

SURVIVAL KIT 2

Laikmetīgās mākslas festivāls / Contemporary Art Festival

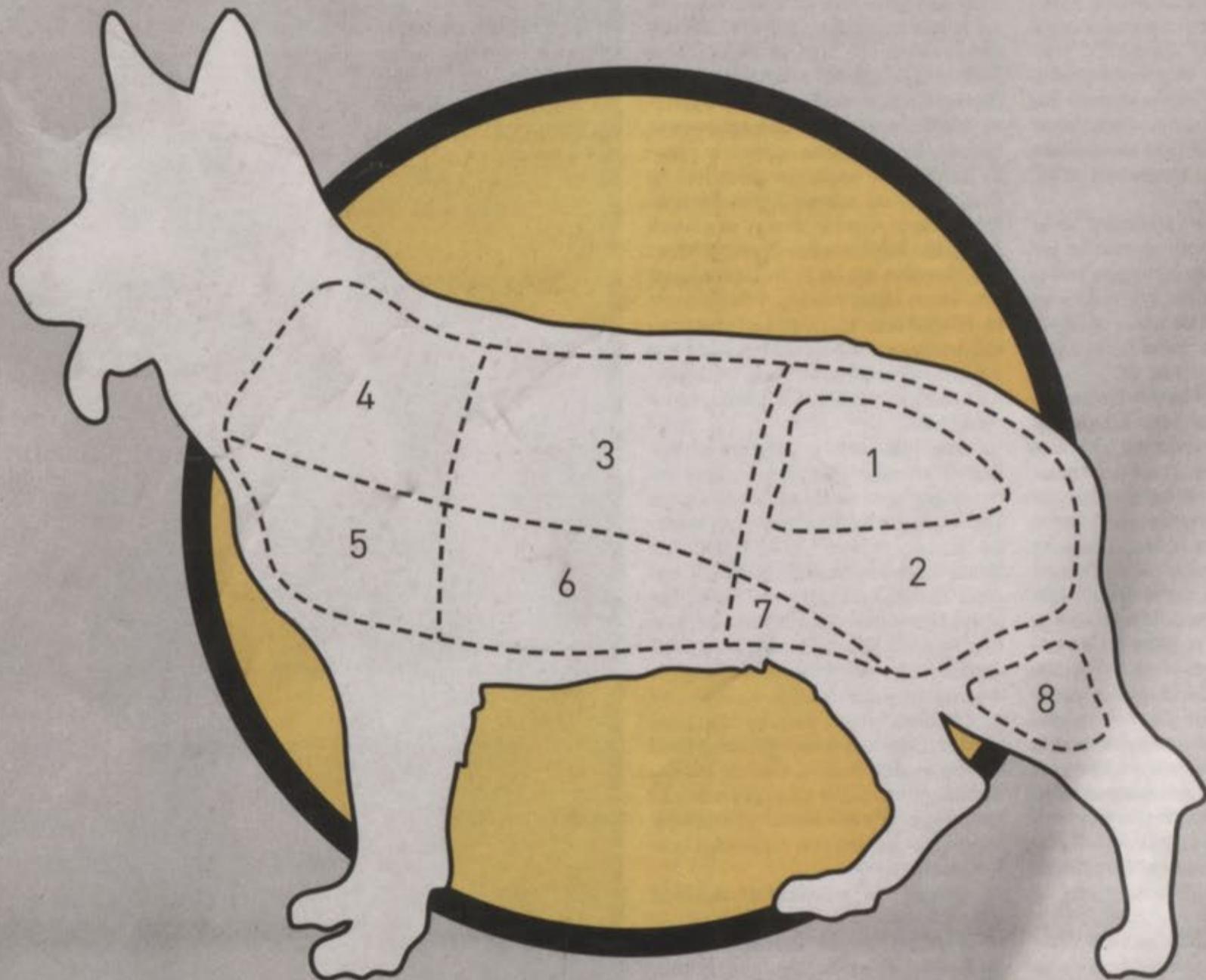
RĪGA

4.
SEPT

11.
SEPT

Izstādes, radošās darbnīcas, performances, lekcijas, filmu programmas, satikšanās un sarunu punkti, akcijas pilsētvidē Miera ielā, Upīša pasāžā, Baznīcas ielā, Berga bazārā, VEF, Andrejsalā, Spīķeros, Vecrīgā un citviet.

DŪŠA,
UZ PRIEKŠU!

Daļībnieki / Participants: Mari Aaltonen (FI), Markus Ambach (DE), Vera Arjoma (FI), Baba, Babette, Arnis Balčus, Pauls Bankovskis, Rihards Bargais, Māris Bērziņš, Aigars Bikše, Gunārs Bībers, Linda Blanka, Mārtiņš Blanks, Aigars Borneo, Ēriks Božis, Pavel Braila (DE/MD), Kristians Brekte, Brigāde, Nataša Burliko, Izolde Cēsniece, Daba (Mārtiņš Dābolīņš), Dad Cafe, Daiļi, Elīna Elīmane, Jānis Filippovičs, Mīkelis Fišers, Gerhard Friedl (DE), Jose Javier Manzur Garcia, Give Us Work, Patrick Graf (CH), Marta Ģibiete, Lukáš Hájek (CZ), Semjons Hājins un teksa grupa Orbīta, Kirils Himičevs, Ciprian Homorodean (FR/RO), James C. Hopkins (US), Laura Horelli (DE), Pie Humberta, Patrick Jambon (DE), Toms Jansons, Valdis Jansons, Guntis Jasotis, Atis Jēkabsons, Dāvis Kaņepē, Flo Kasearu (EE), Kirils Kirasirovs, Ilva Kļaviņa, Romans Korovins, Rob van Kranenburg (NL), Reinhard Krehl (DE), (K)riteņbraucēji, Kate Krolle, Daiga Krūze, Maija Kurševa, Brigitta Kuster (DE), Nina Lassila (DE), Anda Lāce, Līga Laurenoviča, Antoine Lefebvre (FR), Kārlis Leslīš, Kaspars Lielgalvis, Lita Liepa, Lira, Elise Makitalo (FI), Moise Merlin Mabouna (DE), Haralds Matulis, biedrība Mākslas telpa (Inese Baranovska, Diāna Dimza - Dimme, Daiga Dupate, Inga Lāce) Una Meiburga, Inga Meldere, Angela Melitopoulos (DE), Melnais knābis, Laura Melķe, Milt, Eléonore de Montesquiou (FR/DE), Muhamors, Sanita Muižniece ►

►►► Nabaklab, Katrīna Neiburga, Ansis Nikolovskis, Jēkabs Niņanis, radošā apvienība Nomadi (Krista Burāne, Mārtiņš Eihe), Tanja Ostojic (DE), Ingrīda Pičukāne, Renāte Pablaka, Elīta Patmalniece, studija Peahen (Patricia Brekte, Madara Makare, Kristīne Kušnere), Philip Pedersen (FI), Latvijas Performances mākslas savienība (Zane Matule, Gatis Vectirāns, Ilze Treimane, Laura Zvilna), Petra Petileta (CZ/LV), Elīna Polkāne, Zdeněk Porcal (CZ), Rosa von Praunheim (DE), Laura Prikule, Krists Pudzens, Sanita Pušpure, Janne Rahkila (FI), Santa Remere, Emīls Rode, Baņuta Rubess, David Rych (DE), Benjamin Sabatier (FR), Krišs Salmanis, 1/4 Satori, Katrīna Sauškina, Evamaria Schaller (AT), Meggie Schneider (DE), starpnozaru mākslas grupa Serde (Signe Pucena, Uģis Pucens, Ieva Vītola), Ineta Sipunova, Isabell Spengler (DE), Laura Stasiulyte (LT), SUPERFLEX (DK), Apolonija Sustersic (NL/SI), Modris Svilāns, Maksims Šenteļevs, Dāvids Šilters, Ilmārs Šķēlins, Irina Špičaka, Rasa Šulca, Taka, Pilar Talavera (PE), Tasty, Taša, Tinto, Iveta Vaivode, Ilze Vanaga, Steve Vanoni (US), Iliāna Veinberga, Ieva Veita, Simona Veilande, Oskars Veilands, Toms Veilands, Sabīne Vekmane, Eva Vēvere, Palvi Viinikainen (FI), Gitte Villesen (DE/DK), Andris Vitoliņš, Margita Zālīte, Zane Zajančauska, Laura Ziemele, Krišs Zilgalvis un galerija Noass, Juris Zvīrgzdiņš, XX Gadsimts.

Dūša, uz priekšu!

KĀDĀ NESENĀ tikšanās reizē viens no maniem paziņām ar neslēptu neizpratni man jautāja: „Nu kāpēc Laikmetīgās mākslas centrs nemas ar visādiem survival kitiem? Vai tad nevar vienkārši labu mākslu izlikt normālā izstāžu zālē?“ Protams, daudz drošāk un paredzamāk ir darboties izstāžu zāles „baltā kuba“ kontekstā un pievērsties mākslas estētiskajiem vai konceptuālajiem aspektiem. Bet mākslas loma jau var būt daudz ietilpīgāka. Es tiecos to apzināt ciešā mijiedarbībā ar procesiem, kas notiek mūsu sabiedrībā, pasaule, kurā mēs dzivojam.

Var jau būt, ka pārliecība, ka ar mākslas palidzību iespējams kaut ko pasaule mainīt, atbalsojas progresu idejas vēsti, kas paredz, ka viss ir izzināms un risināms, vai arī tieši otrādi — saknējas kādā misticisma apvestā teoloģiskā pieredzē.

Iespējams, mūsu iecere ir naiva un nerealizējama, tomēr mēs laikmetīgās mākslas festivāla SURVIVAL KIT 2 ietvaros aicinām māksliniekus īstenot savas radošas idejas saistībā ar dažādām izdzīvošanas stratēģijām mūsdienu pasaulei, uzdot jautājumu: „Vai māksla spēj pozitīvā veidā ietekmēt vai mainīt pasauli?“

Pirma SURVIVAL KIT festivālu pagājušā gada rudenī īstenojām tukšajos veikalos Rīgas centrā, jo likās, ka šie veikali ir viena no pamanāmākajām krizes izpausmēm. Mākslinieki vienas nedēļas laikā tukšās telpas pārvērtā radošās laboratorijās un netradicionālās izstāžu vietās. Katrīna Neiburga kopā ar Agnesi Krivadi, piemēram, atvēra zupas virtuvi, kur savus darbus prezentēja un ēdienu gatavoja dzejnieki un mākslinieki. Radošā grupa Zapte vienā no tukšajām veikalā telpām iekārtoja second hand modes salonu, kurā tika prezentēta Recycled apģērbu līnija, tika rikotas radošās darbnīcas un modes skates. Egijs Indzule un Maja Vismere savukārt izveidoja grāmatu veikaliņu, kurā visa festivāla garumā norisinājās diskusijas, prezentācijas un lekcijas. SURVIVAL KIT kļuva par pamanāmu notikumu, kas ne vien iepriecināja Rīgas iedzīvotājus un viesus, bet arī tika novērtēts vietējā un starptautiskajā mākslas vidē.

Festivāls, kas radās kā atbilde krizes situācijai, turpinās kā mēģinājums ik gadu uzaustīt pilsētas, sabiedrības, pasaules norišu „pulsu“ un raudzīties, kas pa šo laiku ir mainījies un ko mākslinieki var darīt lietas labā. Mēs plānojam šo iniciatīvu attīstīt un sekot tēmas aktualitātei līdz 2014. gadam, kad Rīga būs Eiropas kultūras galvaspilsēta.

Kas tad ir mainījies šā gada laikā? Pilnētā ir attīstījušies vairāki radošie kvartāli, tukšo telpu vietā atvērušies multifunkcionāli veikaliņi, kafejnīcas, frizētavas, kas vienlaikus darbojas arī kā kultūras ligzdas. Piemēram, frizētava Melnais knābis paralēli kalpo arī kā lasitava un veido savu kultūras programmu, lidzīga rosība notiek arī kafejnīcā Taka, grāmatnīcā Sa-

tori, vintage veikaliņā 20. gadsimts, veikaliņā — radošajā darbnīcā Baba un citās jaunraditajās vietās — kafejnīcā/ veikaliņā Muhamors, kafejnīcā/ izstāžu un koncertu zālē Dad Cafe vai velosipēdu darbnīcā/ kafejnīcā Miit un citur. Vērojama arī radošo inkubatoru attīstība, kas veicina kultūras un biznessa mijiedarbību. Laikmetīgās mākslas centrs sadarbībā ar Sorosa fondu ir uzsācis radošu iniciatīvu atbalsta programmu Brigādes (www.brigades.lv). Šīs jaunās iniciatīvas piesaka kultūru kā veiksmīgu „izdzīvošanas komplektu“ un līdzekli krizes pārvārēšanai. Tāpēc šogad SURVIVAL KIT notiek jaunradito kultūras salu arhipelāgā Miera ielā, Baznicas ielā un E. Birznieka-Upiša ielā, kā arī Upiša pasāžā un Berga bazārā. Pilsētas centrā izkaisītas arī citas festivāla norises vietas. Vairāki SURVIVAL KIT 2 pieturas punkti meklējami arī Spiķeros, Vecrīgā, rūpniecas VEF korpusos un Andrejsalā.

SURVIVAL KIT 2 iezīmējas mākslinieku vēlme meklēt izdzīvošanas receptes gan ģimeniskās vērtībās (Katrīna Neiburga, Elīna Eihmane) un individu „mazajos stāstos“ (Ēriks Božis, Performānu apvienība, Mikelis Fisers), gan dabas klātbūtnē (radošā grupa Serde, projekts Mājas svētība, Markusa Ambaha un Reinharda Krēla aktivitātes pilsētas mazdārzīnos), gan radot fleksibilus institūciju modeļus (projekts Muzejs, Radošo sapņu darbnīca), attīstot dažādas „dari pats“ prakses (Benžamēns Sabatje, Pauls Banakovskis, studija Peahen, dažādas radošās darbnīcas), piedāvājot alternatīvus pasaules modeļus (Patriks Grāfs) un stratēģiskus pilsētas attīstības variantus (Apolonija Šusteršica).

Mākslinieki pievērsas arī varas un sabiedrības dialogam (Aigars Bikše, Izolde Cēsniece), akcentē dažādus migrācijas aspektus (festivāla filmu programma, Pāvels Braila, Ineta Sipunova), reģistrē ekonomiskās utopijas klūdu nospiešumus pilsētvīdē (Arnis Balčus, Andris Vičoliņš), izgaismo dažādas „antisistēmas“ teritorijas (Nataša Burliko, Irina Špičaka) un ironizē par globālā kapitālisma „slikstošajām“ ambīcijām (Superflex, Flo Kasearu) un lokālajiem glābšanas pasākumiem (Pētra Petileta, Krišs Zilgalvis).

Kā viena no šobrīd cilvēku aktualizētajām stratēģijām, kas izpaužas Kristas Burānes iniciatīvā, vērojama pastiprināta komunikācija, vēlme sanākt kopā, sarunāties. Aicinot E. Birznieka-Upiša ielas iedzīvotājus iznākt ārā no saviem mitekļiem un piedalities kopīgā pasākumā, kā arī iesaistot veikaliņus, kafejnīcas un frizētavas kopīgā stāstu veidošanā, tiek rosināta ne vien ielas vai apkaimes lokālās specifikas, identitātes apzināšana, bet arī vietējās kopienas, „kaimiņu būšanas“ aktivizēšana (arī Emila Rodes projekts).

Kā viena no tematiskajā linijām iezīmējās arī tēma, kas sublimējas VEF mākslas centra īstenotajā izstādē Es mirstu — es dzīvoju. Var jau tikai piekrist

mūžvecajai patiesibai, ka katras beigas ir kāda jauna dzīmšana un, lai radītu kaut jaunu, ir jāpārkāpj pāri, jāupurē vecais.

Vai mums izdosies? Redz, kā festivāla emblēmā notvertais suns, kas vienmēr ir bijis cilvēka labākais draugs, jau ir saplānots steika gabalos. Līdzīgi kā ietekmes zonās sadalīta mūsu valsts un kārtējais budžeta grieziens draud samazināt kultūras izdzīvošanas izredzes. Bet es vēlos ticēt, ka šā gada festivāla emblēmas suns, paklausot aicinājumam „Dūša, uz priekšu!“, tomēr skries. Gluži kā mazie veikaliņi, jaunās radošās iniciatīvas un in-

dividi, kas drosmīgi kēras pie savu sapņu īstenošanas. Jo, pat ja makrolīmeni lietas ir bloķētas, tās burbuļo mikrolīmeni, joprojām ir iespējams uzturēt radošu garu un radīt citas, ne tikai ekonomiskas vērtības. Ja šādi intensīvi rikojas daudzi, tad, pat nerēdzot makrorisinājumus, tu joprojām vari piedalīties savā dzīvē, mijiedarbībās ar citiem, bagātinot pasauli sev apkārt, un tam jau ir vērtība.

Lai mums izdodas!
Solvita Krese, kuratore

Courage, onwards!

AN ACQUAINTANCE of mine who I caught up with recently, asked me with an obvious lack of understanding, "Why does the Latvian Contemporary Art Centre mess about with all sorts of survival kits? Wouldn't it be simpler to put good art in a normal exhibition hall?" Obviously, it is much safer and more predictable to operate in the "white cube" exhibition hall context and focus on art's aesthetic or conceptual aspects. But the role of art can be much more capacious. I'm inclined to gather information about it in close interaction with the processes, which take place in our society, in the world we live in.

It could be that the conviction, that it's possible to change something in the world with the help of art, is echoed in the message of the idea of progress, which foresees that everything is capable of being perceived and addressed, or perhaps the complete opposite, is rooted in some redolent mystical theological experience.

It is possible that our plan is naive and unrealizable, but within the framework of the SURVIVAL KIT 2 Contemporary Art Festival, we are still inviting artists to implement their creative ideas about various survival strategies in today's world, raising the question, "is art able to influence or change the world in a positive way?"

We held the first SURVIVAL KIT Festival in autumn last year in empty shop fronts in the centre of Riga, as it seemed that these shops were one of the most noticeable expressions of the crisis. Over the course of a week artists converted the empty spaces into creative laboratories and non-traditional exhibition venues. For example, Katrīna Neiburga together with Agnese Krivade, opened a soup kitchen, where they presented their works with food being prepared by poets and artists. The creative group Zapte set up a second hand fashion salon in one of the empty shop spaces, where a range of Re-

cycled clothes were presented and creative workshops and fashion parades took place. Egija Indzule and Maja Weismar in turn created a little book shop, where discussions, presentations and lectures took place throughout the Festival. SURVIVAL KIT turned out to be a noticeable event, which cheered up not just the residents of Riga and their guests, but was also appreciated by local and international art circles.

The festival, which was created as a response to the crisis, will continue each year as an attempt to feel the "pulse" of city, society, and world events and to contemplate, what has changed over this time and what artists can do to improve things. We plan to develop this initiative and to follow this topical theme until 2014, when Riga will be the European Capital of Culture.

What then has changed over this year? A number of creative quarters have developed in the city, with small multi-functional shops, cafes and hairdressing salons, which at the same time operate as cultural nests in the empty spaces. For example, the Melnais knābis hairdressing salon operates both as a reading room and while creating its own cultural programme. Similar activity also takes place at the Taka cafe, at the Satori bookshop, the 20.gadsimts vintage shop, the Baba shop – creative workshop and other newly created spots like the Muhamors cafe/shop, the Dad Cafe exhibition and concert hall, or the Miit bicycle workshop/cafe. The development of creative incubators, which promote the interaction of culture and business, can also be observed. The Latvian Contemporary Art Centre in cooperation with the Soros Foundation has started up a support programme for creative initiatives called Brigādes (www.brigades.lv). These new initiatives pronounce culture to be a successful "survival package" and tool for overcoming the crisis. That's why the SURVIVAL KIT this year is

located at the newly created culture island archipelago at Miera iela, Baznīcas iela and Ē.Birznieka-Upīša iela, as well as at Upītis Passage and the Bergs Bazaar. A number of other festival venues are scattered around the city centre. Many Survival kit stop offs will also be located at the Spikeri, Vecriga, the VEF factory buildings and at Andrejsala.

In SURVIVAL KIT 2 the wishes of artists to seek recipes for survival both in family values (Katrīna Neiburga, Eliņa Eihmane) and the "little stories" of individuals (Ēriks Božis, Performances apvieniba, Mikēlis Fišers), as well as in the presence of nature (the Serde Creative Group, Mājas svētība project, Markus Ambach's and Reinhard Krehl's activities in the city's garden allotments), in creating flexible institution models (Muzejs project, Radošo sapņu workshop), developing various "do it yourself" practices (Benjamin Sabatier, Pauls Bankovskis, Peahen Studio, various creative workshops), in offering alternative world models (Patrick Graf) and in variations on strategic city development (Apolonija Sustersic) can be felt.

Artists also address the dialogue between power and society (Aigars Bikše, Izolde Cēsniece), emphasizing various aspects of migration (the Festival Film programme, Pavel Braila, Ineta Sipunova), registering the imprints of economic utopia's mistakes in the city environment (Arnis Balčus, Andris Vitoliņš), highlighting various "anti-system" territories (Nataša Burliko, Irina Špičaka) and ironizing about global capitalism's "drowning" ambitions (Superflex, Flo Kasearu) and local rescue measures (Pētra Petileta, Krišs Zilgalvis).

Increased communication, the desire to come together, to converse can be noticed as one of the strategies which are currently being activated by people, and which is expressed in Krista Burāne's initiative. The residents of Ē. Birznie-

ka- Upīša iela are being invited to come out of their dwellings and to take part in a shared event, which also involves little shops, cafes, and hairdressing salons in the creation of a common story. It is not just the learning about the street's or the neighbourhood's local character or identity, but also the activation of the local community, of "being neighbourly" (Emils Rode's project, too) which is being stimulated.

As one of the thematic directions, the theme, which is sublimated in the Es mirstu – es dzivoju [I die – I live] exhibition, which is taking place at the VEF Art Centre also looms out. One can only agree with the eternal truth, that each end is a new beginning and to create something new, one must climb over or sacrifice the old.

Will we succeed? See how the dog in the Festival emblem, which has always been man's best friend, has already been planned for division into steaks. Our nation is divided up into zones of influence in a similar way and budget cuts threaten to reduce the prospects of culture's survival. But I want to believe that this year's Festival emblem's dog, responding to the invitation "Courage, onwards!", will still go forward. Just like the little shops, new creative initiatives and individuals, bravely attempting to realize their dreams. And even if things are blocked at the macro level, they are bubbling at the micro level; it is still possible to maintain a creative spirit and possible to create other, not just economic, values. If many others had this same intensity, then, even without seeing macro solutions, you could still participate in your life, interacting with others, enriching the world around you, and that certainly is of value.

Here's to success!
Solvita Krese, Curator

LAIKMETĪGĀS MĀKSLAS FESTIVĀLS / CONTEMPORARY ART FESTIVAL SURVIVAL KIT 2 Rīga 04.09. - 11.09.2010.

Rīko / Organized by: Laikmetīgās mākslas centrs / Latvian Center for Contemporary Art: Alberta iela 13, 7st., Rīga, LV - 1010,
Latvija. www.lcca.lv

Festivāla komanda / Festival team: Solvita Krese, Elīna Cire, Agnese Bite, Anda Klavina, Dagnis Skurbe, Agnese Lūse, Elīna Hermansone, Ieva Astahovska, Rasma Kalniņete, Dainis Leinerts, Uģis Pucens, Pēteris Brīniņš, Zane Dātava, Jekaterina Saponenko, Anete Raugule, Uldis Brūns, Anita Velde, kā arī Ivars Grāvlejs, Līvija Vārna - Uskalis, Līva Ozola, Arturs Punte, Edgars Rodiņš, Eduards Liniņš.

Paldies brīvprātīgiem atbalstītājiem!

Upīša pasāža un E. Birznieka Upīša iela / Upitis Arcade and E. Birznieka Upīša Street

PELĒKĀ ASFALTA STĀSTI

Radošā apvienība Nomadi
(Krista Burāne, Mārtiņš Eihe)
Fotogrāfiju izstāde,
performances, teātris, sarunas
E. Birznieka Upīša iela kvartālā no Dzirnavu līdz Visvalža ielai (sekot norādēm)
04.09 / 18.00 – 22.00,
05.09. – 11.09. / 18.00 – 20.00

Kādu mācību jums devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Pēdējie divi gadi ir laiks, kurā joti precīzi izmējies tas attīstības ceļš, kuru mēs vēlamies iet kā neatkarīga radoša apvienība, strādājot dažādu mākslu krustpunktos. Galvenā mācība – nebaudīties! Pateicoties šai stratēģijai, veiksmīgi esam debitējuši kino, izveidojuši vairākas Latvijai neparastas teātra izrādes bērniem un jauniešiem, radījuši multidisciplināras izstādes un visbeidzot kopā ar draugiem no United Intimacy radījuši profesionālu neatkarīgo Ģertrūdes ielas teātri.

Kā jūsu projekts Survival Kit 2 sasaucas ar festivāla tēmu?

Pirms simts gadiem E. Birznieks Upītis rakstīja savu slavenāko un skumjāko lauku dzīves aprakstu sēriju Pelēkā akmens stāsti. Šogad mēs aicinām visus uz E. Birznieka Upīša ielu klausīties, pašiem stāstīt un uz trotuāra lasīt Pelēkā asfalta stāstus – gan ticamus, gan neticamus, bet jebkurā gadījumā aizraujošus vēstījumus par urbāno cilvēku un to, kas ļauj viņam dzīvot, izdzīvot, piedzīvot sev atvēlēto laiku.

Ar laipnu ielas iedzīvotāju atlauju dažādās vietas visas ielas garumā katru vakaru no 18.00 – 20.00 būs iespēja klejot no stāstnieka pie

stāstnieka – no teikas pie stāsta, no anekdotes pie mūsdienu pasakas, no pilnīgas patiesības līdz absolūtiem meliem. Katrs, kuram sirds liks, arī pats varēs kļūt par stāstu teicēju. Stāstnieku lomās – E. Birznieka Upīša ielas iedzīvotāji un viņu draugi (prof. G. Bibers, eruditis V. Zvaigzne, stāstu zinātājs G. Pakalns un viņa stāstnieku kompānija, rakstnieki M. Bērziņš, R. Bargais un citi). Savukārt jaunie dramaturgi ar kritiņiem rokās rakstīt un pārrakstīt savas improvizācijas uz trotuāriem, pārvēršot ielas "muguru" par savu "mēli". Laikā, kad virtuālojatos sociālajos tīklos ļaudis ir iemācījušies saisināt sevi un savas domas līdz dažām rakstu zīmēm, mēs aicinām uz reālu kopā būšanu, neierobežojoties noteiktā burtu skaitā. Lai stāstītu un klausītos, ir nepieciešami vismaz divi, bet, kur ir divi, rodas kāds trešais. Tā arī ir mūsu izdzīvošanas stratēģija – radīt satikšanos un stāstus, notikumus un piedzīvojumus, bērnus un draugus, cilvēkus, kuri ir gatavi palīdzēt viens otram kaut vai ar labu vārdu.

Kāpēc jūs vēl neesat aizbraukuši?

Kāpēc mēs neesam aizbraukuši? Tāpēc, ka te pat ir labi.

PROGRAMMA

1. Ielas stāsti

Desmit stāstnieki kvartāla garumā stāstīs par to, kas viņiem palīdz dzīvot. Ja līst lieetus, meklē dažādās ielas mazvietās – kafejnīcās, darbnīcās un tukšajās telpās. Tev būs iespēja klausīties, ko stāsta E. Birznieka Upīša ielas iedzīvotāji un viņu draugi stāstnieki: Guntis Pakalns, Liga Reitere, Inīta Šalkovska, rakstnieki: Māris Bērziņš, Juris Zvirgzdiņš.

STORIES OF THE GREY TARMAC

Creative Association Nomadi
(Krista Burāne, Mārtiņš Eihe)
Exhibition, Workshop,
Performances, Interactions
E. Birznieka Upīša iela in the block between Dzirnavu and Visvalža Streets (following the signs)
04.09 / 18.00 – 22.00,
05.09. – 11.09. / 18.00 – 20.00

What have you learnt from the changes in Latvia and globally in the last few years?

The last two years have been a period in which the path of development along which we wish to travel as an independent creative association, working at the crossroads of different arts, has been marked out more accurately. Our main lesson has been – not to be afraid! Thanks to this strategy we have successfully made our cinema debut, developed several theatrical performances for children and youngsters, unusual in Latvia, created multidisciplinary exhibitions and, together with friends from United Intimacy, created the professional, independent Ģertrūdes Street theatre.

How does your project for SURVIVAL

KIT 2 relate to the festival theme?

One hundred years ago, E. Birznieks Upītis wrote his most well-known and saddest descriptions of rural life Stories of the grey stones. This year we are inviting everyone to E. Birznieka Upīša Street to listen to, to narrate and to read stories of the grey tarmac – credible and unbelievable, but in each case gripping epistles about urban man, and what it is which helps him live/survive/experience the time allocated to him.

With the permission of the hospitable street inhabitants at various places along the entire length of the street, each evening from 18.00–20.00 it will be possible to wander from story teller to story teller, from story to legend, from anecdotes to contemporary tales, from the complete truth to blatant lies. Anyone whose heart desires it will be able to become a story teller. In the roles of storyteller – the inhabitants of E. Birznieka Upīša Street and their friends (Prof. G. Bibers, the erudite V. Zvaigzne, story expert G. Pakalns and his company of storytellers, writers M. Bērziņš, R. Bargais, and others). In turn, new playwrights, with chalk in their hands, will write and rewrite their improm-

dīš, Rihards Bargais, literatūrzinātnieks Gunārs Bibers, jaunie dramaturgi: Rasa Bugavičute, Jānis Balodis, Edgars Niklasons, Klāvs Knuts Sukurs, Ludmila Judina, Madara Rampāne, Laura Luņeva, Sandija Kalniņa, Elvijs Čakāns, Arta Vanaga un citi.

2. Debesu stāsti

Ipaši stāsti debesim un pilsētai no tornīša Dzirnavu un E. Birznieka Upīša ielas krustumā. Atgāz galvu un atver ausis, cilvēks runā preti pilsētai!

3. Trotuāra stāsti

Nedēļas garumā jauno dramaturgu un rakstnieku mēle būs E. Birznieka Upīša ielas trotuārs. Nāc, lasi un raksti tālāk! Katru dienu jauni stāsti, kurus vakaros noslaucis sētnieku slotas.

4. Neredzamais teātris

Kas tas tāds? Teātris, kuru neviens nav redzējis. Varbūt tev izdodas to ieraudzīt sev blakus. Kur? To nav iespējams paredzēt. Kad? Brižiem.

5. Foto izstāde

Pavisam parasta. Bet par to, kas tev apkārt Bijušajā humpalu veikaliņā E. Birznieka Upīša ielā 18, mājā, kurā dzīvojis E. Birznieka Upīša draugs un izdevējs A. Jesens. Autore – Krista Burāne.

6. Ielu dejas, mūzika un mīms

Par to, ko var izstāstīt ar kustību, uz trotuāra rādis E. Birznieka Upīša ielas Salsas klubs Viva la salsa un stepa dejotāji.

www.nomadi.lv

tu works on the pavements, turning the street's „back” into its „tongue”. In a time when folk in virtual social networks have learned to abbreviate their thoughts and themselves to a few characters, we invite you to a human get together, without restricting yourself to a designated number of letters. At least two are required for narrating and for listening. But where there are two, a third one also develops. This is also our survival strategy – to create events and adventures, tales and meetings, children and friends, people who are ready to help each other with good words.

Why haven't you left Latvia?

Why haven't we left? Because it's good enough here.

PROGRAMME

1. Street stories.

Ten storytellers along the entire block will narrate what helps them survive. If it's raining, find them in several venues - cafes, workshops and empty premises. Listen to the tales of the inhabitants of E. Birznieka Upīša Street and their friends – storytellers Guntis Pakalns, Liga Reiter, Inīta Šalkovska, writers Māris Bērziņš, Juris Zvirgzdiņš, Rihards Bargais, literary scientist Gunārs Bibers, new playwrights Rasa Bugavičute, Jānis Balodis, Edgars Niklasons, Klāvs Knuts Sukurs, Ludmila Judina, Madara Rampāne, Laura Luņeva, Sandija Kalniņa, Elvijs Čakāns, Arta Vanaga and other storytellers.

2. Sky stories

Special tales for the sky and the city from the little tower on the crossroads of Dzirnavu and E. Birznieka Upīša Street. Tilt your head back and open your ears – man is talking back to the city!

3. Pavement stories

Throughout the week the tongue of new playwrights and writers will be the pavement of E. Birznieka Upīša Street... Come and help us create new stories every day which will later be swept away by the caretakers' brooms.

4. Invisible theatre

What's that? Theatre unseen by anyone. Maybe you'll feel it next to you. Where? Impossible to predict. When? Now and then.

5. Photo exhibition

About the everyday things which surround you. In the former second-hand clothes shop at 18 E. Birznieka Upīša Street. In a house formerly occupied by publisher and friend of E. Birznieka Upītis, A. Jesens. Author – Krista Burāne.

6. Street dance, music and mime

Everything which can be narrated through movement. – E. Birznieka Upīša Street salsa club Viva la salsa and step dancers. On the pavement.

BŪT PAR CILVĒKU

Patriks Grāfs (CH)

Interaktīva instalācija un mākslinieka lekcija

Marijas iela 16

04.09. / 18.00 – 01.00, 05.09. – 10.09. /

14.00 – 20.00, 11.09. / 12.00 – 18.00

Cirīhē dzīvojošo mākslinieku Patriku Grāfu interesē radīt jaunas fantāzijas un (melnā) humora pilnas pasaules ar krāsainu, mežonīgu gleznu, zīmējumu, tekstu un objektu pālidzību. Viņa projekts Būt cilvēkam ir uzainīgums piedalīties ipaši SURVIVAL KIT 2 radītā instalācijā, kurā dalībnieks strauji veic cilvēka dzives ceļojumu no dzīmšanas līdz nāvei. Eksistence mūs sagaida kā spēle, kurā mums ir jāvāc punkti, lai noklūtu tā-

lāk, un kurā visi lēmumi nav atkarīgi tikai no mums pašiem. Spēles gaitā dalībnieki virzās no mājīgi siltās placentas uz skolas laiku, uz pieaugušā dzīvi, ko simbolizē tirgus laukums. Kādu bridi iejutušies pensionāra ādā, mēs noklūstam veco ļaužu namā, no kurienes streipuojam preti nāvei.

Projektā Būt par cilvēki Patriks Grāfs spēlējas ar stereotipi par dzīvi, cilvēkiem un nodarbošanos, parādot mūsu ierobežotās ie-spējas pašiem veidot savu dzīvi. Instalācijas norises laikā pats mākslinieks būs uz vietas un iepazīstinās ar spēles instrukcijām, kā arī izmants izstādes telpu kā studiju.

www.patrickgraf.ch

TRACK CHANGES

Liga Laurenoviča (LV), Ingrīda Pičukāne (LV), Kate Krolle (LV), Laura Stasjulite (LT), Kārlis Lesiņš (LV), Reinhard Krēls (DE), Markuss Ambahs (DE); Baņuta Rubess (LV), Sanita Muižniece (LV), Dāvids Šilters (LV).

Izstāde un diskusija

Marijas iela 16

04.09. / 19.00 – 01.00, 05.09. – 10.09. / 14.00 – 20.00, 11.09. / 12.00 – 18.00

Kādu mācību jums devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Krizes kontekstā vispārsteidzošāk bija piedzivot vispārēju paniku, kas uz bridi valdīja Latvijā, lai gan patiesībā dzives ritms tika piebremzēts salīdzinoši nedaudz un situācija atsviesta tikai kādus pāris gadus atpakaļ. Kādā intervijā lasitais komentārs "labklajiba iešmaukt nevar", manuprāt, lieliski formulēja notiekošo. Blakus islaicīgam diskomfortam tā ir arī laba sajūta - bling-bling sabiedrība, kas balstās iespāida atstāšanā, sabīdišanā un blefā, var būt priekšplānā tikai islaicīgi. Ilgākā laika posmā tomēr ir vērtēja pālauties uz pamatīgām lietām un vērtībām: izglītību, kas rezultējas domāšanā, talantu, kas iet roku rokā ar darbību, cilvēcīskajām attiecībām, kas vērstas uz savstarpēju atbalstu un sadarbību.

Kā jūs projekts SURVIVAL KIT 2 saaucas ar festivāla tēmu?

Projekts Track Changes (Izsekot pārmaiņām) mēģina sekot pārmaiņām ekono-

mikā, pilsētvīdē un cilvēkos. Projekts radīts Laikmetīgās mākslas muzejam Leipcigā.

Mazdārziņi pilsētā piedāvā savu izdzīvošanas modeli: praktisko (tomāti un gurķi no sava dārza) un emocionālo (mazdārziņi kā mikrokopienas, komunikācijas un tikšanās vietas). Kārlis Lesiņš dokumentē dārziņu cilvēkus kā Rīgas vēl isti nenovērtēto subkultūru. Vācu mākslinieks Reinhard Krēls, sajūsmiņāts par nenovērtēto mazdārziņu spēku, piezemējas Torņkalna dārziņos un iedarbina Glābšanas staciju, aktualizējot pārdomas par to, kurš un kā piedalās pilsētas plānošanā.

Ironiski praktisks Markusa Ambaha, Sanitas Muižniece un Dāvida Šiltera komentārs ir kartupeļi, kas saziej kādas Rīgas ielas sadalošajās joslā. Starpkaru Berlīnes stratēģija - izmantot katru pilsētas zaļo zonu pārtikas sagādāšanai, Rīgā atgādina par neizmantošām iespējām un perspektīvas maiņu.

Gan krīze, gan mākslinieku komentāri vērš uzmanību uz esošo iespēju un resursu izmantošanu, uz mierigu, bet acīgu paraudzīšanos apkārt.

Kāpēc jūs vēl neesat aizbraukuši?

2009. gada vasarā aizbraucu uz pusotru gadu, lai gūtu jaunus impulsus tālakai darbībai Rīgā un Latvijā. Trīs mēneši Dienvidāfrikā, kur krīze neeksistē un 14 mēneši Vācijā, kurā labklajības sabiedrības individuālisms rada cilvēciska siltuma krīzi, ir laba bagāža, ar ko atgriezties.

Zane Zajančauska, kuratore

BEING HUMAN

Patrick Graf(CH)

Interactive Installation and Artist's Talk

Marijas 16

04.09. / 19.00 – 01.00, 05.09. – 10.09. / 14.00 – 20.00, 11.09. / 12.00 – 18.00

Zurich artist Patrick Graf creates new worlds full of fantasy and (black) humour in his colourful, wild paintings, drawings, texts and objects. With project Mensch zu Sein («Being Human») he invites us into a space-filling installation, created especially for the SURVIVAL KIT 2 in which we stride through a whole life, from birth to death, in fast motion. Here existence confronts us as a game in which we must collect points to make

swiss arts council

prohelia

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

STORAENSO

Liga Laurenoviča (LV), Ingrīda Pičukāne (LV), Kate Krolle (LV), Laura Stasjulite (LT), Kārlis Lesiņš (LV), Reinhard Krēls (DE), Markuss Ambahs (DE); Baņuta Rubess (LV), Sanita Muižniece (LV), Dāvids Šilters (LV).

Exhibition and discussion

Marijas 16 – 21

04.09. / 19.00 – 01.00, 05.09. – 10.09. / 14.00 – 20.00, 11.09. / 12.00 – 18.00

What have you learnt from the changes in Latvia and globally in the last few years?

Within the context of the crisis, the most surprising thing was to experience the mass panic which governed in Latvia for a time, although in actual fact the rhythm of life only slowed down comparatively little and the situation was thrown back by a couple of years. A comment read in an interview "you can't jump the welfare queue", in my opinion capitulates the events taking place. Alongside the short-term discomfort is the bling bling society, which leans on leaving an impression, on clubbing together and bluffing which can only be at the fore temporarily; it's worth relying on substantial things and values in the long-term - education, which results in thinking, talent which goes hand in hand with activity, human relations, which are aimed towards mutual support and co-operation.

How does your project for SURVIVAL KIT 2 relate to the festival theme?

The project Track Changes attempts to follow the changes in the economy, the urban environment and in people. The project

progress and in which we cannot make all the decisions ourselves. From the comforting warm placenta to schooldays to adult life which is symbolised by market place After a phase as a pensioner we finally arrive in an old people's home and from then on we totter unsteadily towards death. In his life installation Patrick Graf plays with stereotypes which we have from life, people and occupational groups and shows us the limits of our freedom to shape our lives. The artist will mostly be present during the show, giving instructions for the game and using a part of the exhibition space as a studio.

www.patrickgraf.ch

TRACK CHANGES

was created for the Contemporary Art Museum in Leipzig.

City allotments provide a model for survival: the practical, tomatoes and cucumbers from one's garden; and the emotional: allotments as a micro-community, communication and meeting place. Kārlis Lesiņš records allotment owners as the sub-culture of Riga which has been underestimated to date. The German artist Reinhard Krēl, enthused by the underestimated worth of the allotments, grounds himself in the allotments of Torņkalns and sets up a Rescue station, promoting thoughts on who is taking part in city planning, and how.

The satirical comment of Markuss Ambaha, Sanita Muižniece and Dāvids Šilters, is potatoes, which flower along the lane dividers of a street in Riga. The Berlin interwar strategy - to use each green belt of the city for providing food, in Riga reminds us of unused opportunities and a change in perspective.

Both the crisis and the artists' comments draw attention to the existing opportunities and the use of resources and to a calm, but observant look around.

Why haven't you left Latvia?

In summer 2009 I left for one and a half years to get new impulses for continuing work in Riga and Latvia. Three months in South Africa, where there is no economic crisis and 14 months in Germany where the individualism of welfare society creates lack of human warmth is good baggage to come home with.

Zane Zajančauska, curator

PERFORMANCES MĀKSLAS IZSTĀDE "DZĪVOKLIS"

Latvijas Performances mākslas savienība (LPMS) (Gatis Vectirāns, Zane Matule, Laura Zvilna, Ilze Treima)

Izstāde, performances

Marijas iela 16 - 21

04.09. / 20:30 - 06.09. 06.09. - 11.09.

14:00 - 20:00

Kādu mācību jums devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Mācība ir tāda - paļaujies tikai uz sevi, Latvijas valsts neko negrib un nevar dot! Mūsu organizācija pārtiek no starptautiskajiem fondiem. Protams, tas ir absurds, ka Latvijas Performances savienību uztur fonda ārvalstis. Mācība - nevajag slimot ar naudu, jo tagad pārdzīvojam šīs slimības sekas. Radošajā sfērā cilvēki ar šo slimību nekad nav slimojuši, tāpēc šīs sekas nejūt tik smagi. Redzot citus slimojam, rodas jaunas idejas.

Kā jūsu projekts Survival Kit 2 sasaucas ar festivāla tēmu?

Mūsu projekts Dzīvoklis radās tieši krīzes laikā. Tā kā nebija naudas, radās doma par dzīvokļu performances pasākumiem - nelieliem vakariem dažādos Rīgas dzīvokļos. Gan dalībnieku, gan skatītāju interese par šiem notikumiem ar katru nākamo pasākumu tikai pieauga, jo katram var rasties slepena vēlme ielūkoties otra dzīvokli. Turklat krīzes apstākļos ir arī nepieciešamība satikties un sajust vienotību. Secinājām, ka intīmā dzīvokļa vide ir daudz interesantāka par performancei daudz pierastākajām fabriku un galeriju telpām. Festivālam piedāvajam projektu Dzīvoklis ar starptautisku performanču programmu un iespēju iepazīties ar lidz šim dzīvokļos notikušajiem pasākumiem foto izstādes un vi-

deo veidā. Dzīvokļa pasākumi nodrošina ļoti tiešu un intīmu kontaktu starp performances mākslinieku un skatītāju. Cilvēks, nācis uz publisku pasākumu, secina, ka atrācis ciemos.

Dzīvokļu performancēs piedalīsies: Vācu mākslinieks Patriks Džambons, kas savās performances izmanto jaunos medijus un tehnoloģijas, klūstot pats par to sastāvdaļu. Janne Rahkila no Somijas grupas T.E.H.D.A.S. veido absurdas un ironiskas performances, Evamarija Šallere (Austrija) zināma ar saviem fizioloģiski skaistajiem darbiem, kuros cilvēka ķermenis iegūst jaunas funkcijas. Stīvijs Vanoni (ASV) mēģinās pakļaut skatītājus amerikānu popkultūrai ar tai piederošo skaļo un demonstratīvo uzvedību. Haralds Matulis (Latvija) dos iespēju ikviename paturēt rokās daudz naudas un svaidīties ar to, katrai vien jāpānem līdz siknauda. Somu performanču grupa Root growth nodarbosies ar ikdienīšķu darbibu pārvēršanu performances, veidojot gleznieciskas kompozīcijas.

Kāpēc jūs vēl neesat aizbraukuši?

Pēdējos divos gados sabiedrībā valdošā noskaņa radījusi pateicīgu vidi dažādām iniciatīvām gan mākslas, gan biznesa pasaule. Tāpēc tagad Latvijā ir daudz interesantāk dzīvot nekā pirms trīs gadiem, kad valdīja pašapmierināta pietīcība. Taču daži mūsu organizācijas biedri droši vien arī pametis Latviju uz kādu laiku, lai pēc tam atgrieztos un turpinātu iesākto. Jo, darbojoties starptautiski, reizēm ir ļoti grūti sadarboties līdzvērtīgi, ja vienmēr esi visnabadzīgākā statusā.

Gatis Vectirāns, kurators
www.performance.lv

TAUTAS APTIEKA

Starpnozaru mākslas grupa Serde (Signe Pucena, Ieva Vitola, Uģis Pucens)

Izstāde, radošā darbnīca

Marijas iela 16

04.09. / 20:00 - 01:00, 05.09. - 10.09. / 14:00 - 20:00, 11.09. / 12:00 - 18:00

Tautas aptieka ir mākslinieciska interpretācija, kuras pamatā - kultorologisks pētījums par istabas augiem, kas tiek izmantoti ārstniecībā.

Daudzviet uz palodzēm zaļo alvejas, kālanhojas, zelta stīgas u. c. Veco laiku augiem pievienojas jauni eksotiski augi. Zaļas aptiekas produkciju var izmantot svaigā veidā, gatavot kompreses un téjas vai spirta tinktūras. Skatot šo tradīciju mūsdienu kultūras kontek-

stā, pievērsīsim rīdzinieku uzmanību pašu audzētai un dabai draudzīgai produkcijai. Mēs piedāvājam plašā apskatīt šo vienkāršo tautas tradīciju un zināšanas par augiem, kas atrodami uz rīdzinieku palodzēm un balkoniem. Uz balkoniem var audzēt ne tikai ziedus krāšumam, bet arī téjas un garšaugus. Tādēļ rosinām domāt par balkonu kā pilsētnieka dārzu un aptieku, kas nemitīgi atrodas līdzās un ir būtiska ikdienas sastāvdaļa.

Tie, kuriem ir zināma kāda ārstnieciska uzlējuma recepte un kuri būs gatavi ar to padalīties, apmaiņā varēs saņemt Serdes sagatavotu bukletu ar Latvijas zāļu sievu/vīru gudribām.

www.serde.lv

PERFORMANCE ART EXHIBITION „APARTMENT”

Performance Art Union of Latvia (PAUL) (Gatis Vectirāns, Zane Matule, Laura Zvilna, Ilze Treima, Haralds Matulis), Steve Vanoni (US), Patrick Jambon (DE), Mari Aaltonen (FI), Vera Arjoma (FI), Elise Makitalo (FI), Paivi Viinikainen (FI), Pilar Talavera (PE), Evamaria Schaller (AT), Philip Pedersen (FI), Janne Rahkila (FI)

Performances, exhibition

Marijas 16 - 21

04.09. / 20:00 - 01:00, 05.09. - 10.09. / 14:00 - 20:00, 11.09. / 12:00 - 18:00

What have you learnt from the changes in Latvia and globally in the last few years?

The lesson is - only rely on yourself. The State of Latvia does not wish to, and cannot give anything. Our organisation subsists from international funds. Of course, it's absurd that the Performance Art Union of Latvia is maintained by funds in foreign countries. The lesson is - do not become diseased by money, because now we are suffering the consequences of this disease. People in the creative field have never suffered from this and therefore do not feel the impacts as heavily. By observing others with the disease, new ideas are created.

How does your project for SURVIVAL KIT 2 relate to the festival theme?

Our project Apartment emerged at the time of the crisis. As there was no money, the idea of performances in apartments originated - for small events in different apartments in Riga. The interest shown by both the par-

ticipants and the audiences grew with each event, because secretly everyone wants to look around other apartments. In addition, during a crisis, there is a need to meet others and feel a sense of unity. We concluded that the intimate setting of an apartment is more interesting than a performance in the more common venues of factories and galleries. We are bringing our project Apartment to the festival with a programme of international performances and an opportunity to see events which have taken place in the apartments to date in the form of photo exhibitions and videos. The events in the apartments provide a very direct and intimate contact between the performance artists and the audience. People coming to a public event, feel as though they have been to visit friends at the end of the evening.

Why haven't you left Latvia?

The dominating state of mind in society these past two years has created a favourable environment for different initiatives, both in the art world and the business world. This is why living in Latvia is more interesting today than it was three years ago, when it was a more affluent society. However, some members of our organisation will probably leave Latvia for a period of time to return later and finish what they started. Because working on an international level it can be difficult to make contributions of equal worth if you are permanently living in poorer conditions.

Gatis Vectirāns, curator
www.performance.lv

FOLK PHARMACY

Interdisciplinary Art Group Serde (Signe Pucena, Ieva, Vitola, Uģis Pucens)

Exhibition and Workshop

Marijas 16

04.09. / 19:00 - 01:00, 05.09. - 10.09. / 14:00 - 20:00, 11.09. / 12:00 - 18:00

Folk Pharmacy is an artistic interpretation based on culturally scientific research on indoor plants used for treatment of diseases.

Aloc, kalanchoe, spironema and others thrive on many a windowsill. The olden time plants are joined by new and exotic ones. The produce of the green pharmacy can be used fresh, in poultices and as tea or in tincture.

By viewing this tradition within the context of contemporary culture we're going to turn the city people's attention to home-grown and environmentally friendly produce. We offer a broader view of this simple folk tradition and the knowledge of plants found on city inhabitants' windowsills and balconies. Along with decorative flowers also tea and seasoning plants can be grown on balconies. Therefore we want to motivate people to think of the balcony as a city dweller's garden and pharmacy, which is always at hand and is an important part of everyday life.

www.serde.lv

ATKĀZAS

Katrina Neiburga

Videoinstalācija un objekti

Marijas iela 16

04.09. / 18.00 – 01.00, 05.09. – 10.09. / 14.00

– 20.00, 11.09. / 12.00 – 18.00

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Man ir laimējies izdzīvot bez ipašas ietekmēšanās no pārmaiņām ekonomikā, sociālajā un politiskajā vidē vai ekoloģijā. Žēl, ka vairāki draugi ir devušies prom uz āzremēm, bet esmu pārliecināta, ka viņi atgriezisies, jo šobrīd noskaņa Rīgā kļūst aizvien patikamāka. Atveras dažādas omulīgas kafejnīcas, mazi, neparasti veikalipi. Lietas atkal iegūst savu vērtību. Šķiet, ka labošanas darbnīcām, šuvēja darbam un citiem vecajiem amatiem atgriežas to gods. Cilvēki spēj novērtēt īstu, ilgi kalpojošu lietu ātrās patēriņšanas mantu gūzmā.

Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 sa-

saucas ar festivāla tēmu?

Nolēmu kādu laiku vasarā pa nedēļas nogālēm piestrādāt kā profesionāls kāzu filmētājs (Lūk arī viena no izdzīvošanas iespējām video māksliniekam!) Sāku filmēt kāzas kā vienu no svarīgākajiem un sakāpinātākajiem pasākumiem cilvēka dzīvē. No 70 stundu garā materiāla būtu iespēja uztaisīt dokumentālo filmu par kāzu tradicijām, bet šoreiz daudz būtiskāk šķiet parādīt noskaņu, kura rodas, ja dzirojošu cilvēku kopumu neuztver kā baru, bet pievērš uzmanību katram atsevišķi. Aizdomājies cilvēks, nelaimīgs cilvēks, vientoš cilvēks, sakautrējies cilvēks.... Man šķiet, ka SURVIVAL KIT galvenā tēma ir cilvēks šodien. Lai arī kas nemainītos apkārtējā vidē, cilvēki tāpat precēsies, dzemdēs bērnus un mirs.

Kāpēc tu vēl neesi aizbraukusi?

Man nekad nav nācis prātā pamest Latviju. Man šeit ir gīmene, darbs un mājas.

MUZIKĀLAIS KATAFALKS

Margita Zālīte (Margo), Jēkabs Nimanis, Ansis Nikolovskis, Maksims Šenteļevs
Muzikāla mobila performance

04.09. / 18.00 – 01.00

Sākums Marijas ielā 16, brauciens pa Rīgas centrālajā ielām

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Rīgas vēnas pulss manos 8 gados, ko Rīgā biju pavadijusi, šķita dažkārt te par strauju, te par gausu. Likās, Rīga brēc pēc pārmaiņām, bet tajā pašā laikā tā divkosīgi cerēja, ka kāds viņu apklusinās. Neapklusināja. Kad pārmaiņas atmāca, vieni kērās būvēt mūrus, citi — vējdzirnavas. Bet vēl pavismi citi devās izzināt mācību par caurvējiem ārpus Latvijas. Nezinu, vai tas obligāti saistīts ar ekonomisko situāciju, bet tieši mani lidzsinējie divi gadi Berlinē iemācījuši uzticēties savam cejam un atļauties būt bēriņišķigai.

Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 sa- saucas ar festivāla tēmu?

Jebkuras pārmaiņas taču ir sāpīgas. Kat-

rās atvadās ir nedaudz nāves. Taču tikai tam, kurš spēj novilkta skaidru finiša līniju, ir jauts sākt kādu citu ceļu no jauna. Mūsu Muzikālais katafalks grandina Rīgu par godu viņas atvadām no vecās dzīves, no bailēm un satīnguma. Nāve ir dzivesveida nomaiņa. Rīga ir jāiztira no niknuma, un tā vietā tā ir jānoglāsta un jāpiepilda ar demogrāfiju veicinošiem akordiem, vārdiem un pavismi noteiktīti — arī darbiem. Paudisim skaidras beigas ideju vakuuumam. Rīgai vajag atpakaļ 80. gadi avangardu! Rīga! Pretojies savam sastingušam! Cīnies par savu pozitīvo balansu! Rīga! Sadzirdi, ko otrs saka, un radi kopā! Rīga!

Kāpēc tu vēl neesi aizbraukusi?

Man ir ekskluzīva iespēja patiesi izbaudīt divu māju sajūtu. Latvijā es gūstu patvērumu, jo man šeit apkārt vienmēr ir tāds neparasti liels gaišu cilvēku blivums, savukārt Berlinē es izbaudu dvēseles vientošības atklāsmes. Šīs kontrapunkts notur mani starp šīm divām pilsētām. Un es nevaru šobrīd iedomāties būt citādi.

POSTNUPTIAL FEAST

Katrina Neiburga

Video installation

Marijas 16

04.09. / 19.00 – 01.00, 05.09. – 10.09. / 14.00

– 20.00, 11.09. / 12.00 – 18.00

What have you learnt from the changes in Latvia and globally in the last few years?

I have been fortunate not to have been affected by changes in the economic, social and political environment, or in the ecology. It's a shame that many of my friends have left to live abroad, but I am convinced that they'll return, because the atmosphere in Riga has become increasingly more pleasant. New cosy and relaxed cafes and unusual little shops are opening. Materials are reclaiming their value. It seems that dressmakers, repair workshops and other older professions are regaining their status. People value things which last for a long time over short-term consumables.

How does your project for SURVIVAL

KIT 2 relate to the festival theme?

I decided to work at the weekends over summer professionally filming weddings. (One of the ways in which video artists can survive!) I started filming weddings as one of the most important and intense events of a person's life. From the 70-hours of material it would be possible to make a documentary on wedding traditions, but this time it seemed more significant to show the atmosphere which is created, not by looking at the people having a drink as one large mass, but by paying attention to each one individually. A thoughtful person, an unhappy person, a lonely person and a shy person.. I think the main theme of SURVIVAL KIT is man today. Whatever might change in the surrounding environment, people will still get married, have children and die.

Why haven't you left Latvia?

I've never even considered leaving Latvia. My family, work and home are here.

MUSICAL CATAFALQUE

Margita Zālīte (Margo), Jēkabs Nimanis, Ansis Nikolovskis, Maksims Šenteļevs
Musical Mobile Performance

04.09. / 18.00 – 01.00

Tour in the Riga streets starting at Marijas 16

What have you learnt from the changes in Latvia and globally in the last few years?

The pulse in Riga's vein in those eight years I spent there was often whether too fast or too slow. It seemed Riga was screaming for a change, but at the same time deceitfully hoping someone would silence her. It didn't happen. When the changes came some tried to build the walls, some – windmills. And there were some others who went somewhere abroad to learn about the draughts. I am not sure if it has to do with the economical crisis but the last two years have taught me to trust to go my own way and to take the liberty to be childlike.

How does your project for SURVIVAL KIT 2 relate to the festival theme?

All changes are painful. In every farewell

there is a little bit of death. But for everyone who is able to draw a clear finish line, there is a possibility to start a new way. Our Musical Catafalque is resounding Riga in honor of her farewell to the old life, to the fear and to the numbness. Death is the change of the lifestyle. The rage has to be swept out of Riga, and words, accords and works that stimulate the increase of positive demographic indicators must come in place of it. Let's put a clear end to the vacuum of ideas. Riga has to retrieve its avant-garde from 80s! Rīga! Fight back your stagnation! Fight for your positive balance! Rīga! Hear what the others are saying and create together! Rīga!

Why haven't you left Latvia?

I have a privilege to experience the feeling of two homes. In Latvia I get a sense of shelter because there is a very dense circle of bright people around me. Whereas in Berlin I cherish the revelation of a lonely spirit. This counterpoint is what keeps me between these cities. And I cannot imagine it to be different for now.

PROTOTYPE FOR A SELF EMPLOYED ECONOMIC UNIT

Apolonija Sustersic (NL/SI)

Exhibition and Artist's Talk

Marijas iela 16

04.09. / 18.00 – 01.00, 05.09. – 10.09. / 14.00 – 20.00, 11.09. / 12.00 – 18.00

The Prototype for a Self Employed Economic Unit is developed as a support structure to create a new job in the Warendorf region, Germany, for unemployed women in their fifties. It is known that this age group has most difficulties in finding a job. The structure is composed of a) a sculpture/street shop box placed into the local market b) productive land c) conceptual plan for the development of the

unit. The business proposal is based on the use of the land and sale of the products produced from the land at the local market. The woman would take care of the land, production and sale of the product.

Street Shop Box is designed as a transformable object, which can change from a Public Sculpture on non-working days, into a Market Stand on working days. The project derives from a local need but reflects global issues. By putting it in new context we can expose these issues, draw connections, find similarities and differences, and share ideas of how to deal with them.

PAŠNODARBINĀTAS EKONOMISKĀS VIENĪBAS PROTOTIPS

Apolonija Šušteršiča (NL/SI)

Izstāde un tikšanās ar mākslinieci

Marijas ielā 16

04.09./18.00–01.00; 05.09.–10.09./14.00–20.00; 11.09./12.00–18.00

Pašnodarbinātās ekonomiskās vienības prototips veidots kā atbalsta struktūra, lai nodrošinātu ar darbu Vācijas Varendorfas apgabala nedomātās sievietes vecumā pēc piecdesmit gadiem. Ir zināms, ka tieši šai vecuma grupai darba atrašana sagādā vislielākās grūtības. Atbalsta struktūrā ietilpst a) skulptūra/vietējā tirgū izvietots kiosks, b) laukaimniecības zemes gabals, c) konceptuālais

plāns vienības attīstībai. Biznesa plāna pamatā ir zemes apstrādāšana un no tās iegūtās produkcijas pārdošana vietējā tirgū. Sievietes pārziņā ir zemes kopšana, produkta iegūšana un tā tirgošana.

Kiosks veidots kā transformējams objekts, kuru brīvdienās iespējams pārvērst par publiski izvietotu skulptūru, bet darbdienās – par produkcijas stendu tirgū. Projekts radies kā atbilde vietējām vajadzībām, taču atspogulo globālas problēmas. Ieliekot to jaunā kontekstā, iespējams pārvērst uzmanību šiem jautājumiem, vilkt paralēles, apzināt kopīgo un atšķirīgo, kā arī dalīties idejām par to iespējamiem risinājumiem.

I AM FAMILY

Elina Eihmane

Videoinstallation

Marijas iela 16

04.09. / 18.00 – 01.00, 05.09. – 10.09. / 14.00 – 20.00, 11.09. / 12.00 – 18.00

What have you learnt from the changes in Latvia and globally in the last few years?

In a way, life has become more comfortable and natural (literally) - growing vegetables, trips to the forest, handmaking presents - I've always liked these things. Now they have become legitimate and modern activities. This is important to me as through these activities you are able to return to childhood and cultivate nostalgic emotions. The desire to cling to

ancient values and the desire to stay with one person are also signs of this era. Small circles of friends and family have become a survival strategy. Hopefully, the desire to experiment will also arise soon. Otherwise, in my opinion, this is a degrading trend. "Small" and "loving" are such key words in which danger hides, that "loving" cannot be large, that frugality is being enforced even more in Latvians who are already frugal. Is it possible to be even more frugal and submissive?

How does your project for SURVIVAL KIT 2 relate to the festival theme?

I'm interested in feelings, especially those related to past experiences – an accumulation of emotions. All types of nostalgia and

ES ESMU ĢIMENE

Elina Eihmane

Videoinstallacija

Marijas iela 16

04.09. / 18.00 – 01.00, 05.09. – 10.09. / 14.00 – 20.00, 11.09. / 12.00 – 18.00

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Savā ziņā dzīvot ir kļuvis ērtāk un dabis-kāk (burtiskā nozīmē): audzēt augus, braukt mežā, veidot pašgatavotas dāvanas - tas man vienmēr ir paticis. Nu tās ir kļuvušas par leģitīmām un modernām aktivitātēm. Man tas ir būtiski, jo šajās darbibās ir iespēja atgriezties bērnībā, kultivēt nostalgiskas izjūtas. Vēlme vairāk turēties pie mūženām vērtībām, vēlme palikt pie viena cilvēka ari ir šī laika iezi-me. Nelielas draugu grupas un ģimene ir kļu-vusi par izdzīvošanas stratēģiju. Cerams, ka pēc brīža radisies ari vēlme eksperimentēt. Citādāk tā, manuprāt, ir degradējoša tenden-ce. Neliels un miljs ir tādi atslēgvārdi, kuros slēpjās bīstamība, ka miljs nevar būt liels, ka tiek pastiprināti kultivēta pietīcība jau tā pie-ticigajos latviešos. Vai ir iespējams būt vēl pie-ticīgāk un pazemīgākam?

Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 sa-saucas ar festivāla tēmu?

Mani interesē sajūtas, ipaši, kas saistītas ar pagātnes pieredzi - sajūtu uzkrāšana. Vi-

sa veida nostalgija un ģimene kā izdzīvošanas stratēģija. Mans darbs ir sveiciens gadu tūkstošiem senai institūcijai - ģimenei. Tik daudz sajūtu saistīts ar ģimenes veidošanas procesu, tik daudz šaubu, baiļu, bet cilvēki turpina veidot pārus, dzīvot ģimenēs un radīt bērus. Mits par ģimeni, kur ģimene pati ir kā mīts, kaut kas no rituāla, kaut kas no istenības, kaut kas no sapņu pasaules un realitātes. Precēšā-nās - no malas nopietni, bet detaljās - tragi-komiski. Uzvārda maiņa, pase, deklarētā dzī-vesvieta, dzīvesvietas iekārtošana, kulinārija, kulinārija, kulinārija... Kaut kas īsts, kaut kas mākslīgs un kaut kas neizskaidrojams.

Būt precētai ir neparatākais statuss, kā-dā esmu bijusi. Atvieglojums par iekļaušanos pieņemtajā lietu kārtībā, bet tomēr tik nepara-stā, ka pieļauj lielāku attaisnojamību dažā-dām rīcībām. Klubiņš ar gredzeniem. Man nepatik ekstrēmās sajūtas, ko rada visa vei-da lēkšanas - ar izpletņiem, gumijām, no he-liopteriem, ar sniegadēļiem, bet šīs sajūtas - būt precētai, ir pietiekami ekstrēmas.

Kāpēc tu vēl neesi aizbraukusi?

Man ir bijusi vēlme ceļot, bet nekad nav bijusi vēlme pārvākties uz dzīvi citā valstī. Man te ir visskaistāk un ērtāk (kas ietver ari dažādas neērtības). Latvija mani notur nere-dzami. Ar māju sajūtu.

family as a survival strategy. My work is a salute to the institution which is thousands of years old – family. There are so many emotions linked to the process of forming a family, so many doubts and fears, yet people continue to live in families, form couples and have children. The myth about family, where the family itself is like a myth; something from the rituals, something from reality, something from a dreamworld and from reality. Marriage. Serious, looking from the side, but tragicomic in details. A change in surname, passport, declared place of residence, making a home, cooking, cooking, cooking.. Something artificial, something real and something inexplicable.

To be married is the most unusual sta-

tus I've ever had. A relief about blending into the accepted order of things, but still unfamilial, a way that I can justify myself more for certain actions. A club with rings. I don't like the extreme sensations caused by all forms of jumping - with parachutes, bungees, from helicopters, with snowboards, but these emotions- of being married, are sufficiently extreme.

Why haven't you left Latvia?

I've had the desire to travel, but I've never wished to move to another country. It is more beautiful and more comfortable here for me (including the various inconveniences). Latvia keeps me here without pressure. With a feeling of home.

To be married is the most unusual sta-

To be married is the most unusual sta-

SAPNI AIZ LĪNIJAS

Nataša Burliko

Fotogrāfiju un zīmējumu izstāde

Marijas iela 16

04.09. / 18.00 – 01.00, 05.09. – 10.09. /

14.00 – 20.00, 11.09. / 12.00 – 18.00

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Pēdējo divu gadu laikā, man ir pilnībā mainījusies dzīves uztvere: es sapratu, ka katrs dzīvo sevis veidotajā pasaule. Ja tev liekas, ka visi apkārt ir negodigi un slikti, tad tā arī ir. Ja tā vietā par dzīves postulātu izvēlies pateicību, tad apkārt viss paveršas uz pozitīvo pusī. Viss, kas mums apkārt, ir mūsu pašu spogulis, tikai jāmāk saskatīt līdzības. Latvijā cilvēkiem pietrūkst ticības un pārliecības par ikvienu iedzīvotāja vērtību.

Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 sa-

saucas ar festivāla tēmu?

Mans projekts, kas tapis ar Kirila Himičeva palīdzību, ir par „cilvēka faktoru”. Mēs katrs esam daļa no kaut kā lielāka, un ikviens cilvēka domas tāpat kā organismā šūnas ietekmē viena otru. Bieži vien, padomājot kaut ko sliktu par kādu, mēs aizmirstam, ka tas atgriežas dubultā. Ja nevaram otram līdzēt materiāli, tad vismaz laba doma nenāktu par sliktu. Un, ja pēc izstādes apmeklēšanas kaut daži no mums pievērsīs uzmanību tam, ko domā vai saka, tādā veidā zemazinā stiprinot kopējo pozitīvo garu, tad mūsu projekta mērķis tiks sasniegts.

Kāpēc tu vēl neesi aizbraukusi?

Man te patik. Daudzi mani draugi vēl ir šeit. Krizē saskatu iespējas.

www.fuckforfriendship.com

DREAMS BEHIND THE LINE

Natasha Burliko

Photography and drawings

Marijas 16

04.09. / 18.00 – 01.00, 05.09. – 10.09. /

14.00 – 20.00, 11.09. / 12.00 – 18.00

What have you learnt from the changes in Latvia and globally in the last few years?

In the last two years my perception of life has completely changed; I have understood that everyone lives in a world they create themselves. If you think that everyone around you is dishonourable and bad, then so they shall be. If you choose to be grateful for life, then everything around you will change for the better. Everything around us is our own mirror, only you have to be able to see the similarities. In Latvia, people lack faith and conviction about individual values.

How does your project for SURVIVAL

KIT 2 relate to the festival theme?

My project, which has originated with the help of Kirils Himičevs is about the “people factor”. We are all part of something greater, and the thoughts of each person affect each other, just like the cells of a large organism. Quite often, when thinking badly of a person, we forget that this comes back upon ourselves. If we cannot help someone materially, then good thoughts will not do any harm. And if, after visiting the exhibition, even just a few of us consider what we think or say, thereby subconsciously strengthening a joint positive spirit, then our project aim will have been achieved.

Why haven't you left Latvia?

I like it here. Many of my friends are still here. I see opportunities in the crisis.

www.fuckforfriendship.com

NABAGA CILVĒKU PASAULE

Flo Kasearu (EE)

Videoinstalācija

Marijas iela 16

04.09. / 18.00 – 01.00, 05.09. – 10.09. /

14.00 – 20.00, 11.09. / 12.00 – 18.00

Šī isfilma ir par kādas veikala ipašnieces alternatīvo izdzīvošanas metodi finanšu krizes laikā. Veikala ipašniece uztur veikalu, dodot iespēju bezdarbniekiem nezaudēt savu darba tikumu. Viņa katru dienu veikala skatlogā ievieto sludinājumu, aicinot cilvēkus, kuri palikuši bez darba, nākt strādāt par palīgiem veikalā. Tādējādi no rīta pie veikala vienmēr ir rinda ar bezdarbniekiem, kuri vēlas šo darbu. Bezdarbniekiem ir tikai viena diena, lai pierādītu sevi palīga darbā.

Filmas aktieri ir dabiska lieluma div-

dimensionālās kartona lelles, kuras animējuši slaveni igauņu aktieri. Emocijas viņu sejās mainās ar neveiklo izteiksmi, kādu pieļauj kartons. Tas ir tādēļ, lai uzsvērtu faktu, ka daudzi cilvēki pēc savas karjeras panikuma jūtas neērti un mēģina aizbēgt no realitātes, slēpjoties aiz maskas. Divdimensionālie aktieri reprezentē finanšu krizes trauslumu un išlaicīgumu — kartons saglabājas tikai išu brīdi un arī darbu meklētāji šajā veikalā strādā tikai vienu (pārbaudes) dienu. Pat ja viņi cenšas, cik varēdam, veikala ipašniece nedomā šos cilvēkus pieņemt darbā — vakarā viņa viņus visus atlaiž. Bet nākamajā dienā pie veikala atkal ir rinda...

www.flokasearu.ee

A POOR MAN'S WORLD

Flo Kasearu (EE)

Videoinstallācija

Marijas 16

04.09. / 18.00 – 01.00, 05.09. – 10.09. /

14.00 – 20.00, 11.09. / 12.00 – 18.00

The short film is about shopkeeper's alternative surviving method in financial crises period. Shopkeeper is keeping the shop functioning by giving unemployed people opportunity not to lose their working habit. She is placing advertisement in a shop window every day inviting unemployed people to come to work as shop-assistances. So in the morning there is always a queue of unemployed people wanting to get the job. Unemployed people have only one day to prove themselves as a shop-assistance.

The actors of film are life size 2D cardboard puppets animated by famous Estonian actors. Emotions in their faces change with the awkward expression that cardboard allows. That is to emphasize the fact that a lot of people after degradation of their career and feeling embarrassed and want to escape from the reality by wearing a mask. Two-dimensional actors represent the fragility and evanescence of the financial crisis — cardboard lasts only a short time and also job-wanters work in that particular shop only one (test)day. Even if they are trying to give the best out of themselves the shopkeeper has no intention to hire these people - in the evening she fires them all. But on the next day there is a queue outside the shop again...

www.flokasearu.ee

RĪGAS DOME

Berga Bazārs / Bergs Bazaar

SAPNU MĀJAS

Arnis Balčus, Andris Vitoliņš
Fotogrāfija un gleznu izstāde
Elizabetes ielā 83/85
04.09. / 19:00 – 01.00, 05.09. – 10.09. / 14:00
– 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

Kādu mācību jums devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

A.B.: Man tas palīdzējis vairāk saprast Latvijas sabiedrību, tās kultūru un kompleksus. Krizes varētu būt kā ārstnieciska terapija nācijas garīgajai veselbai, taču tā vietā, lai cilvēki izvērtētu savas kļūdas, kļūtu tālredzīgi un pragmatiskāki, viņi moralizē un kritizē citus. Tiri sadzīvskajā ziņā krize ir tikai cēlusi manu dzīves līmeni, jo "treknajos gados" Latvija labāk bija nerādīties - lētāk sanāca dzīvot Londonā.

A.V.: Šajās pārmaiņās mani nekas nepārsteidza. Es piedero paaudzei, kas 90to gadu sākumā jau vienu ekonomisko krizi ir piedzīvojusi. Vecās izdzīvošanas iemājas atgriežas atri un pilnveidojas jaunā formā. Šoreiz es vienīgi esmu kļuvis pašpārliecinātāks un drosmīgāks.

Kas ir secināts? Tas, ka pasaule ir daudz naivu cilvēku, kas tic pasakām par ekskluzīviem apartamentiem purva plāvās.

Kā jūsu projekts SURVIVAL KIT 2 saucas ar festivāla tēmu?

A.B.: Manās fotogrāfijās var redzēt ne-pabeigtas ēkas, pusapdzīvotas mājas un birojus - būvobjektus, kas, reiz plānoti kā pilsē-

tas un piepilsētas ideālu iemiesojums, tagad draud kļūt par mūsdienu drupām, spoku cie-matiem vai vienkārši būvniecības neveiksmēm. Savukārt video slaidšovs sastāv no ban-krotējošo Rīgas veikalnu skatlogu fotogrāfijām, kuros redzama izkārtne "iznomā vai pārdod". Lai arī stilistiski šie divi projekti ir dažādi, abi dokumentē nekustamo ipašumu burbuļa se-kas, bet šī burbuļa plīšana bija galvenais Lat-vijas ekonomiskās krīzes iemesls.

A.V.: Mans projekts ir par neuzceltajām utopijām. Par idividu nekritisko attieksmi pret dzīves kvalitāti. Par mazā cilvēka naivo sapni kā vārdā viņš ir gatavs 30 gadus cīnīties par iz-dzīvošanu. Par mūsdienu drupām, kas sasau-cas ar Padomju sistēmas sabrukuma drupām. Par izniekoto energiju.

Kāpēc jūs vēl neesat aizbraukuši?

A.B.: Tieši otrādi - pēc piecu gadu dzī-ves Londonā es atgriezos Rīgā. Aizbraušana no Latvijas kaut uz neilgu laiku vienmēr ir joti vērtīga, lai atpūtos no vietējā sociālā diskur-sa, kuru raksturo melanholijs un slimīgs na-cionālisms.

A.V.: Latvija taču nav Titāniks un zem ūdens vēl negrimst. Globalizācijas laikmetā var nokļūt visur. Var savu nodarbošanos pār-orientēt uz ārvalstīm. Un šis lokālās proble-mas beidzas 100 km attālumā no Rīgas, ja jūs to vēl nezināt.

www.arnisbalcus.co.uk,
www.vitolins.lv

KER GRĀMATU, KER NAUDU... BĒDZ!

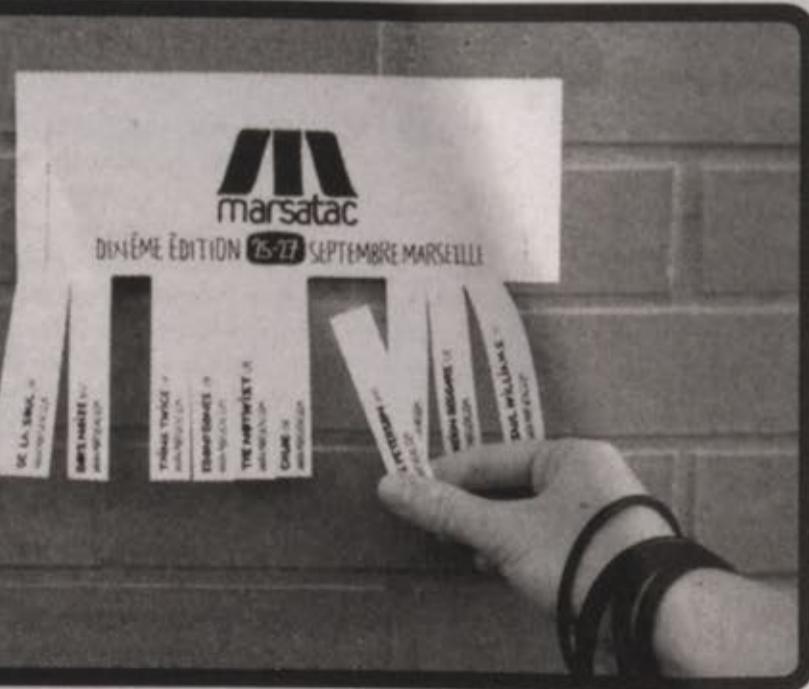
Kiprians Homorodeans (RO/FR)
Pie Humberta, Marijas iela 13, k. 2
04.09. / 10:00 – 01:00, 05.09. / 11:00 – 17:00,
06.09. – 09.09. / 10:00 – 22:00, 10.09. – 11.09.
/ 10:00 – 01:00

Kiprians Homorodeans SURVIVAL KIT 2 prezentē Izdzīvošanas stratēģiju bez-maksas versiju. Kēr grāmatu, kēr naudu... Bēdz! krīzes speciālizdevums piedāvā al-ternativus risinājumus, kā izdzīvot sliktajos ekonomiskajos apstākjos. Grāmatā tiek ap-

galvots, ka pasaule, kurā valda materiālisti-ķas vērtības, vairumam finansiālajā postā no-nākušo zagšāna varētu būt vispiemērotākais darbibas virziens.

Grāmata tiek prezentēta sadarbībā ar La Bibliothèque Fantastique (LBF), unikālu mākslinieka izdevniecību, kas ļauj lasītājiem lejuplādēt un drukāt grāmatas bez maksas. Ilustrācijas: Kristians Darstars, izdevējs: An-tuāns Lefebvre / LBF.

Grāmata pieejama:
www.labibliothquefantastique.net

PĀRDOD

DREAM HOUSES

Arnis Balčus, Andris Vitoliņš
Photography and Drawings
Elizabetes ielā 83/85
04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00
– 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

What have you learned from the changes in Latvia and worldwide in recent years?

A.B.: It has improved my understanding of Latvian society, its culture and complexes. The crisis could be akin to medical therapy of the nation's spiritual health, but instead of evaluating one's mistakes and becoming more farsighted and pragmatic, they go on moralising and criticising others. On a purely social level, the crisis has merely improved my standard of living, because during the "flabby years" I was better off steering clear of Latvia; life in London was cheaper.

A.V.: These changes didn't take me by surprise. I belong to the generation which has already experienced one economic crisis at the start of the 90s. The old survival skills come back rapidly and improve in a new form. This time I have merely become more self-confident and intrepid. So what are the conclusions? There are many naive people in the world who believed in fairytales about fancy apartments out in the marsh meadows.

What is the connection between your SURVIVAL KIT 2 project and the festival theme?

A.B.: My photographs depict unfinished buildings, half-inhabited houses and offices, construction objects that were once intended

as the incarnation of the city's and suburb's ideals and are now threatening to become the modern ruins, ghost villages or simply construction failures. In its turn, the video slideshow consists of photographs of bankrupt Ri-ga shop windows displaying a signboard "for rent or for sale". Despite their stylistic differences, both projects document the consequences of the real estate bubble, but the burst of this bubble was the main reason for Latvia's economic crisis.

A.V.: My project is about unbuilt utopias. About the unquestioning attitude of the individual towards the standard of living. About the naive dream of the little man in pursuit of which he is willing to struggle for survival for 30 years. About the modern ruins which do-vetail with the ruins of the imploding Soviet Union. About squandered energy.

Why haven't you left yet?

A.B.: On the contrary – after five years in London I returned to Riga. However, leav-ing Latvia for at least a short time is always very valuable in order to take a break from the local social discourse which is tainted by melancholy and sickly nationalism.

A.V.: Latvia isn't the Titanic and is not about to disappear under water just yet. In the age of globalisation one can get to anyplace. If you haven't heard, you can adapt your li-ne of work to foreign countries and these local problems end 100 km out of Riga.

www.arnisbalcus.co.uk,
www.vitolins.lv

TAKE THE BOOK, TAKE THE MONEY...RUN!

Ciprian Homorodean (RO/FR)
Pie Humberta, Marijas iela 13, k. 2
04.09. / 10:00 – 01:00, 05.09. / 11:00 – 17:00,
06.09. – 09.09. / 10:00 – 22:00, 10.09. – 11.09.
/ 10:00 – 01:00

For SURVIVAL KIT 2, Ciprian Ho-morodean presents a free version of Survival Strategies. Take the Book, Take the Money... Run! a "Crisis Special" offering alternative ways to survive the bad economy. The book posits that in a world governed by materia-

listic values, stealing might be the most appropriate course of action for the large majority caught in financial distress.

The book is presented in collaboration with La Bibliothèque Fantastique (LBF), a unique artist's publishing house that allows the public to download and print books for free. Illustrations: Cristian Dārstar, publisher: Antoine Lefebvre/LBF.

Access the book on:
www.labibliothquefantastique.net

TVAIKA ISTABA

Krišs Zilgalvis, Toms Veilands, Aigars Borneo un galerija Noass

Instalācija

Elizabetes iela 83/85

04.09. / 19:00 – 01.00, 05.09. – 10.09. /
14.00 – 20.00, 11.09. / 12:00 – 18:00

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Pēdējo divu gadu laikā vēl vairāk esmu pārliecinājies, ka, jebkuru darbu darot, lieļa nozīme ir tieši personiskajai attieksmei un spējai komunicēt. Latvijas sabiedrībā ir krasī mainījusies vērtību sistēma – esam sapratuši, ka patiesībā ir daudz lietu, ko var izdarīt sarunājot, vajag tikai darīt un rast alternatīvus risinājumus.

Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 saaucas ar festivāla tēmu?

Tāpat kā pagājušajā gadā SURVIVAL KIT projektā Lesson Nr. 13, arī šoreiz savu

darbu veidoju, iedvesmojoties no sabiedrībā valdošā noskaņojuma. Ja pirms gada tā galvenokārt bija agresija, dusmas un naids pret valdošo varu, tad šogad tā ir ticība, ka pēc maldīšanās tumšā mežā mūs sagaida gaisma tunelā galā. Bet, vai gaisma tunelā galā, uz kuru cēram, izrādīsies tas, kas mums vajadzigs?

Kāpēc tu vēl neesai aizbraucis?

Jau divus gadus studēju Londonā, tādēļ Rīgā uzturos tikai brīvdienās. Tas, kas mani vienmēr piesaistījis Rīgā, ir tās aptveramība. Rīga gan sava izmēra, gan iedzīvotātu skaita ziņā ir ideāla dzīvošanai. Protams, man tā ir arī ļoti pierasta pilsēta. Rīga ir mājas, un šeit ir daudz vieglāk uzsākt projektus, jo man pažīstama gan vide, gan cilvēku mentalitāte. Tomēr man šeit pietrūka tāds izaicinājums un pasaules skatījums, ko šobrīd gūstu Londonā. Tas arī ir viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ šobrīd esmu stārp "aizbraukusājiem".

Krišs Zilgalvis

MĀJAS SVĒTĪBA

Laura Ziemele, Renāte Pablaka,

Laura Melķe

Izstāde, satikšanās punkts

Elizabetes iela 83/85

04.09. / 19:00 – 01.00, 05.09. – 10.09. /
14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

Kādu mācību jums devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Pēdējo gadu notikumi ir bijuši labs lietderības tests. Ir izdevies iemācīties dažādas praktiskas lietas, kas noder mājsaimniecībā. Notikumu epicentrs no pilsētas bāriem, klubiem un kafejnīcām pārcēlies uz mājām – arī vērts piedalīties, ka pilsētas un katras personiskā dzīve ir savstarpēji saistītas.

Kā jūsu projekts SURVIVAL KIT2 saaucas ar festivāla tēmu?

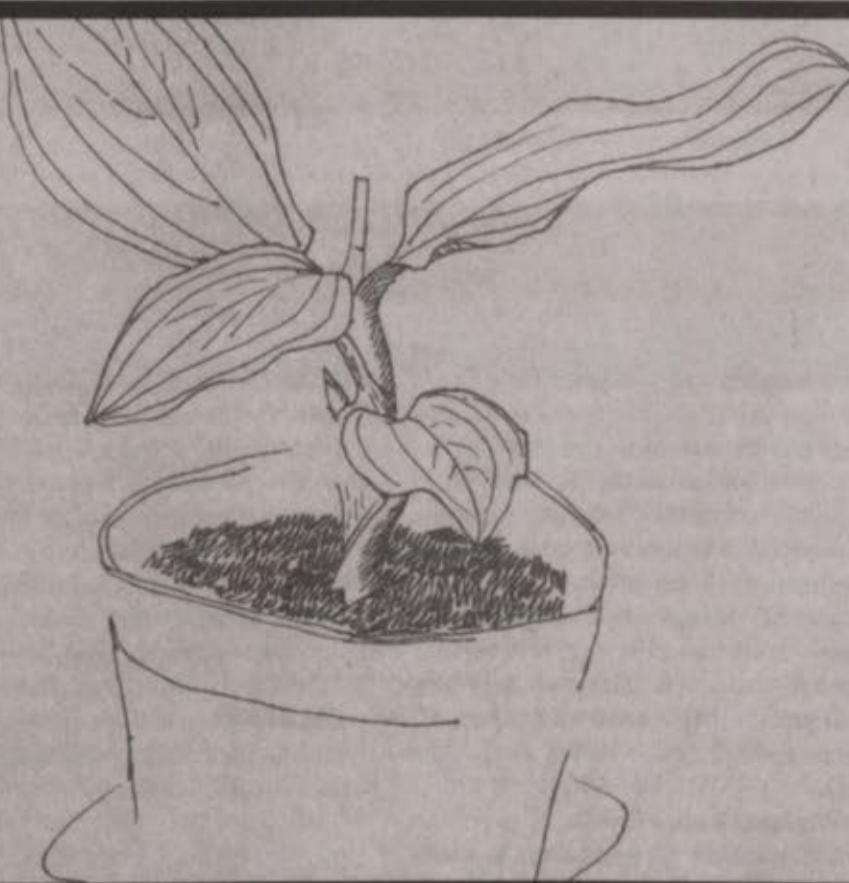
Šobrīd priekšmetu aprites kēdītē ar joni

atgriežas barters. Sabiedrība ir daudz atvērtāka maiņai, kas izsakāma ne tikai naudas izteiksmē, pretēji tam, kā būtu pirms pāris gadiem. Tādēļ ir istais brīdis veidot tematiskus centrus, kuros nepiespiestā gaisotnē var maiņties ar to, kas katram ir: mūsu gadījumā ar telpaugiem. Augi pilsētas dzīvokli ir viena no iespējām veidot pašam savu pasauli, tādējādi nodrošinot būtisku izdzīvošanas priekšnoseteikumu – emocionālu gandarijumu un dzīvesprieku. Un, lai piešķirtu kādu dzīļaku jēgu tieši šim apmaiņas projektam, tie augi, kuri Mājas svētībā neatradīs sev jaunu saimnieku, tiks nogādāti Bērnu slimnīcā un priecēs mazos pacientus un viņu vecākus.

Kāpēc jūs vēl neesat aizbraukušas?

Ja godigi, nav par to domāts.

<http://www.facebook.com/pages/Majas-svetiba/140308662671042>

STEAM ROOM

Krišs Zilgalvis, Toms Veilands, Aigars Borneo and Noass Gallery

Installation

Elizabetes iela 83/85

04.09. / 19:00 – 01.00, 05.09. – 10.09. /
14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

What have you learned from the changes in Latvia and worldwide in recent years?

Over the last two years I've increasingly come to believe that in any job, your personal attitude and communication skills are key. The system of values in Latvian society has changed radically: we've realised that in reality there are many things that you can do by coming to an agreement; all you need to do is take action and find alternative solutions.

What is the connection between your SURVIVAL KIT2 project and the festival theme?

Just like last year in SURVIVAL KIT project Lesson No 13, this time I've also created my work drawing inspiration from the

dominant state of mind in society. Whereas a year ago it was mostly aggression, anger and hatred for the ruling power, this year it is a belief that after losing our way in a dark forest, we can now look forward to the light at the end of the tunnel. However, will this light at the end of tunnel which we're anticipating, turn out to be that which we need?

Why haven't you left yet?

I have been studying in London for the past two years, so I only visit Riga during my holidays. The thing that has always attracted me to Riga is its apprehensibility. Due to its size and number of inhabitants Riga is ideal for living. Of course, I'm also very accustomed to this city, Riga is my hometown and it is much easier to launch projects here because I'm familiar with the environment, as well as the mentality of people. However, I do feel the lack of the challenge and worldview which I have in London. That is also one of the main reasons why I'm among the "those who've left".

BLESSINGS AT HOME

Laura Ziemele, Renāte Pablaka,

Laura Melķe

Exhibition and Meeting Point

Elizabetes iela 83/85

04.09. / 19:00 – 01.00, 05.09. – 10.09. /
14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

What have you learned from the changes in Latvia and worldwide in recent years?

The events of recent years have been an acid test of usefulness. I've managed to acquire some practical skills that are useful in housekeeping. Events from the city's bars, clubs and cafés have moved to home – more and more often I happen to perceive the whole city as home. As a result, I have a greater conviction that taking part is worth it, and that the lives of the city and the individual are mutually interwoven.

What is the connection between your SURVIVAL KIT2 project and the festival theme?

Currently, barter has returned by storm to the chain of the circulation of objects. Society is more open to the exchange of something which isn't money than it would have been a few years ago. Therefore it's the right time to create thematic centres where one can simply exchange something you own – in this case, for indoor plants. Plants are one of the options to create one's own world in a city apartment thus realising a substantial precondition for survival – emotional satisfaction and the joy of living. And in order to give a deeper meaning to this project in particular – those plants which won't find a new owner in Blessings at Home will be sent to a children's hospital where they'll bring joy to the little patients and their parents.

Why haven't you left yet?

Frankly speaking, leaving has never occurred to us.

<http://www.facebook.com/pages/Majas-svetiba/140308662671042>

MUZEJS

Inga Meldere, Jānis Filipovičs, Romans Korovins, Guntis Jasotis, Daiga Krūze, Laura Prikule, Eva Vēvere, Kristijs Pudzens, Ieva Veita, Una Meiberga&Daba (Mārtiņš Dābolinš)

Izstāde, pasākumu programma
Bijušajās Airbaltic biļešu kases Berga Bazārā (Elizabetes ielā 85a)
04.09./19:00 – 01.00, 05.09. – 10.09./
14:00 – 20:00, 11.09./12:00 – 18:00

Kādu mācību jums devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaulē?

Godīgi sakot – nekādu. Visu laiku tiek dzīvots, reflektējot par savu rīcību, izvēlēm, tāpēc nekādas kardinālas „atklāsmes” nav. Varbūt vienīgi vairs nav jājūtas neveikli, dzīvojot resursu taupīšanas ziņā atbildīgu dzīves

veidu. Profesionālā ziņā, protams, infrastruktūras un jēdzīgas resursu sadales trūkums krīzes apstākjos ir jūtams īpaši akūti, bet tur es ceru uz atbildīgo personu godprātu un profesionalitāti.

Kā jūsu projekts SURVIVAL KIT2 saucas ar festivāla tēmu?

Projekta Muzejs pamatā nav vis koncepts, bet gan afekts. Kopš neatkarības atgūšanas, nemot vērā nemītīgās izmaiņas politikā, ekonomikā, sociālajā jomā, Latvijas iedzīvotāji ir bijuši spiesti ļoti radoši risināt savu dzīvi un sadzīvi. Šāda – zināmā mērā hosa un absurda stāvokli nav īsti iespējams runāt par stratēģijām šī vārda sistēmiskajā nozīmē. Tāpēc mūsu projekta piedāvājums ir vienkārši apzināties un atzīt kā „normālās” tās prakses, kas tiek nepārtraukti realizētas ikdienā,

šeit un tagad. Konceptuāls fokuss ir vērts uz Latvijas mākslas pasauli, institūcijas un individu attiecībām tajā.

Izstādi esam iedalījuši sekojošās daļas Kolekcija nr.1, Kolekcija nr.2, Kolekcija nr.3, Terapijas punkts, Izglītības programma, Ūdens Bārs.

Kāpēc jūs vēl neesat aizbraukuši?

Iespēja ceļot, studēt, sadarboties, braukt rezidencēs un komandējumos, publicēties u.tml. ārvilpstis pēdējos gados ir ļoti palielinājusies, līdz ar ko nav nepieciešams uz visiem laikiem pārcelties dzīvot citā valstī, lai paaugstinātu savu dzīves kvalitāti vai realizētos profesionāli. Skandināvijā, kuras sakārtoto sistēmu esmu baudījusi, es neizjutu šo - visai anarchistisko radošuma potenciālu, kāds ir Latvijā. Laikam tādēļ, ka Latvija, kā jau

dzimtene, ir pazīstama līdz vissikākajai tās niansei, līdz ar ko kļūst izaicinoši un ļoti „personiski” tajā darboties.

Ilīana Veinberga, kuratore

Muzikālā darbnīca bērniem

05.09. un 06.09. / 16:00 – 20:00

Kopā izgatavosim mūzikas instrumentus no visneticamākajām lietām. Dalibniekus aicinām nemt līdzi plastmasas vai metāla korkiņus, dzērienu vai konservu bundžas. Organizē Daba&Una Meiberga. Tel. uzziņām 29402027.

Romāns Korovins, bez nosaukuma / no cikla "Locals" Performance

MUSEUM

Inga Meldere, Jānis Filipovičs, Romans Korovins, Guntis Jasotis, Daiga Krūze, Laura Prikule, Eva Vēvere, Kristijs Pudzens, Ieva Veita, Una Meiberga&Daba (Mārtiņš Dābolinš)

Exhibition and Events

In the former airBaltic ticket outlet at Berga Bazaar, Elizabetes ielā 85a
04.09./19:00 – 01.00, 05.09. – 10.09./
14:00 – 20:00, 11.09./12:00 – 18:00

What have you learned from the changes in Latvia and worldwide in recent years?

Frankly speaking – nothing. I've been living all the time continuously reflecting on my behaviour, choices, which is why

I don't have any cardinal "revelations"; with the possible exception that I don't have to feel awkward because I lead a responsible lifestyle when it comes to saving resources. In professional terms, of course, the lack of infrastructure and sensible distribution of resources in crisis conditions is acutely felt, but in this respect I can only pray for the integrity and professionalism of the people responsible.

What is the connection between your SURVIVAL KIT2 project and the festival theme?

The basis of the Museum project is not founded on a particular a concept, but rather an affect. Given the non-stop changes in politics, economics and social field since the resto-

ration of independence, people in Latvia have been forced to lead their lives and social lives in a very creative way. In this, to some degree, chaotic and absurd situation it is impossible to talk about "strategies" in the systematic sense of this word. For that reason the proposal of our project is to simply recognize and identify as "normal" those practices which are continuously realised on a day-to-day basis, here and now. The attention being paid to the Latvian art world – to the relations between institutions and individuals within it – is conceptual.

Why haven't you left yet?

In recent years, the possibilities to travel, study and collaborate in foreign countries, to

embark on residences and business trips abroad, and to publish one's works overseas et cetera have greatly increased. Therefore, there is no need for me to relocate to another country to improve my standard of living or in order to fulfil myself professionally. In Scandinavia whose orderly system I've enjoyed, I didn't feel this – to some extent anarchic – creative potential that exists in Latvia. It is very likely that the reason why it is so challenging and "personal" for me to work in this country is that, as my homeland, Latvia is as familiar to me as the palm of my hand.

Ilīana Veinberga, curator

Vecrīga / Old Town

ŠKĒRSOJOT ROBEŽAS

Saruna ar Tanu Ostožiču (De)
ES māja, Aspazijas bulvāris 28, 1. stāvs
06.09. / 16:30

Serbietes Tanas Ostožičas personīgā dzīves un integrācijas pieredze cieši savijusies ar mākslas darbiem. Tā, piemēram, 2000. gadā aizsākās projekts *Looking for a Husband with EU Passport*, kurā Ostožiča internetā izplatīja savu kailfoto ar darba nosaukumā minēto aicinājumu. Pēc sarakstes ar vairākiem

kandidātiem, 2001. gadā viņa beidzot apprečējās ar vācu mākslinieku un pārcēlās uz Vāciju. Viss process dokumentēts foto un video formātā un papildināts ar dažādām uzturēšanas atļaujām tagad veido mākslas darbu, kas nu skatāms dažādu valstu izstāžu zālēs. Prezentācijā Šķērsojot robežas: māksliniecisku stratēģiju radišana māksliniecke iepazīstinās ar šo un citiem saviem mākslas projektiem, kuri pievēršas integrācijas un migrācijas problemātikai ES.

CROSSING BORDERS

Tanja Ostožic (DE) Artist's Talk
EU House, Aspazijas Boule. 28,
Ground Floor
06.09. / 16:30

The private life and integration experience of the Serbian artist Tanja Ostožic is intertwined with her art projects. 2000 she started the arts project *Looking for a Husband with EU Passport* publishing an advertise-

ment with this title and her nude portray. After exchanging letters with numerous participants and meetings as public performances she finally married a German man 2001. The whole process is documented in photo and video and supplemented with diverse permits can be seen in the exhibition halls. In her talk the artist will introduce to this and other art projects that deal with integration and migration issues within EU.

MALTĪTE NEBALTĀM DIENĀM

Havjērs Garsija
Mākslas – ēdienu performance
RIXC Mediju telpa,
11. Novembra krastmala 35
04.09. / 20:00 – 22.00 un 23:00 – 01:00

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Es esmu piedzimis Meksikā, kur krize ir visu laiku. Tur izdzīvošana ir dzīves veids, un, jo radošāk tu to duri, jo labāk un interesantāk ir tev un apkārtējiem. Tāpēc es par vārdu križe pasmaidiu un, tikpat radoši kā agrāk, dzīvoju tālāk.

Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 saucas ar festivāla tēmu?

FOOD FOR A RAINY DAY

Jose Javier Manzur Garcia
Art - Food Performance
RIXC Media Space, 11. Novembra krastmala 35
04.09. / 20:00 – 22.00 and 23:00 – 01:00

What have you learnt from the changes in recent years in Latvia and the world?

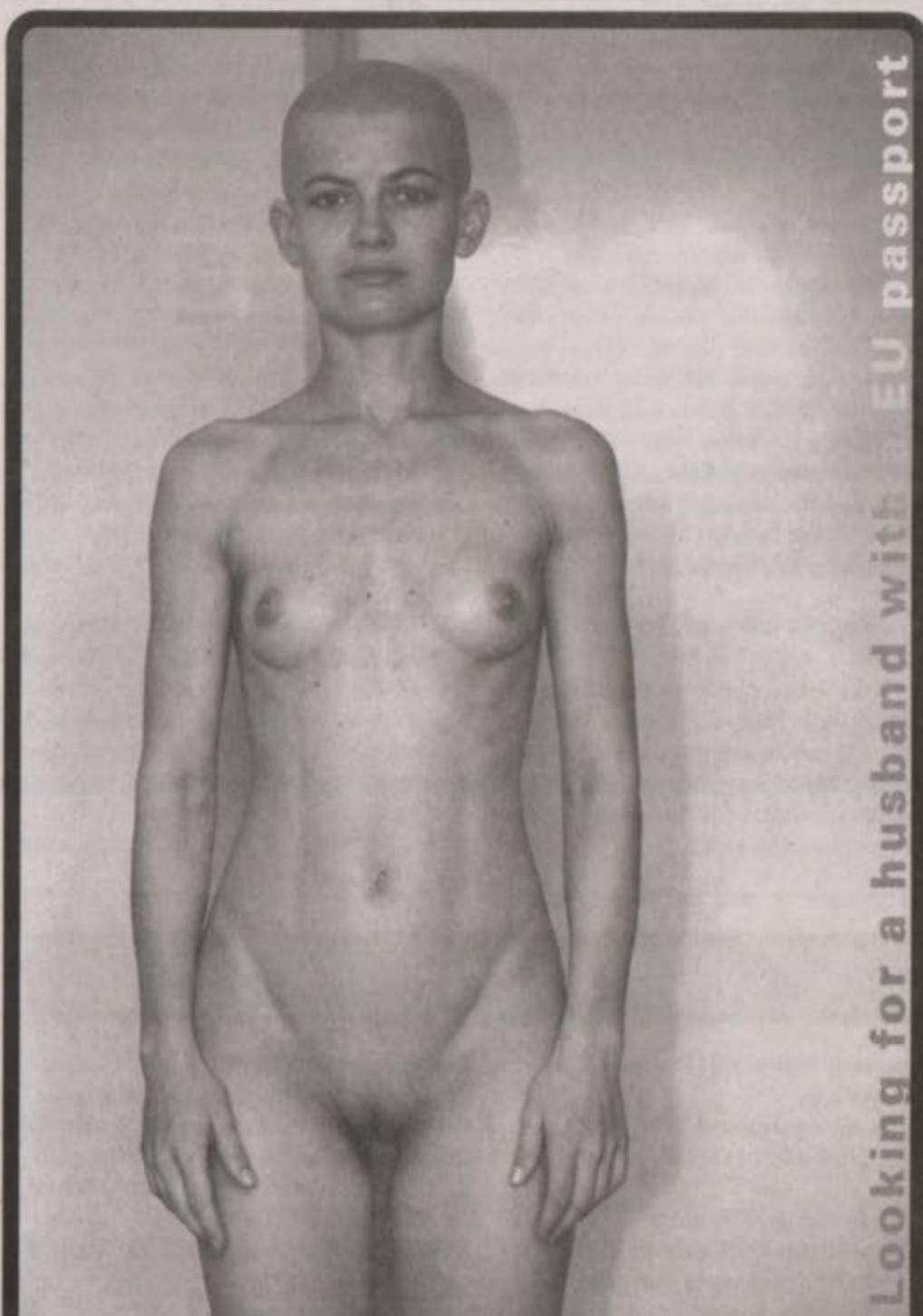
I was born in Mexico, where there is a crisis all the time. Survival there is a way of life, and the more creatively you do it, the better and more interesting it is for you and those around you. That's why I smile when I hear the word "crisis" and live on, just as creatively as before.

How does your project for in SURVIVAL KIT 2 fit in with the Festival theme?

My work is called *Food for a Rainy Day*. With this I want to invite others to return to the beginning, to remember, how our ancestors once lived, to think about the fact that we should be thankful to our country for the flavours it gives us as well. And how the artist invites one to be creative and to look for new tastes.

Why haven't you left yet?

Love, love and once again love is what keeps me here in Latvia.

Please send your applications to hottanja@hotmail.com
Do not hesitate to contact me with any further questions or details

Looking for a husband with a EU passport

KURA TE NAV AITA?

Aigars Bikše
Dzīvā instalācija
Zigfrīda Annas Meierovica bulvāri 10
04.09.-05.09./19:00-01:00, 06.09.-11.09.
/10:00-01:00

Sūti sms ar ciparu no 1 līdz 21 uz nr. 28486666, un viltvārdim noņems ādu!

Šova mērķis ir „maksimāli objektīva” balsojumā noskaidrot pilsoņu spēju atšķirt subjektus, identificēt dažādu sugu un grupu pārstāvju un grupas balsojumā nonākt pie kopējas vienošanās. Katras balsojuma dienas beigās šova organizātors noņems ādu* visvairāk balsis saņēmušajam subjektam, noskaidrojot šova dalībnieka sugas patieso piederību.

*Atbilstoši latviskās kaušanas tradīcijam un dzīvnieku aizsardzības likumam.

Šova Kura te nav aita? balsošanas noteikumi:

1. Balsošana notiek no 4.septembra līdz 11.septembrim tikai par subjektiem, kuras šova Kura te nav aita? administrācija uzrāda kā Latvijas aitas un kurās atrodas Zigfrīda Annas Meierovica bulvāri 10. Balsojumi par citām aitām netiks pēmti vērā.

www.bikse.lv/aita

METĀLS / KRENHOLMA

Eleonoras de Monteskjū (Fr/De)
Videoinstalācija
ES māja, Aspazijas bulvāris 28, 1. stāvs
06.09.-11.09./10:00-18:00

Eleonoras de Monteskjū videoinstalācija Krenholma (2009) caur pavecas sievietes Doras atmiņām stāsta par tekstila fabriku uz Igaunijas un Krievijas robežas. Viņa atminas savas ģimenes likteni, kas savijies ar fabrikas un tur strādājošo paaudžu likteni. Savulaik Krenholma bija unikāls 19. gads industriālās organizācijas paraugs. Padomju laikā rūpniecības apjomī bijuši milzīgi, bet šodien ražošanas funkciju arvien sarūk. Pēdējās tās darbības dekādes atspogulo šī briža attīstība.

tību tekstila industrijā – pāreju no tehnokrātijas uz brendu veidošanu un mārketingu. Delokalizācija, pārstrukturēšana un globalizācija šodien pazistami visur un šajā reģionā izraisījuši ekonomisku katastrofu, jo ipaši Narvas un Ivanogorodas pilsētām. Filmas daļas: Ražošana (25'), Pēdējās vienības (15'), saruna ar Oļegu Klušinu (30').

Savukārt videoinstalācija Metāls (2009, 6'30') izseko krieviski runājošās piecdesmitgadnieces Olgas Tivi, kas dzīvo Narvā, Igaunijā un Ivangorodā, Krievijā, gaitām. Viņa stāsta par to, kā strādājusi par metāla virpotāju fabrikā. Vispār viņa uzskata, ka sievietēm nevajadzētu strādāt fabrikā. Filma pievērsas jautājumam par sievietes darbu vīriešu vidē.

Zigfrīda Annas Meierovica bulvāri 10
Asinis stindzinošs patiesības un atklāsmes šovs

“KURA TE NAV AITA?”

no 4. līdz 11.septembrim 2010.g.

WHICH ONE HERE ISN'T THE SHEEP?

Aigars Bikše
Living Installation
Zigfrīda Annas Meierovica Boulv. 10,
04.09.-05.09./19:00-01:00, 06.09.-11.09.
/10:00-01:00

Send an SMS with a number from 1 to 21 to tel. no. 28486666, and the impostor will be skinned!

The goal of the show is to establish, in a "maximally objective" ballot, a person's ability to distinguish between subjects, identify various species and group representatives, and through this vote arrive at a common position. At the end of each voting day the organizers of the show will skin* the subject which has received the most votes, clarifying the show participant's true species.

*In accordance with Latvian slaughter traditions and the Animal Protection Law.

Voting rules for the "Which one here isn't the sheep?" show:

1. Voting will take place from the 4th September till the 11th September, on subjects which the "Which one here isn't the sheep?" show's administration indicates as Latvian sheep and which are located at Zigfrīda Annas Meierovica bulvāri 10. Voting on other sheep will not be taken into account.

www.bikse.lv/aita

METAL / KREENHOLM

Eléonore de Montesquiou (Fr/De)
Videoinstallation
EU House Aspazijas Boulv. 28, Ground Floor
06.09.-11.09./10:00-18:00

The film Kreenholm (2009) tells the story of this textile factory at the border of Estonia and Russia through the memories of an elderly woman, Dora. She recalls how her family's story is intertwined with that of the fabric, and of the generations that have worked there. Kreenholm was a unique example of 19th century industrial organisation..

The last decades of its life as a factory reflect the current development of the textile industry from technocracy to brand-building and marketing. Delocalization, restructu-

ring and globalization are all well-known today and in this region they have induced an economic disaster -- specifically for the cities of Narva and Ivangorod. The film has three parts Production (25'), The Last Units (15'), Interview with Oleg Klusin (30').

In the film Metal (2009, 6'30') Olga Tüvi, a Russian speaker who is now in her fifties, lives between Narva (Estonia) and Ivangorod (Russia); in videoinstallation Metal (2009, 6'30') she talks about being a woman in the workplace. She has worked as a metal-lathe operator in a factory and believes that women should not work in factories. The film raises the issue of being a woman working in a male environment.

RADOŠO SAPNU FABRIKA

Biedrība *Mākslas telpa* (Inese Baranovska, Diāna Dimza-Dimme, Daiga Dupate, Inga Lāce) Izstāde, sarunas, performances, radošas darbnīcas *NABA KLĀB*, Zigfrida Annas Meierovica bulvāris 12 04.09. – 08.09.

Katram no mums ir kāds neizsapņots sapnis vai vēlme – nekad nav par vēlu to reālizēt. Atsaucoties uz 1960. gados Endija Vorholu dibināto Factory Nujorkā jaundibinātā biedrība Mākslas telpa LU klubā Nabaklab atraktīvā, teatralizētā formā satuvinās radošās personības – radītājus ar viņu darba augļu patēriņtājiem t.i. skatītājiem, klausītājiem, lasītājiem, aktualizējot jautājumu, kāpēc arī XXI gadsimta cilvēki vēl aizvien turpina nodarboties ar mākslu un kam tas viss isti vajadzigs. Lai rastu atbildes uz šiem jautājumiem, kā arī lautu ikvienam „iejusties mākslinieku ādā”, radošās darbnīcas ir atvērtas un tajās piedalī-

ties aicināti visi interesenti.

Centrālajā vakara diskusijā, ko vadīs filozofs Ilmārs Šlapins tiks izvērsta saruna par to, kas šodien vispār kultūras jomā publikai Latvijā tiek piedāvāts un vai piedāvājums attaisno patēriņtāja vēlmes. Diskusijā piedalīsies mākslinieki Aigars Bikše, Kristaps Gulbis, Patricija Brekte, Kristiāns Brekte, Krista Burāne, Andris Vitoliņš, mākslas teorētiķi Jānis Borgs, Vilnis Vējs un Solvita Krese, mūziķi, kultūras menedžeri, literāti, biznesa struktūru pārstāvji, socioloģi u.c.

Sadarbības partneri: Laikmetīgās Mākslas centrs, Jaunā Teātra institūts, Laikmetīgās dejas horeogrāfu savienība, Biedrība Skapumežs, Latvijas Mākslas akadēmija, Latvijas Kultūras akadēmija, Radio NABA.

PROGRAMMA

Izstādes Nabas saite atklāšana

04.09. / 17:00 – visu nakti

Izstāde par saiknēm, kas mūsu vieno vai atšķir, par lietām un sajūtām, kuras mēs mē-

dzam aizmirst, bet kuras derētu atcerēties. Piedalās: Aigars Bikše, Patricija Brekte, Kristiāns Brekte, Diāna Dimza-Dimme, Maija Kurševa, Liga Laurenoviča, Elita Patmalniece un Andris Vitoliņš.

Radošā darbnīca Uzzīmē pats

05.09. / 12:00 – 18:00

Visas dienas garumā bērniem un pieaugušajiem tiks piedāvāta iespēja sajusties kā māksliniekam, piedaloties akcijās Uzzīmē pats (uzzīmēt pašam Maijas Kurševas un Elitas Patmalniecei darbu kopijas) un Izgatavo savu zīmi. Akcijas vadīs – Diāna Dimza-Dimme, māksliniece, mākslas pedagoģe

Eksperimentālās radošās darbnīcas

07.09. un 09.09. / 16:00 – 20:00

Visi interesenti, kas vēlas izmēģināt darbošanos mākslas jomā, aicināti piedalīties radoši eksperimentālās darbnīcas ar izstādes Nabas saite māksliniekiem un mūziķiem. Darbnīcu gaitā – neformālās sarunas un dis-

kusijas ar māksliniekiem. Lādzam pieteikt savu dalību darbnīcās pa e-pastu: rsfabrika@gmail.com.

Diskusija Vai viegli būt māksliniekam?

08.09. / 18:00 – 20:00

Diskusijā paredzēts izvērst sarunu par to, kas šodien vispār kultūras jomā publikai Latvijā tiek piedāvāts un vai piedāvājums attaisno patēriņtāja vēlmes. Vai mākslinieki neeksistē savā izolētā pasaule un vispār pazist savus skatītājus. Ko vēlas mākslinieki un, ko vēlas skatītāji? Kāpēc cilvēki vēl aizvien nevis pelnī naudu, bet taisa mākslu, daudz nedomāda mi par peļņu? Diskusiju vada Ilmārs Šlapins, Rīgas Laiks.

Saviesīgs vakars Radošais sviests

20:00 – 22:00

Ekskluzīvie mākslinieku kokteili, radošās sviestmaizes, mūzika, dejas.

<http://rsfabrika.tumblr.com/>

CREATIVE DREAMS FACTORY

Art Space Society
(Inese Baranovska, Diāna Dimza-Dimme, Daiga Dupate, Inga Lāce)
Exhibition, Talks, Workshops, Performances
NABA KLĀB Club, Zigfrida Annas Meierovica Bouļu 12
04.09 – 08.09.

Each of us has some unrealized dream or wish – it's never too late to realize it. In homage to the Factory in New York founded in the 1960's by Andy Warhol, the newly founded Mākslas telpa biedrība at the LU's Nabaklab Club, will bring together creative personalities in an attractive, theatrical form – creators, with the consumers of the fruits of their labour i.e. spectators, listeners, readers, bringing up the question why people still continue to engage in art in the XXI century and why anyone needs it. Each day one or more specific thematic sessions will take place (music, visual

art, modern dance, literature etc.), and anyone, both professionals and whoever is interested, can register.

Well known artists together with others who are interested will try out their skills in a different creative area. For example painter Kristiāns Brekte will try to learn to dance, sculptor Aigars Bikše will make up poetry. In the evening a discussion is proposed about what is offered to the public in the area of culture in Latvia today and whether that is what the consumer actually wants.

Cooperation partners: Contemporary Art Centre, The New Theatre Institute of Latvia, Contemporary Dance Choreographers Association, Forest of Sound Society, Art Academy of Latvia, Latvian Academy of Culture, Radio NABA.

PROGRAMME

Opening of Umbilical Cord Exhibition

04.09. / 17:00 – all night

An exhibition about the links which connect us or separate us, about things and feelings, which we tend to forget but which would be useful to remember. Participants: Aigars Bikše, Patricija Brekte, Kristiāns Brekte, Diāna Dimza-Dimme, Maija Kurševa, Liga Laurenoviča, Elita Patmalniece and Andris Vitoliņš.

Creative workshop Draw it yourself

05.09. / 12:00 – 18:00

Throughout the day, both children and adults will be given the opportunity to feel like an artist, by participating in Draw it yourself (draw oneself copies of works by Maija Kurševa and Elita Patmalniece) and Prepare your sign. Instructor - Diāna Dimza-Dimme, artist, art teacher

Creative Workshops

07.09. and 09.09. / 16:00 – 20:00

Anyone who is interested and would like to try out their hand in the field of art, is invited to participate in creative experimental workshops with the Nabas saite exhibition's artists and musicians. During the workshop

– informal conversations and discussions with artists. Please register your participation for workshops: rsfabrika@gmail.com.

Discussion Is it easy to be an artist?

08.09. / 18:00 – 20:00

A discussion is proposed about what is offered to the public in the area of culture in Latvia today and whether that is what the consumer actually wants. Whether artists exist in their own separate world and even know about their viewers. What do artists want and what do the viewers of art want? Why is it that people instead of making money are still creating art, without giving much thought to making money? Discussion will be led by Ilmārs Šlapins, Rīgas Laiks.

Social Evening Creative Bullshit

20:00 – 22:00

Social Evening Creative Bullshit – exclusive artists' cocktails, creative sandwiches, music, dance...

<http://rsfabrika.tumblr.com/>

Centrs / Center

ARTIS

Ēriks Božis

Fotogrāfiju izstāde

Tinto, Elizabetes iela 61

04.09. / 10:00 – 24:00, 05.09. / 10:00 – 23:00,

05.09. – 10.09. / 08:00 – 24:00, 11.09. / 10:00

– 24:00

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Latvija un Eiropā notiekošo izstāžu un mākslas projektu skaits kvantitatīvi ir gājis mazumā - tas jauj vieglāk sajust to, kas pie-trūkst, un to, bez kā var arī iztikt. Vairāk laika paliek tam, lai radītu darbus un sāktu projek-tus vienkārši tāpat - tāpēc, ka gribas un patīk, nevis tāpēc, ka jāiesniedz kādam pasāku-mam. Man pašam diezgan likumsakarīga gan ikgudienā, gan mākslas projektos kļuvusi nodar-bošanās ar fotogrāfiju - tas ir pieejams un ope-ratīvs veids, kā komunicēt ar realitāti. Turklāt jauj turpināt to, kas sanāk vislabāk - nevis sniegt atbildes, bet uzdot jautājumus.

Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 sa-saucas ar festivāla tēmu?

Šis ir dokumentāls foto projekts par

mākslinieku Arti, kurš glezno kinoteātra Rī-ga afišas. Mani, pirmkārt, ieinteresēja tas, kā ir iespējams vienkāršiem līdzekļiem radīt mākslas pārdzīvojumu gan sev, gan garāmgā-jējiem. Otrkārt, Artis lieliski rāda veidu, kā saglabāt individualitāti hiperunificētas vizuā-lās valodas laikmetā. Turklat vienkārši fas-cinējoša ir daudzo kopiju kēdite: 1) filma kā realitātes kopija, 2) kinoafiša kā filmas kopija, 3) Arta gleznotais darbs kā kinoafišas kopija. Un tad nu vēl mans fotoprojekts kā kopija Arta gleznojumiem. Šis daudzpakāju priecīgās ķemšanās rezultātā rodas secinājums - var iz-dzīvot, ja var kārtīgi izdzīvoties!

Kāpēc tu vēl neesi aizbraucis?

Padomju Savienības eksistences pēdējos gados bija joks par to, ka visi cilvēki iedalās divās daļās - tie, kas ir bijuši Amerikā, un tie, kas uz turieni taisās braukt. Droši vien vislabāk arī uzdotu jautājumu apskatīt joka kate-gorijā. Kaut gan, ja skatās nopietni, tad nav at-rodams neviens pietiekami svarīgs iemesls, ko varētu pieminēt bez ironijas, ja nu varbūt vien-īgi tāds fizikāls lielums kā gravitācijas spēks.

ARTIS

Ēriks Božis

Photography

Tinto, Elizabetes 61

04.09. / 10:00 – 24:00, 05.09. / 10:00 – 23:00,

05.09. – 10.09. / 08:00 – 24:00, 11.09. / 10:00

– 24:00

What have you learnt from the changes in recent years in Latvia and the world?

In Latvia and Europe the number of ex-hibitions and art projects taking place has decreased in number - it enables you to get an easier feel for what you miss, and what you can also do without. There is more time to create works and to start projects simply because - one wants to and enjoys it, not because it has to be submitted for some event. For me it's been fairly natural that every day, as well as in art projects, I've started working with photogra-phy - it is an accessible and fast way of communicating with reality. In addition, it lets you continue what comes out best - not to provide answers, but to pose questions.

How does your project fit in with the Festival theme?

This is a documentary photo project about the artist Artis, who paints the Riga

Cinema's posters. I was first of all interested in the fact that it's possible to create an art experience for oneself and for passers-by using simple means. Secondly, Artis superbly shows a way of maintaining individuality in a hyper-unified visual language era. In addition, the chain of many copies is simply fascinating: 1) film as a copy of reality, 2) the cinema poster as a copy of the film, 3) Artis' painted work as a copy of the cinema poster. And then my photo project as a copy of Artis' paintings. As a result of these multi-levelled happy activities a conclusion arises - one can survive, if one can survive cleverly!

Why haven't you left yet?

In the last years of the Soviet Union's existence there was a joke about the fact that all people can be divided up into two groups - those, who have been to America, and those who are getting ready to go there. Probably the best way to look at the question is as a joke. Though if one looks at it seriously, then there really isn't a sufficiently important reason that could be mentioned without irony, except perhaps a physical entity like the pull of gravity.

CILVĒKS + DIVRITENIS = 1

Filmu programma,
radošās darbnīcas, lekcija
MiiT, www.miiT.lv
Lāčplēšana iela 10

Velokultūras centrs MiiT, kas testa re-zīmā durvis vēris šī gada septembrī, piedāvā atpūsties, veldzēt slāpes, iegādāties velosipē-dus & rezerves dajas, kā arī saņemt servi-sa pakalpojumus festivāla SURVIVAL KIT 2 laikā.

Programma
Cilvēks + divritenis = 1
04.09. / 19:00 – 01:00

Skaisto braucēju fotosesija. Iespēja sa-nemt velo skaistumkopšanas padomus. Filmu programma: treka riteņi pilsētas ielās, stāsti par velokurjeru izraisito divriteņu subkul-tūras vilni pasaulei un Latvijā.

Velodiena

09.09. / 19:00

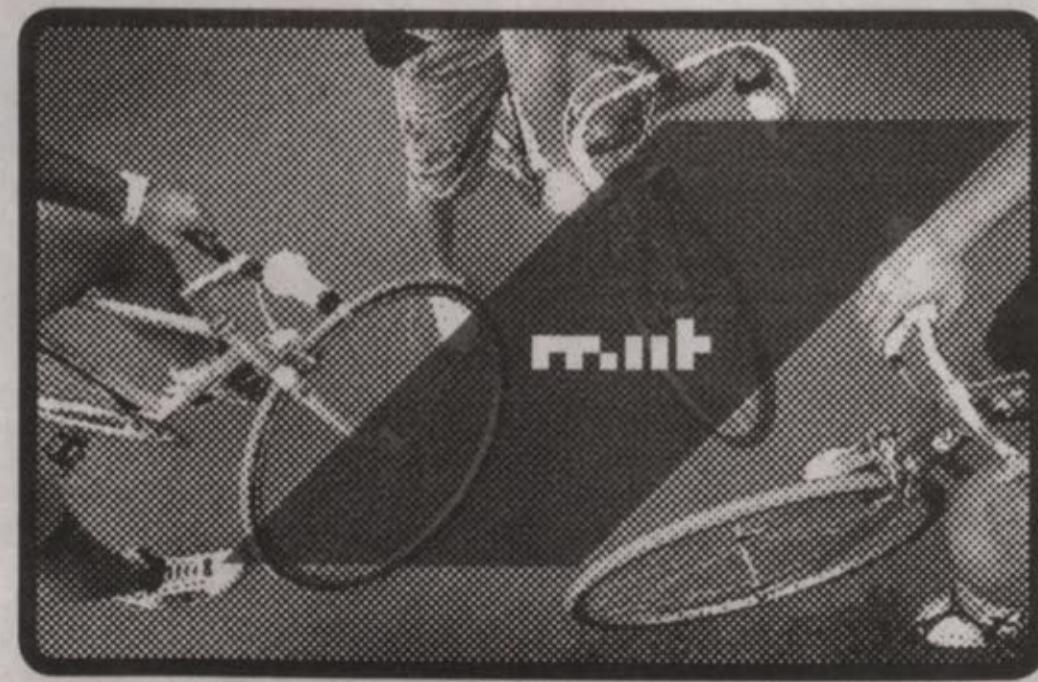
Video programma un diskusija par velo-sipēdu lielpilsētas ielās. Visu dienu - velo dro-šības stends. Atvērtais serviss - iespēja pašam darboties un saņemt padomus.

Budistu ekonomika

Džeimss Hopkinss (USA)

10.09. / 18:00

Vai uzņēmējdarbības filozofijai, kas vei-dojušies pirms 2500 gadiem, var būt kāda no-zīme mūsdienu pasaulei? Amerikā domā-tājs un dzejnieks Džimss Hopkins uzskata, ka mēs neapzināti ejam pa šo antiko taku. Savā lekcijā viņš runās par dažiem budisma pamat-principiem - nepastāviba, līdzatkari, „pa-reiza dzīvošana”, ne-agresija un apgaismība, un kā tie attiecas uz moderno biznesa modeli. Vai šie principi var būt nepieciešami, noderīgi un ienākumus nesoši?

PERSON + BICYCLE = 1

MiiT, Lāčplēša 10

MiiT Bicycle-culture Centre, which ope-ned its doors for a trial in September this year, invites you to relax, quench your thirst, pur-chase a bicycle & spare parts, and receive ser-vices during the SURVIVAL KIT 2 Festival.

Programme

Person + bicycle = 1

04.09. / 19:00 – 01:00

Beautiful riders' photo-session. An op-portunity to get bicycle beauty care ideas. Film programme: racing bikes in city streets, stories about the wave of bicycle subcul-ture in Latvia and the world, triggered by bike-couriers.

Bike day

09.09. / 19:00

Video programme and discussion about the bicycle in the streets of a big city. All day - bicycle safety stand. Open service - oppor-

tunity to do some work yourself and receive advice.

Buddhist's Economy
James C. Hopkins (USA)
10.09. / 18:00

Can a business philosophy developed 2,500 years ago have any relevance in this world? From the idea of Gross National Hap-piness to the marketability of the Green mo-vement we are already, perhaps unknowingly, walking on an ancient path. In this lecture and discussion, James C. Hopkins will talk about some of the basic principles of Bud-dhism - impermanence, interdependence, "right livelihood," non-violence and even en-lightenment itself! -- and how they might re-late to modern business model. Might those principles be even more necessary, beneficial and profitable today?

LIETU INTERNETS

Robs van Kranenburgs (NL)
Radoša darbnica
LMC Ofisa galerija, Alberta iela 13, 7 st.
15.09. – 17.09.

Lietu internets („Internet of Things”, IOT) ir vīzija. Tas ierosina, ka padarot lietas „gudras” un savienojot tās ar interneta paliņzību, radīsies jauni inovatīvi risinājumi kādreizējām makroekonomiskajām problēmām: enerģijai (savienojot „gudros” skaitītajus, preču ražošana), komunikācijām (atvērtais saturs, programmatūra, aparātūra un tikli). Taču šobrīd IOT aplikācijas tiek ieviestas tikai negatīvu iemeslu dēļ. Logistikā – lai novērstu zagšanu. E-veselības jomā – cilvēkresursu trūkums kura dēļ nepieciešama „gudro” māju būvniecība. No politikas viedokļa – lai nodrošinātu drošību, kontroli un uzraudzību publiskajā telpā. Mazumtirdzniecībā – preču noviešanas pārvadība.

Seminārā Lietu internets Robs van Kranenburgs vēlas radīt scenārijus pozitīvām IOT izmantošanas iespējām sociālajā, komunikatīvajā un ekonomiskajā attīstībā.

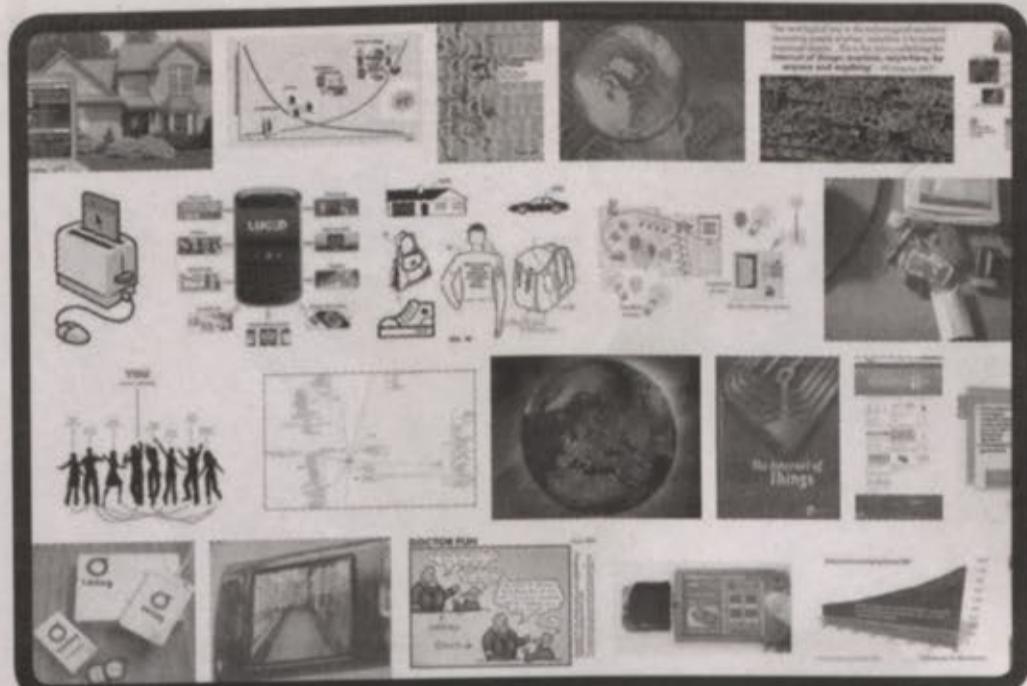
„Tādēļ, daloties pieredzē par lokatīva-

jiem medijiem un hibridtelpām, apspriedsim jaunākos rikus un aplikācijas, kā arī jaunākās tendences: no mijiedarbības līdz rezonāsei; no savrupības līdz ekoloģijai; no efektivitātes līdz pārpilnībai; no bailēm līdz priekam; no egoisma līdz solidaritātei. Seminārā vispārējais jautājums ir, cik lielā mērā šīs globālās tendences var ietekmēt plānošanu un lielus arhitektūras projektus: mobilitāte, transports (dažādu datu savietošana, konstrukcija un sabiedrības iesaistīšanās dizaina veidošanā)."

Dizaina, arhitektūras, pilsētvides plānošanas, IT un mākslas jomā strādājošie un visi interesenti tiek laipni aicināti piedalīties. Pie teiktām notiek līdz 12. septembrim, nosūtot išu biogrāfiju un motivācijas vēstuli uz agnese. bite@gmail.com. Programma: <http://www.lcca.lv/projekti/survival2/>

Darbnica tiek organizēta Liepājas Universitātes projekta Jauno medijs mākslas izglītības attīstība Liepājā (sadarbības līguma nr. LV0086) ietvaros.

Projekts tiek finansēts ar Eiropas Ekonomikas zonas un Norvēģijas valdības divpusējā finanšu instrumenta, kā arī ar Liepājas Domes finansiālu atbalstu.

THE INTERNET OF THINGS

Workshop by Rob van Kranenburg (NL)

*At the LCCA Office Gallery,
Alberta 13, 7th Floor
15.09. – 17.09.*

The Internet of Things (IOT) is a vision. It proposes that by making things smart and connecting them via internet there can be new groundbreaking solutions for what used to be macro economic issues: energy (coupling smart meters, production of goods), communication (open content, software, hardware and networks). Yet currently IOT applications are rolled out from negative arguments only. For logistics, it is anti-theft. For e-health it is the lack of human personnel that requires the building of smart houses. From a policy view it is the ensuring of safety, control and surveillance in public space. For retail it is shelf space management.

In his workshop Internet of Things Rob van Kranenburg wants to make scenarios for a positive potentialities of IOT for social, communicative and economic developments.

Therefore we will with a personal history of locative media & hybrid spaces, dis-

cuss the latest tools and applications, and the latest trends: from interaction to resonance; from stand alone to ecology; from efficiency to abundance; from fear to joy; from egoism to solidarity. Our broader question for future research is in how far these trends that are global could affect planning and large architectural projects: mobility, transport (mapping on different data, construction and community co design).

People working/studying in the field of design, architecture, urban planning, IT, art, and all interested in the subject are welcome to participate. Please send short bio and motivation letter to agnese.bite@gmail.com till September 12.

Please see full program: <http://www.lcca.lv/projekti/survival2/>
www.theinternetofthings.eu

Workshop is organized within project Development of new media art education in Liepāja (cooperation arrangement nr. LV0086).

The project is financed by the European Economic Area and Norwegian bilateral Financial mechanism, as well as Liepāja City Council.

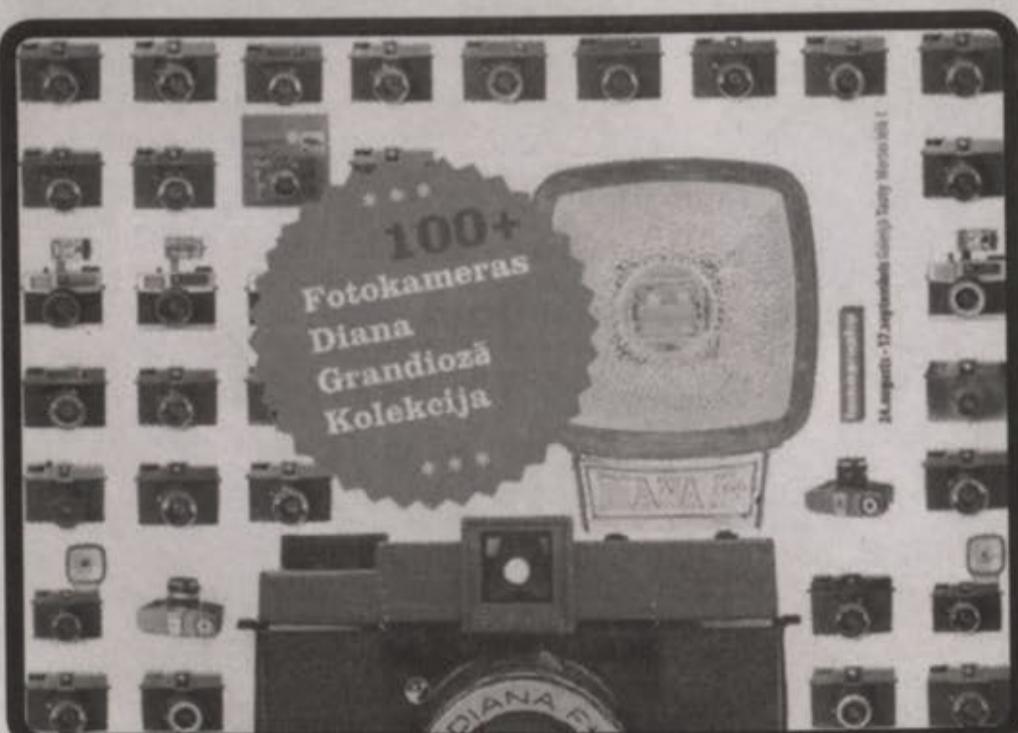
DIANA'S WORLD TOUR

Izstāde un radošās darbnīcas
Tasty, Martas iela 1
04.09. / 20:00 – 02:00, 05.09. – 11.09. /
14:00 – 20:00

The Tasty creative space provides the oRadošā telpa Tasty piedāvā apskatīt pirmajai lomogrāfijas kamerai veltītu starptautisku izstādi, kas līdz šim izceļojusi pusi pasaules.

Izstādi veido trīs daļas. Dītriha kolekcija – tālajos 60-tajos un 70-tajos Diana kameras tika veidoti analogi jeb tā saucamie kloni - katram sāvs šarms, īpašas detaļas un nepastāsti grafiskie elementi, nerunājot jau par tiešām interesantiem nosaukumiem, kā piemēram Debutante, Zodiak vai Future Scientist!. Vairākus gadus Allans Dītrihs kolekcionēja Diana kameras daudzveidigos klonus, līdz izveidoja kolekciju ar vairāk kā 100 eksemplā-

www.tastytelpa.lv

DIANA'S WORLD TOUR

Exhibition and Workshops

*Tasty, Martas 1
04.09. / 20:00 – 02:00, 05.09. – 11.09. /
14:00 – 20:00*

The Tasty creative space provides the opportunity to see an international exhibition dedicated to the first lomography camera, which has already travelled about half way around the world. The exhibition consists of three parts.

The Detrich Collection – in the distant 60's and 70's analogues or the so-called clones of the Diana camera were created – each with its charm, special details and unusual graphic elements, as well as really interesting names, like for example Debutante, Zodiak or Future Scientist!. For a number of years Allan Detrich collected Diana camera's many different clones, until he created a collection of more

than 100 of them. In 2007 the Lomographic Society obtained this invaluable collection and in honour of this the Diana World Tour was created.

Secondly, a surprise will also be provided by Latvian artists, transforming Dianas according to their tastes. And a no less important part will be Diana's photo story collection: also known as Diana's vignettes - short, impressionist scenes, which reflect a specific moment or experience. Whatever this moment may be like – romantic, adventure filled, intense – documented by a Diana camera in a short film, it reveals life and its beauty in a square format photograph.

During the exhibition, various creative Diana workshops will also take place.

www.tastytelpa.lv

SURVIVAL KIT 2 FILM PROGRAM

Cinema Riga Grey Hall, Elizabetes 61
Entrance 1 Ls; 0,50 Ls (students, pensioners)

SURVIVAL KIT 2 film programme presents video works of 10 Berlin based artists and film makers. Three main thematic directions mark the film program: migration as a global survival strategy and the connected integration problems, situation in the post communist countries and inner strength and belief as help in the hard time.

05.09. / 19:30

Isabell Spengler's Artist Talk with Film Excerpts Surviving Hollywood

Between 1996 and 2004 I lived in Los Angeles for about 6 years. I was working as a film editor on some rather boring publicity clips for a multi-media institution founded by George Lukas and as a creative assistant for a rich designer in Beverly Hills. The gap between the aesthetics and intent of the films I made in my free time and the kind of products I earned my living with, was quite large. (Isabell Spengler)

06.09. / 19:30

Open Studio of New Belgrade Chronicle: Gazela Settlement

Tanja Ostožic, 2006, 6'

Open Studio of New Belgrade Chronicle is a TV series consisting of short programmes. It portrays citizens of Belgrade and is mostly focused on alternative values and marginalised persons and groups, who have restricted access to the media, and are often excluded from the decision-making processes that determine their lives and their future. (Tanja Ostožic)

Naine - a woman

Eléonore de Montesquiou, 2009, 15'

Olga is in her fifties. She has both Estonian and Russian passports, by nationality she is Russian, and she speaks only Russian. She was born in Narva (now Estonia) and lives in Ivangorod (now Russia), two cities facing each other on either side of the river Narva.

Our Pride and Glory

Meggie Schneider, 2009, 13'

The old heroes of the Soviet era observe the day-to-day life in the Ukrainian village of Buryn, which is growing apart from its past. Until now, the old role models in the province have not seen any real competition. But on the radio voices call for the victims of the Holodomor famine to be honoured in place of the World War II guerrillas.

Critical Review on Icelandic Power Structures

Nina Lassila, 2009, 15'

I the performative arts project for Reykjavik Arts Festival 2008 Nina interviewed the Icelanders about their future prospective an searched for "power" in Iceland. The answers are surprising when we look from today's perspective...

After the screening there will be meeting with directors!

07.09. / 19:30

Rien ne vaut que la vie, mais la vie même ne vaut rien

Brigitta Kuster & Moise Merlin Mabouna, 2002/2003, 24'

The video has been produced to a big extent in a home for asylum seekers in Zerbst, Saxonia-Anhalt. Its interest lies in the narration of circumstance of life, all participants are thereby actors in their own movie.

Sans Papiers

Brigitta Kuster & Moise Merlin Mabouna, 2004, 14'

The video portrays illegalised people in one of the major deportation jails in Germany, Berlin-Köpenick. Interviews with the detainees give testimony to the differences among those termed Sans Papiers and shed light on conditions of life and treatment when caught in the bureaucratic circles of control structures.

Shedding Details

Laura Horelli & Gerhard Friedl, 2009, 25'

After the screening there will be meeting with directors and a discussion on the subject of migration together with invited Latvian representatives!

08.09. / 19:30

Passing Drama

Angela Melitopoulos, 1999, 66'

The video 'Passing Drama' reflects the acoustic image of my family history. It tells the refugee story of my Greek family that came to me across three generations as a fragmentary and fairy-tale-like image. Flight as the fundamental motif of the story became the videographic theme of narrative, history and memory. (Angela Melitopoulos)

After the screening there will be meeting with director!

09.09. / 19:30

I Will Arrange Everything. It Will Be The Best Film Ever.

Gitte Villesen, 2010, 45'

The film is part of her long-term initiative constructed around Gittes encounters. The protagonists are three Gambian women from consecutive older generations and the relatives of Sarr. They tell about their lives and struggles, intertwined with their special knowledge on "juju", the belief system that governs the social and political sphere in Gambia, including the position of women.

After the screening there will be meeting with directors!

10.09. / 19:30

New York Memories

Rosa von Praunheim, 2010, 89 min

20 years after his successful documentary "Survival in New York", Rosa von Praunheim returns to the city, in which he had the most exciting time of his life. Rosa meets his former protagonists – three German women who have arrived in New York in 80ies. They tell about their struggles to find their place in the metropolis. Rosa remembers his own experiences in the wild seventies, when New York City was characterized by sexual liberation and eccentric individuals, and recollects the big changes in the eighties when AIDS started to take its toll.

11.09. / 19:30

I Will Arrange Everything. It Will Be The Best Film Ever

Gitte Villesen, 2010, 45 Min

Rerun from 09.09.

Supported by: Institut für Auslandsbeziehungen (ifa), Culture Department of Riga City Council,

Department of Science, Research and Culture of the Berlin Senate, Pro Helvetia, Swedish Arts Council, EU House in Riga; Thank you: Arsenal - Institute for Film and Video Art (Berlin), Curated by: Agnese Luse (LCCA)

Wine café Tinto (Elizabete 61, next to the Cinema Riga) offer during the SURVIVAL KIT 2: Gerard Bertrand wines (white, rosé, red) 150 ml — 1,95 Ls and 10 % discount for the food for the participants of the festival.

SURVIVAL KIT 2 FILMU PROGRAMMA

Kino Riga Pelēkā zāle, Elizabetes iela 61

Ieeja: 1 Ls un 0,50 Ls (studentiem, pensionāriem, bezdarbniekiem)

Deviņu Berlines mākslinieču un viena režisora filmas par migrāciju un tās radītajām integrācijas problēmām, dzīvi un izdzīvošanu bijušās komunistiskās valstis un par garīgo spēku, tīcību un fantāziju kā izdzīvošanas paligu.

Programma

05.09. / 19:30

Saruna ar Izabellu Špengleri un filmu fragmenti Izdzīvot Holivudā

Laika posmā no 1996. līdz 2004. gadam es apmēram 6 gadus dzīvoju Losandželosā. Es strādāju par samērā garlaicīgu reklāmas klipu redaktori Džordža Lukasa dibinātā multimediju institūciju un par bagātu dizainera radošo asistenti Beverlihižā. Plaisa starp to filmu estētiku, kuras radiju brivajā laikā, un produktiem, ar kuriem pelnīju savu iztiku, bija visai liela. Un tomēr manu filmu un performāncu utopiskie tēli radās no Holivudas ikdienas patēriņtājķultūras un dzīma šajā vidē — reālajā, istajā Holivudas pilsētā, ne tajā spožajā sapņu pasaule, kuru mēs redzam filmās. Es rādišu dažus savus attēlus un filmu fragmentus un komentēšu, kā tos radījuši gluži konkrēti objekti, vietas un ekonomiskā situācija... filmu veidošanā. (Izabella Špenglere)

06.09. / 19:30

Jauno Belgradas Hroniku atvērtā studija: Gazelas apmetne

Taņa Ostožica, 2006, 6'

TV sīzētā formātā Taņa Ostožica iepazīstina ar 90. gados stihiski radušos romu tautības iedzīvotāju apmetni Belgradas nomalē, viņu dzīves un izdzīvošanas apstākļiem. Šī ir tikai viena no vairākām isām TV programmām, kuras tika pārraidītas arī Serbijas TV.

Sieviete

Eleonora de Monteskja, 2009, 15'

Olgai ir piecdesmit un gan Igaunijas, gan Krievijas pase. Pēc nacionālitātes viņa ir krieviete un rūnā tikai krieviški. Dzimusi Narvā (tagad Igaunijā), bet dzīvo Ivangorodā (tagad Krievijā), abas pilsētas atrodas viena otrai iepretim pie Narvas upes. Olga stāsta par sevi kā perestroikas sievieti, par to, kā ar diviem bēriem izdzīvojusi tajos laikos un kāda ir dzīve šobrid pašā Eiropas pievārtē. Viņa rūnā arī par savu attieksmi pret darbu toteiz un tagad.

Mūsu slava un gods

Megija Šneidere, 2009, 13'

Burina, mazpilsēta Ukrainā. Pilsētās centrā vēl arvien stāv padomju laika goda plāksnes ar bijušājiem varonjiem, lai gan pa radio skan balsis, kas aicina padomju laika varoņu vietā godināt golodomora upurus. Sastingušās laiks un pasīvais noskoņojums šausmina. Vai tiešām kāds nepārtrauks šo rīnkošanu uz vietas un neapliecinās, ka arī šai vietai ir nākotne?

Kritisks Islandes varas struktūru apskats

Nina Lasila, 2009, 15'

"Kādu Jūs redzat nākotni?" somu un zviedru izcelmes māksliniece Nina Lasila vaicā islandiešiem 2008. gada maijā, pāris mēnešu pirms finanšu krizes. Arbildes šodien šķiet pārsteidzošas...

Pēc seansa tikšanās un diskusija ar autorēm!

07.09. / 19:30

Nekas nav tāds kā dzīve, bet dzīve pati nav

Brigita Kustere & Moise Merlin Mabouna,

2002/2003, 24'

Patvēruma lūdzēju nometne Cerbstā, Vācijas nomalē. Stāsti par monotono ikgodienu nometnē, par ikgodienu rasismu, noslēgto vidi ārpus pilsētas un šādos piespiedu apstākļos radušos draudzību un izredžu trūkumu mijas ar pārdomām par to, kā šī pierede ieceļotajus faktiski padara par bēgiem un ielodzītajiem.

Bez papīriem

Taņa Ostožica & Deivids Ričs, 2004, 14'

Sarunas ar nelegālajiem imigrantiem vienā no lieklajiem deportācijas cietumiem Vācijā — Berlīnes Kepenikas cietumā. Intervijas atklāj atšķirības starp ielodzītajiem, kas apzīmēti kā "Sans Papiers" ("bez papīriem"), un ieskicē dzives apstākļus birokrātijas kontroles struktūru aprītē.

Paskaidrojšas detaļas

Laura Horelli & Gerhards Fridls, 2009, 25'

Slavica, serbu izcelmes iestabene kādā Lasvegasas viesnīcā tikko zaudējusi darbu un šajā krizes situācijā serbhorvātu valodā stāsta par pārdzīvojumu. Angļu valodas tulka stāsta atsevišķas detaļas tiek papildinātas vai pazuīd.

Pēc seansa tikšanās un diskusija par migrācijas problēmām ar filmu autorēm un uzaicinātiem Latvijas pārstāvjiem!

08.09. / 19:30

Aizejošā drāma

Angela Melitopulosa, 1999, 66'

Mākslinieces grieķu ģimenes bēģu pieredze, kura līdz viņai — trešās paaudzes imigrantei — nozākusi fragmentāru un legendāru līdzīgu nostāstu veidā. Hipnotizējošais video darbs ir šo nostāstu audio glezna. Skājas, valoda un fragmentāri attēli ir kā video valodā pārtulkota atmiņa — nelineāra iespaidu mozaika.

Pēc seansa tikšanās ar autori!

09.09. / 19:30

Es visu nokārtošu. Šī būs visu laiku labākā filma

Gite Vilesena, 2010, 45'

Spēcīga ticība magijai jeb, no Rietumu kultūras viedokļa raugoties, — māntīcība ir trīs paaudžu Gambijas sieviešu izdzīvošanas un grūtību pārvēršanas līdzeklis. Džudžū (Juju) ir gambiešu amulets un ticības sistēma, kas, lai gan saistīta ar vudu Rietumāfrikā, atšķirībā no "melnās magijas" tiek dēvēta par "balto magiju". Džudžū aizsargā un dziedē, un sieviešu stāsti apliecinā tā spēku. Pēc seansa tikšanās ar autori!

10.09. / 19:30

Nujorkas atmiņas

Roza fon Praunheims, 2010, 89'

Ne tikai imigrantiem no attīstības valstīm ir grūti iedzīvoties jaunā vidē... Rīga dzimušais vācu režisors 1988. gadā filmēja trīs jaunu vācu sieviešu centienus iedzīvoties metropolē Nujorkā ("Izdzīvot Nujorkā", 1988), un pēc divdesmit gadiem viņš atgriežas, lai noskaidrotu, kas pa šo laiku izmainījies viņa iepriekšējās filmas varoņu dzīvē un kā mainījies pati pilsēta.

11.09. / 19:30

Es visu nokārtošu. Šī būs visu laiku labākā filma

Gite Vilesena, 2010, 45'

Atkārtojums no 09.09.

Kuratore: Agnese Luse. Paldies Berlīnes Filmu un videomākslas institūtam Arsenal! www.arsenal-berlin.de

Vina telpas Tinto (Elizabetes iela 61, pie kino Riga) piedāvājums SURVIVAL KIT 2 filmu programmas apmeklētājiem: Gerard Bertrand vini (baltais/ rozā/ sarkanais) 150 ml — 1,95 Ls, SUR

ZVĒRI MANI!

Pauls Bankovskis
Radošā darbnīca
Satori, Lāčplēša iela 31
04.09. – 05.09. / 14:00 – 15:00, 06.09. – 10.09.
/ 19:00 – 20:00

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Man jau sen ir bijusi pārliecība, ka nekas vērtīgs vai labs nav iespējams bez piepūles – kaut vai pavisam nelielas. Grūtībām ir jābūt. Viegli neskaitās. Pēdējo dažu gadu pieredze ir apstiprinājusi šī pieņēmuma patiesumu. Jo grūtāk, jo labāk.

Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 sasaucas ar festivāla tēmu?

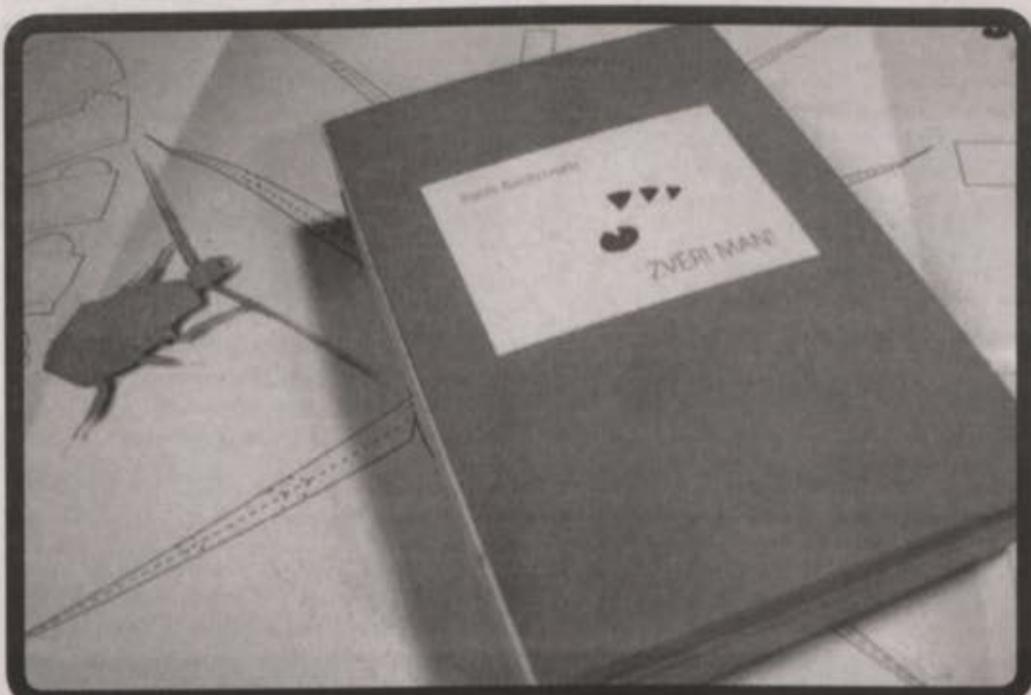
Zvēri man! ir par pilsētas dzīvniekiem, kurus neviens pilsētā nemil. Tas vistiešākajā veidā ir stāsts par izdzīvošanu un līdzās pastāvēšanu. Ari par cilvēku izdzīvošanu līdzās dabai, kas, grozies kā gribi, spraucas iekšā pilsētā pa vienām šķirbām, ikviennā no mums – kaut vai kā

putekļi, kaut vai kā zirnekļu tīkli. Viena no izdzīvošanas stratēģijām varētu būt neatstāt aiz sevis sūdus, bet ja sūdi gadījušies – pašam tos savākt, negaidot uzaicinājumu vai to, ka aiz tevis savāks kāds cits. Un vēl – no jebkuras nedērigas lietas (vai sūda) beigu galā var iznākt arī kas jēdzigs.

Kāpēc tu vēl neesi aizbraucis?

Muļķīgs jautājums. Tikai Latvijā ir man nepieciešamā augstumu un zemumu, siltuma un aukstuma, īsuma un garuma, tāluma un tuvuma, klusuma un skaļuma proporcija, kuru sajūtu ikieliz, kad ziedošā Rietumeiropas pavasarī atgriežos mājās un pa lidmašīnas logu ieraugu slapja sniega klātus Mārupes kūdras purvus, 30 grādu karstumā mēģinu ielist Baltijas jūrā vai augusta naktīs, skatoties zvaigznotā debesī, nespēju noticeit, ka pa dienu vēl arvien ir bijusi vasara.

www.zveriman.lv

PROMISE ME!

Pauls Bankovskis
Workshop
Satori, Lāčplēša 31
04.09. – 05.09. / 14:00 – 15:00, 06.09. – 10.09.
/ 19:00 – 20:00

What have you learnt from the changes in recent years in Latvia and the world?

I have long been convinced that nothing valuable or good can be achieved without effort – even with just a little. There has to be some difficulty. Easy doesn't count. The experience of the last few years has confirmed the truth of this assumption. The more difficult, the better.

How does your project for in SURVIVAL KIT 2 fit in with the festival theme?

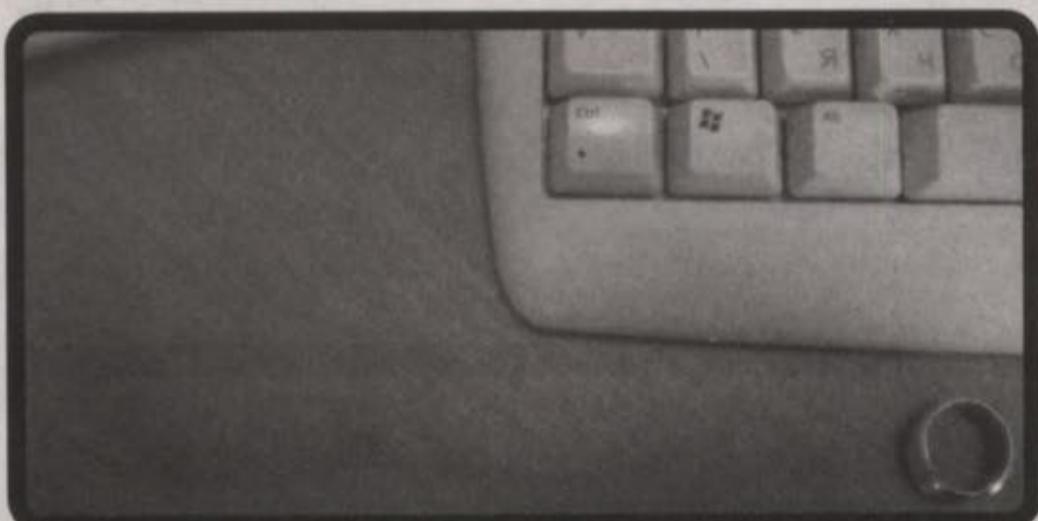
Promise me! is about city animals, which no one in the city loves. In the most direct way it is a story about survival and existence. Also about people's survival alongside nature, which squeezes into the city through any gaps

despite anything you may do, into all of us – even as dust, even as spider webs. One survival strategy may be not to leave shit behind, but if shit has happened – to clean it up yourself, without waiting to be asked, or for someone else to clean up behind you. Plus – in the end something useful may arise from any useless item (or shit).

Why haven't you left yet?

A stupid question. What I need is only in Latvia, in terms of hills and plains, warmth and cold, brevity and length, closeness and distance, proportions of quiet and noise, which I feel every time I return home in the flowering Western European spring and from the window of the plane I see the wet snow covered Mārupe peat swamps, when in 30 degree heat I try to creep into the Baltic Sea, or on August nights, looking into the starry heavens, I'm unable to believe that it was still summer during the day.

www.zveriman.lv

SEKRETĀRES PIERAKSTI

Līga Laurenoviča
Fotogrāfiju un tekstu izstāde
LMC Ofisa galerija, Alberta iela 13, 7st.
06.09. – 10.09. / 12:00 – 18:00

Fotogrāfes Ligas Laurenovičas dokumentālie Sekretāres pieraksti tapuši mākslinieci strādājot par sekretāri – tulku kādā lielā uzņēmumā. „No tā laika palikušas vairākas A5 pierakstu klasses, kurās valda dažādi mani rokraksti. Darba informācija vairs nav išti atšifrējama un daudz maz skaidri izlasāms

ir tikai tas, kas man ir bijis saistošs – kolēgu runasstils, joki, biroja plāpas par miegu, ēstgribu un laikapstākļiem, kļūdas, dīvaini izteikumi, citāti no telefonsarunām ar draugiem, vai no grāmatām un avīzēm,” stāsta Līga Laurenoviča.

Līga Laurenoviča ir māksliniece – fotogrāfe ar krietnu devu pašironijas, darbos mil īekļaut nejaušības, pārliecinot, ka tieši aiz astes notverti mirklji un marginālās parādības ļauj pietuvoties būtiskajam.

www.xray.lv/laurenovica/

Miera iela / Miera street

ATPAKĀL DIVDESMITAJĀ

20. gadsimts, Miera iela 39 – 12
04.09. / 19:00 – 00:00, 05.09. – 11.09. / 12:00 – 19:00

Salons 20. gadsimts aicina atgriezties pagājušajā gadsimtā! Īsti, nepārveidoti tēri un dizaina priekšmeti, kurus valkājuši un lietojuši īsti cilvēki ikdienas gaitās un svētkos; lietas, kuras saglabājušas savu identitāti un no kuriem nav noberzti to piedzīvojumi.

20. gadsimtā varēsiet uzzināt, kas ir telesko-

piskā lampa, un izmēģināt, kā darbojas pirms atspēru lampas pasaule. Te ir spogulis, kurā ikviens izskatās skaistāks par sevi, un kleitas, kurās 70. gados vedējmātes svīnīgām sejām stāvējušas blakus jaunlaulātaijiem. Viriešu tēri, pie kuriem piederas bārdas un cigaretes, un portfelis ar Ciņa ietitu svaigas rupjmaizes kukuli.

BACK TO THE 20TH

20. gadsimts, Miera iela 39 – 12
04.09. / 19:00 – 00:00, 05.09. – 11.09. / 12:00 – 19:00

The 20. gadsimts (20th Century) Salon invites you back to the 20th century! Genuine, unaltered clothing and design objects worn and used by real people in their everyday life and for festive occasions; things that have kept their identity; things whose adventures have not been erased from their surfaces.

At the 20. gadsimts you will be able to examine a telescopic lamp and see the world's first spring-balance lamps in action. Here you will find a mirror that makes everyone look more beautiful, and dresses in which some solemn-faced matrons of honour have stood next to the happy couple in the 1970s. Menswear that calls for beards and cigarettes, and a briefcase with a fresh loaf of rye bread, wrapped in an issue of the Ciņa newspaper.

100 GALVAS

Izolde Cēsiniece
Izstāde un radošā darbnīca

Miera iela 39
04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Acīmredzot šāds jautājums rodas tiem, kas vēl nebija saprātīgā vecumā „tālajos deviņdesmitajos”, vai arī tos aizmirusi. Te arī mācība – neaizmirst! 90tajos cilvēki dzīvokļos ie-vilka „Godmanja krāsnīņas” (es arī), jaunajiem dizaineriem dažreiz maksāja 30 latus mēnesi, un sestājā stāvā ūdens parādījās tikai naktis. Daudzi tomēr izdzīvoja.

Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 sasaucas ar festivāla tēmu?

Izdzīvošanas stratēģijas var atrast gan 90tajos, 1900tajos, gan 900tajos gados pirms mūsu ēras. Es sakrājušos paniku un dusmas ielikšu ļoti senās tradicijās – budēju maskās, kas kā Laimes lāci izies cauri pilsētai, lai ar dūmiem izķūpētu zilās vai ne tik zilās debesis. Tas ir ārstējoši, turklāt derēs ne tikai man. Aicināšu arī citus ķekatās.

Kāpēc tu vēl neesi aizbraukusi?

Kas ir glēvāk – bēgt, jo nav drosmes palikt, vai palikt, jo nav drosmes bēgt? „Pastāvēs, kas pārvērtīsies” – nav nozīmes, vai es pārvēršos šeit vai citur.

100 HEADS

Izolde Cēsiniece
Ongoing Workshop and Exhibition

Miera 39
04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, Parade – 10.09. / 20:00

What have you learnt from the changes in Latvia and globally in the last few years?

Evidently this question is pertinent for those who weren't at a rational age in the „distant 90s”. Or those who have forgotten them. Thus, the lesson is: don't forget. (In the 1990s people installed „Godmanis heaters” in their apartments (including me), new designers were occasionally paid 30 Lats a month and the water supply on the sixth floor only worked at nights. Many survived regardless.)

How does your project for SURVIVAL KIT

2 relate to the festival theme?

Survival strategies can be found in the 1990s, the 1900s and in 900 BC. I'm going to use ancient traditions in the panic and anger which has built up – mummer's masks, bears which will parade through town, wafting smoke into the blue or not so blue skies. It will be therapeutic, not just for me. I'm going to invite others to join me in their mummer's costumes.

Why haven't you left Latvia?

Which is more cowardly? To flee, because you have no courage to stay, or to stay, because you have no courage to flee? “That which changes, will survive” – it is of no significance whether I change here or elsewhere.

LIFE AFTER PARTIES

LIFE AFTER PARTIES
jeb SIENĀZĪŠU RUDENS

Mikelis Fisers
Gleznu izstāde
Miera iela 39
04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Esmu beidzot aptvēris, cik daudz man ir dots un cik maz vēl pietrūkst.

Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 sasaucas ar festivāla tēmu?

Manu draugu, domubiedru mazliet ironiski skumja portretu sērija Life After Parties jeb Sienāzīšu rudens, pēc manām domām, daudz stāsta par mūsu otro dzīvi vai dzīvi pēc dzīves, pēc mūsu absolutātajiem deviņdesmitajiem, kuros pasaules gals tomēr nepienāca un nācas pieņemt domu, ka būs jādzīvo vien tālāk (Mārtiņš Ķibers, Casablanca, 2000).

Kāpēc tu vēl neesi aizbraucis?

Esmu iecerējis nākamo dedlainu 2012. gada sagaidit ar vērienīgu personālizstādi LNMM izstāžu zālē Arsenāls.

www.fisers.lv

LIFE AFTER PARTIES

LIFE AFTER PARTIES

and GRASSHOPPER'S AUTUMN

Mikelis Fisers
Paintings
Miera 39
04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

What have you learnt from the changes in recent years in Latvia and the world?

I have finally realized how much I have been given and how little extra I really need.

How does your project for SURVIVAL KIT 2 fit in with the festival theme?

My friends' and confederates' slightly ironically sad portrait series Life After Parties jeb Sienāzīšu rudens, in my opinion, tells a lot about our second life or life after the good life, after our absolutist nineties, in which – the end of the world failed to arrive and one had to accept the idea that life goes on. (Mārtiņš Ķibers, Casablanca, 2000).

Why haven't you left yet?

I intend to await the next deadline in 2012 with an impressive solo exhibition at the LNMA's Arsenāls Exhibition Hall.

www.fisers.lv

KAFIJA AR ORĀKLU

Izstāde, lasījumi, performances

Taka, Miera iela 10

04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 10:00 – 23:00

Kādu mācību jums devušas pēdējo gadu pārmainas Latvijā un pasaule?

Saskaņā ar kādas aptaujas datiem "krize" [līdz ar vārdu "vintage", kas palicis nepārspēts] ieindoja 10 pagājušajā gadā nemilētāko vārdu sarakstā. "Krize" nenoliedzami nav nekas patikams, bet, tā kā esam jaunības ideālisma un trakūlību varā, šīs pārmaiņas esam sajutuši kā isto bridi uzsākt jau sen iecerēto. Esam izveidojuli vietu Rīgas klusajā centrā — kafejnīcu koncertiem, izrādēm, dzejas lasījumiem, izstādēm un dažādu veidu jaunrades procesiem, lai ar sevi varētu iepazīstināt ne tikai jau slavenie mākslinieki, bet arī jaunie un darboties gribosie.

Kā jūsu projekts SURVIVAL KIT 2 sasaucas ar festivāla tēmu?

Programma

04.09. / 19:00

Instalācijas Kafija ar orākulu atklāšana, izstādes/ izsoles Survival Sale atklāšana: piedalās Latvijas mākslinieki ar grafikām, gleznām un foto darbiem.

23:00

Laimes pulveris

Alina Gržibovska, kas pēc indieļu receptes radījusi govju mēslu pulveri Gavi, performatīvā veidā demonstrējis mūžsenā produkta mūsdienīgo pielietojumu: to var pievienot ūdenim, ar kuru tiek mazgāta grīda vai kurā mazgā, piemēram, second hand veikalā no-pirkto apģērbu, vai tikpat labi nēsāt sev līdz kā amuletū, kas pievilina naudu. Kafejnīcā tiks izdalītas arī minipaciņas ar burvju pulverīti, kas, pateicoties tā spējai novērst negatīvo enerģiju un piesaistīt pozitīvo, tiek saukts par laimes pulveri.

05.09. / 12:00

Kopā ar nažiem rokā

Kolektīvā zupas gatavošana. Nāc ar dārzeņiem un nazi, un kopīgi gatavosim maltīti.

06.09. / 16:00

Raudu Betijas darināšanas darbnīca

Kad maiju zemes indiāņus māca rūpes, viņi pa vienai bēdai izstāstīja katrai lellitei un lika tās zem spilvena. No rita pamostoties, visas bēdas bija zudušas. Aicinām uz lelliņu Betiju

SURVIVAL KIT 2 laikā Taka būs iespējams apskatīt izstādi, kura nedēļas beigās tiks izsolita, iedzert kafiju ar Orākulu, piedalīties radošajā darbnīcā un apmeklēt dzejas lasījumus (sadarbībā ar Dzejas dienām), klausīties koncertus un kaseļu diskotēku (sadarbībā ar Skaņu Mežu), kopīgi gatavot maltīti un jogot.

Taka piedalās festivālā ar instalāciju Kafija ar Orākulu, kas ir potenciāls risinājums šobrīd sabiedrībā valdošajai tendencai meklēt atbildes pie zilniekiem un astrologiem, tādējādi izvairoties no atbildības.

Piedāvāsim arī Raudu Betijas šūšanas darbnīcu, kur katram dalībniekam būs iespēja, vadoties pēc maiju indiāņu paražām, pagatavot savas lellites Betijas, kurām vakarā uzticētās skumjas no rita būs pagaisušas.

Kāpēc jūs vēl neesat aizbraukuši?

Mēs esam paguvuši atgriezties — lai strādātu, protams!

www.pataku.wordpress.com

Šūšanas darbnīcu. Līdzi jāņem krāsainas lūpatīnas, diegi un dzīja, lūdzam pieteikties iepriekš: tikpataku@gmail.com.

20:00 Dzejas taka

Ronalds Briedis, Arvis Viguls un Uldis Bērziņš

07.09. / 20:00 Tākas dzeja:

Vakars ar Andru Manfeldi. Autore darbi tiks atdzīvināti muzikālā smilšu animācijā.

08.09. / 21:00

Takas instrumentālais vakars

Info: www.pataku.wordpress.com

09.09. / 22:00

Regeja vakars ar Krūmu: vasarīga mūzika un brīnumainas kūkas.

10.09. / 22:00

90. gadu kaseļu diskotēka sadarbībā ar Skaņu Mežu (www.skanumezs.lv).

Ierašanās 90. gadu tērpos, saldās atmīnās par skolas laiku.

11.09. / 20:00

Survival Sale izstādes noslēgums un izsole. Atraktīvs vakara vadītājs, diskžokejs un dzirkstošs ābolu vīns.

12.09 / 10:30

Uzmundrinošs jogas seanss. Lūgums pieteikties iepriekš: tikpataku@gmail.com.

COFFEE WITH THE ORACLE

Exhibition, readings, performances

Taka, Miera 10

04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 10:00 – 23:00

What lessons have you taken from the changes that have taken place in Latvia and worldwide?

According to a survey, '[economic] crisis' (along with 'vintage', which remains unsurpassed) is among last year's top ten most hated words. A 'crisis' is undeniably an unpleasant thing, but, since we are in the grips of the idealism and boisterousness of youth, we see these changes as an unmissable opportunity to start bringing some long-cherished plans to life. We have created a space in the quiet centre of Riga — a café for concerts, performances, poetry readings, exhibitions and various creative processes; a platform not only for well-known artists but also for a new generation of creatively minded people.

How does your project for SURVIVAL KIT 2 relate to the theme of the festival?

During SURVIVAL KIT 2, Taka will host an exhibition, which will culminate in an auction at the end of the week. Visitors will also be able to have coffee with the Oracle, take part in a creative workshop and attend poetry readings (in collaboration with Poetry Days), enjoy concerts and a tape disco (in collaboration with Skaņu Mežs), help cook a common meal and do yoga.

Taka is participating in the festival with the installation Coffee with the Oracle, which is a potential solution to the current trend of seeking answers with fortune tellers and astrologers and thus evading responsibility. We will also offer a sewing workshop, where each participant will have an opportunity to make their own Worry Dolls according to Mayan tradition — any troubles told to such a doll at night will be gone by the morning.

Why haven't you left yet?

We've already made it back — and we're back to work, of course!

www.pataku.wordpress.com

EUROLINES - CATERING OR HOMESICK CUISINE

Pavel Braila (DE/MD)

Film, 2006, 14'

Miera 39

04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

It's well known that Eurolines is a long distance bus organisation operating international routes within Europe. Because of its flexible and innovative approach, service levels vary between countries. Lately, due to expansion of EU and increase of the number of people who have got no fixed home and move according to the seasons and salaries from place to place in search of food, water and Promised Land — this way of transportation became very popular especially in some parts of the Eastern

Europe. On the demand of clients the company is enthusiastic to put on the table new and new deals.

One of the new services is trans-national catering. A plate of borscht or a barrel of rakia — bringing them from door to door to there where their consumers are. Euro-Catering network connects over 500 destinations, covering the whole of the continent, including Morocco. It allows from Chisinau to Berlin, Sicily to Helsinki and from Casablanca to Moscow. So, if you have a wedding party or an intimate soiree, a festival or an art exhibition and you miss your mom's food... the team of Eurolines is there to make you and your family happy.

EIROĒDINĀŠANA

Pāvels Braila (DE/MD)

Videofilma, 2006, 14'

Miera iela 39

04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

Kišiņeva — Berline, Sicilia — Helsinski, Kasablanka — Maskava: starptautiskā pasažieru pārvadāšanas uzņēmuma Eurolines maršruti ietiecas vistālākajos Eiropas stūros, un tikpat daudzveidīga, cik piedāvāto galamērķu palete, ir arī pārbraucienos piedāvātā ēdienu bu-

ķete. Cenšoties izpatikt klientiem, uzņēmums ne vien savā piedāvājumā labprāt iekļāvās dažādu attiecīgajiem reģioniem raksturīgu pārtiku, bet ir arī gatavs to nogādāt līdz klientu namdurvīm visdažādākajās vietas. Boršča šķīvis Milānā vai svaigi sālti gurķiši Londonā — ēdiens seko ēdājiem pa visu kontinentu. Mākslinieks Pāvels Braila ne bez humora un ironijas izsekojis šai parādībai un izveidojis filmu Eiroēdināšana jeb Ēdiens cilvēkiem, kas noilgojušies pēc mājām.

IZVEIDOJET PAŠI SAVU PASAULI! (Nr. 3)

IBK (Benžamēns Sabatjē) (FR)

Performance un instalācija

Miera iela 39

04.09. / 21:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 10:00 – 23:00

Kopš tā dibināšanas 2001. gadā International Benjamin's Kit (IBK) vadlinija ir bijusi vēlme padarit mākslu pieejamu daudziem, sekojot principam, kas ir tuvs 1960. gadu hippiju utopiju „Dari pats!” filosofijai. Taču Benžamēns Sabatjē pieja nevar tikt reducēta vienīgi līdz mēģinājumam demokratizēt objekta izplatišanu. Tā primārais mērķis ir izraisi māksliniecisku pieredzi. Viņa māksla prā-

sa iesaistīšanos. Lai no IBK mākslas iegūtu maksimumu, viņa „klienti” ir aicināti no jauna uzsākt tās realizāciju.

Festivālam SURVIVAL KIT 2 Benžamēns Sabatjē ir ieceļējis ipašu sava darba izdevumu Izveidojet paši savu pasauli Nr. 3. Festivāla pirmajā naktī mākslinieki pie sienas pienaglos liela izmēra pasaules karti un, daloties šablonā un instrukcijās, aicinās apmeklētājus darīt tāpat – izveidot pašiem savu pasauli! Visa tā pamatā ir ideja dot iespēju katram par nelielām izmaksām izdzivot mākslinieka pieredzi.

Šablonus un pamācību var lejuplādēt: www.buildyourownworld.org

RĪGAS 58 ZĪMES

Kirils Kirasirovs, Emils Rode, Oskars Veilands, Simona Veilande

Izstāde

Dad Cafe, Miera iela 17

04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

Kādu mācību jums devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaulei?

Palaujies uz To Kungu no visas sirds un ne-palaujies uz sava prāta gudribu (Salamana pamācības 3:5). Pēdējos divos gados noskaidrojām, BEZ cik daudz kā var dzīvot: bez iekrājumiem, bez ienākumiem, bez iepirkšanās, bez labierībām, bez nākotnes. [..]. Ari kritiens dod lidojuma sajūtu!

Kā jūsu projekts SURVIVAL KIT 2 sasau-

cas ar festivāla tēmu?

Tagad ir tādi laiki pienākuši, ka „interesantais” jāmeklē tuvāk mājām. Projekta Rīgas 58 zīmes censēmies apvienot interesu par vietas identitāti 58 Rīgas apkaimēs ar profesionālām dizaina metodēm. Mūsu „izdzīvošanas komplekts” ir instrumentu kaste, prasmes un paņēmieni, kas der dažādās vietās, laikos un situācijās.

Kāpēc jūs vēl neesat aizbraukuši? Izdzīvo tas, kam ir interesantāk, — un interesantāk ir tam, kas ir vairāk „noenkurojies” vietā. Mēs jau sen dzīvojam imaginārā Rīgā, ko paši esam izdomājuši un turpinām uzturēt. Kamēr pilsētā ir vieta iztelei, tā ir dzīva.

Emīls Rode, kurators
rode-weiland.co.nr

VIENAS SEJAS TEĀTRIS

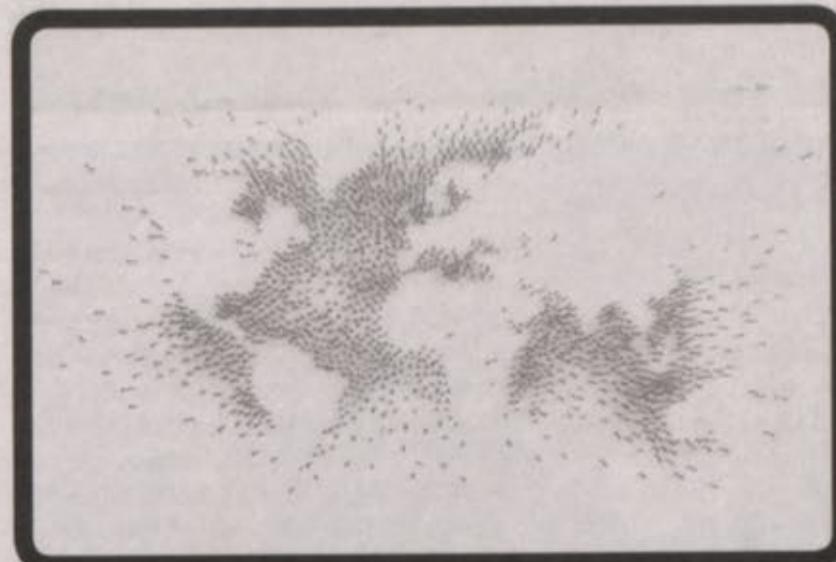
Semjons Hanins un dzejas grupa Orbita Dzejas performance un videoinstalācija Melnais knābis, Miera iela 39

04.09. / 20:00, 05.09. – 11.09. / 19:00

Peldsezonai taču — tāpat kā visam citam — reiz jābeidzas. Atrakcijas iet mazumā, nu, vismaz top druskā mazākas par okeānu. Izrādās, peldēt nemaz nav obligāti, pat zinot kuru. Kaut kam lemts sarautes, un pirmā aizpaužas rikle. Zosāda pārkāj visu, izņemot glotiādu, bet tai ir savi putni, un beigu beigās, ilgi gaidīts, atskan kāss — tiek atklāta teātra se zona. Nokavējušam gaidīt iznācienu, aipast ar tumsu pie zāles durvīm. Aktieri raujas svīzdami. Bet mēģinājums iztēloties dzejnieka figūru nevienam vien liek klupt kā pret statujas pamatni. Lai skatītājs domā, ka tas ir tišām.

* 1937. gadā kādreizējā Krievijas imperatoru vasaras rezidence Carskoje Selo tika pārdēvēta par Puškinu. (Tulk.)

Nerunājot nemaz par iedzīvošanos. Kas gan tur stāv tāds teatrāls, ar carskosejkiskā* žestī paceltu roku? Rikles aizpaužanās izraisa skatuves telpas saspiešanos, ideālā variantā paliek viena vienīga no skatuves zālē izbāzta rikle. Tad tas vairs nav teātris. Bet kā tad tā, jūs teiksiet, atkal jau stāvot pie ieejas, — priekškars taču, kaut arī manuāli kustināts, veras, un kulises, un mašīnerija. Pārvietojama seja, portatīva balss, kabatas rikle; jā — kabatas, bet iespējams, ka arī pati ar kabatiņu. Leļļu, bet bez lellēm, pat bez mulažām, ja nu ar kādu manekenu. Bet nu tas jau ir tas pats, kas peldsezonai bez peldošajām salām.

BUILD YOUR OWN WORLD (ED. 3)

IBK (Benjamin Sabatier) (FR)

Performance and installation

Miera 39

04.09. / 21:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 10:00 – 23:00

Since its foundation in 2001, International Benjamin's Kit (IBK) is guided by the willingness to make art accessible to the many, following a principle that is close to the Do It Yourself! philosophy of the 1960s hippie utopias. However, Benjamin Sabatier's approach within this structure cannot be reduced to the sole attempt of democratization in regard to the distribution of the object. Its first goal is to induce the artistic experience. His artwork

require participation. In order to make the most of an IBK artwork, his “customers” are invited to re-initiate its realization.

For SURVIVAL KIT 2 Benjamin Sabatier has conceived a special edition of his work Build your Own World. On the first night of the festival artists will hammer large scale world map into the wall and by sharing the pattern and instructions will invite to visitors to do the same – build your own world! The idea behind this is to give everyone the possibility of living the artist's experience at a very low cost.

Instructions and pattern can be downloaded www.buildyourownworld.org

SKAISTAIS LAIKS

Petra Petileta (CZ/LV)

Izstāde - performance

Miera iela 39

04.09./19:00–01:00; 05.–10.09./14:00–20:00;

11.09./12:00–18:00

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaulei?

Es nevaru atjaunies baudit ipaši daudz maksas kultūras dzīves: mazāk koncertu, mazāk teātra. Labi ir tas, ka draugi tagad biežāk tiekas mājās, nevis krogos. Latvijas sociālpolitiskajā situācijā valda visai asi kontrasti, pilsētā tas ir redzams ik uz stūra – atšķiriba starp bagātājām aprindām un sabiedrības zemākajiem slāņiem. Tas māca pievērst mazāku vērību materiālajām vērtībām.

Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 sasaucas ar festivāla tēmu?

Man liekas, šis projekts Latvijas ekonomiskājā kontekstā ir absurdus. Pamatideja ir dot cilvēkiem darbu, kurā viņi var relaksēties, labi pavadīt laiku, liecot puzzli – un saņemt par to naudu. Šie cilvēki radis kaut ko absolūti nelietderīgu; tas ir kā likt mandalu materialistiskā pasaule. Tomēr tajā pašā laikā kapitālistiskajā uztverē „laiks ir nauda”.

Kāpēc vēl neesi aizbraukusi?

Patiesību sakot, es drīz aizbraukšu. Es atbraucu pavērot šo zemi, tāpēc, ka iemīlējos latviešu puisī. Taču visā šeit pavadītajā laikā man nav izdevies atrast darbu. Un ari iepazīt latviešus tuvāk nemaz nav vienkārši.

TAŠA

Taša, Miera iela 19

04.09. / 12:0 – 24:00, 06.09. – 11.09. / 12:00 – 18:00

Radošais ģimenes uzņēmums — veikalīš Taša — festivāla SURVIVAL KIT 2 piedāvās adišanas un astroloģijas kursus, lekcijas un uzstāšanās, kas palīdzēs ari jums tikt pie jaunām zināšanām un iemaņām. Taša plašā piedāvājumā ir pašu veikalīņa saimnieku radīta keramika, adijumi, apģērbi, krelles, kā arī citu latviešu mākslinieku un dizaineru darbi. Nedēļas gaitā apmeklētājus vakaros pārsteigs kāds akustiskās mūzikas koncerts.

www.tasha.tundra.lv

Taša, Miera iela 19

04.09. / 12:0 – 24:00, 06.09. – 11.09. / 12:00 – 18:00

During the SURVIVAL KIT 2 festival the creative family business that is the Taša shop will offer courses, lectures and presentations on knitting and astrology, which will lead you to new knowledge and skills. Taša also presents a wide range of ceramics, knitwear, clothing items and necklaces created by the owners of the shop, as well as works by other Latvian artists and designers. Evening visitors will be able to enjoy acoustic concerts during the course of the week.

www.tasha.tundra.lv

taša

Te...?

Ineta Sipunova

Videoinstalācija un objekti

Miera iela 39

04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Mācību gūst ne tikai krīzes laikā, bet ik dienu no piedzīšanas mirkļa piedzīvojam mazās ikdienas mācību. Ja pavēro vēsturi, redzam, ka — līdzīgi kā viļņi jūrā — krize ir atkārtojusies vairākas reizes. Un tieši tāpat kā ap 1935. gadu kultūrai paredzētie līdzekļi tika apgriezti, tā arī tagad... Tāpat vajadzētu būt pacēlumam atpakaļ uz vidējo... augstāk-zemāk. Izdzīvošanas stratēģija ir nejautītis vis-

pārējai panikai un mēģināt vērot.

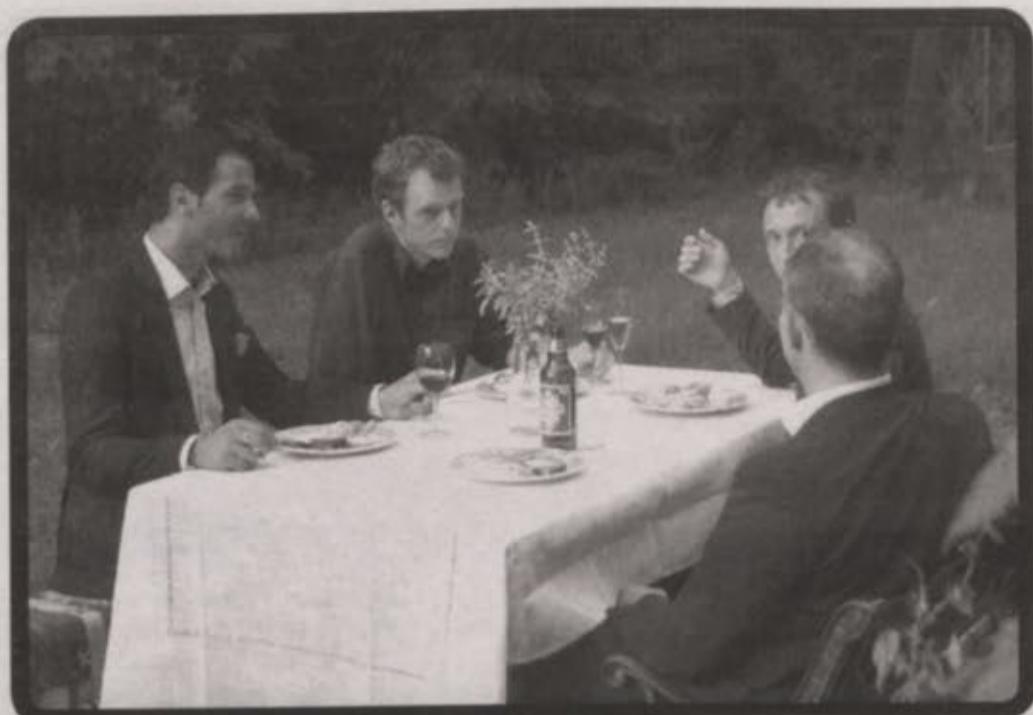
Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 sasaucas ar festivāla tēmu?

Mēģinu vērot — to daru savā mākslas darbā Te...? un dzīvē. Vērot, atrodoties iekšpusē un no malas. Ko saka, ko redz atbraucēji, un ko redz vietējie? Tāpēc ir divi galdiņi, viens ir video, kur diskutē ārzemnieki; otrs ir objekts izstādē, kur labprāt redzētu izstādes apmeklētājus ar savu viedokli un diskusijām.

Laipni gaiditi pie tējas krūzes ar savu viedokli, jo daudzi no mums ir pieredzējuši sociālismu un tagad kapitālismu, varbūt varam atrast kādu jaunu hibridveida sistēmu, kā dzīvot.

Kāpēc tu vēl neesi aizbraukusi?

Bet kurš tad vēros un fiksēs?

VIEGLIE DIMANTI

Marta Gibete

Instalācija

Miera iela 39

04.09. / 20:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Jau kopš lielās dzīves sākšanās katram/ man globāli un personiski aktuāli ir jautājumi par to, kas esmu un kādu vietu vēlos/ spēju šajā pasaulei ieņemt — vai radošs profesionālis vai neatkarīga māksliniece, vai smuko stiklu darinātāja, vai rēķinu nomaksātāja, vai mazais uzņēmējs, vai laba mamma, vai kas. Un kā to visu savienot? Metot vienā katlā visas savas dzīves lomas, radies rūgšanas process, kas pēdējos gados uzņēmis apgriezienus, paldies krizei. Nupat jau sāk noslānoties, varbūt būs izrūdzis. Skatīsim, kas sanācis — vīns, sirups vai etiķis. Mācība — nezaudē ticību sapnīm. Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 sasaucas

ar festivāla tēmu?

Cilvēks jau tāds bērns vien ir. Viņam patik višķi brīnumi un tīkami pārsteigumi — konfektes un vējdzirnavas, karuseli, saulriets, ziepju burbuļi un tamlīdzīgi nieki. Niekojties ar šīm viegli uztvertajām lietām, radušies spīdīgie spoguļ-dārg-akmeņi, ar vieglu ironiju par dimantiem un citiem laicīgiem dārgumiem un vērtībām, mūsu attieksmi pret isto un neisto, vajadzīgo un lieko.

Spoguļ-dārgumi ir spoži kā zvaigznes, viegli kā popkultūra, tie griežas pie mazākās vēja pūsmas un virpuļojot rada gaismaszaķu diskoēku. Jautra izklaide, viegla dzīve. Apzināta aizmiršanās vai kārota utopija?

Kāpēc tu vēl neesi aizbraukusi?

Ir naīvi domāt, ka tevi kaut kur tur kāds vēlas/ gaida uz ko ilgāku par ciemošanās laiku. Gribi sākt jaunu dzīvi? Sakārto apkārtni, varbūt negribēsies aizbraukt.

www.gibete.eu

Here...?

Here...?

Ineta Sipunova

Video-installation and objects

Miera 39

04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

What have you learnt from the changes in recent years in Latvia and the world?

One learns things not just during a crisis, but every day from the moment of birth, we get small daily lessons. If we look at history, we see that — just like waves on the sea — the crisis has recurred a number of times. And just like around 1935, the resources for culture were cut, just like now... In the same way there should be a rise, back to the middle... higher-lower. The survival strategy is not to succumb to panic and to try to observe.

How does your project in SURVIVAL KIT 2 fit in with the festival theme?

I try to observe — I do that in my art work Te...? and in life. To observe, being on the inside and from the margins. What do those who arrive say and see, and what do the locals see? That's why there are two tables, one is a video, where foreigners are talking; the second is an object in the exhibition, where I'd like to see exhibition visitors with their opinions and discussions.

People are welcome to come for a cup of tea with their opinions, as many of us have experienced socialism and now capitalism, maybe we can find some new hybrid system for how to live.

Why haven't you left yet?

But who will then observe and record?

SIMPLE DIAMONDS

Marta Gibete

Installation

Miera 39

04.09. / 20:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

What have you learnt from the changes in recent years in Latvia and the world?

Since beginning adult life, questions about what I am and what place I wish/ am able to take in this world are globally and personally real for everyone/ for me — am I a creative professional or an independent artist, or a maker of beautiful glass, or a payer of bills, or a small businesswoman, or a good mother, or what. And how to combine all of this? Throwing all of my life's roles into a pot, a fermentation process has developed, which in recent years has turned around, thanks to the crisis. Just recently it's starting to stratify, maybe its fermented. Let's see what's been created — wine, syrup or vinegar. The lesson — don't lose belief in your dream.

How does your project in SURVIVAL KIT 2

fit in with the festival theme?

A person really is just a child. Enjoying all sorts of marvels and pleasant surprises — sweets and windmills, carousels, sunset, soap bubbles and similar trifles. Trifling with these simply grasped things, shiny reflecting jewels have been created, with simple irony about diamonds and other worldly treasures and valuables, our attitude to the real and fake, the necessary and the superfluous.

The reflecting jewels are as shiny as stars, light as pop culture, they spin with the slightest breeze and turn, creating a discothèque effect. Light entertainment, a simple life. An intentional self-abandonment or a yearned for utopia?

Why haven't you left yet?

It's naïve to think that somewhere there someone wants/ is waiting for you for anything longer than just a visit. Do you want to start a new life? Put things in order around you, maybe you won't want to leave.

www.gibete.eu

Spīkeri / Spikeri

APPLŪDUŠAIS MCDONALD'S

Superflex (Dk)
Videoinstalācija (2009, 20')

Kim?, Maskavas iela 12a
04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

Viens no iespaidīgākajiem SURVIVLA KIT 2 mākslas darbiem būs dāņu mākslinieku grupas Superflex videoprojekcija Applūdušais McDonald's. Filmā populārā ātrās ēšanas vieta minūti pēc minūtes piepildīs ar ūdeni, līdz ar pēdējiem elektrības sprakšķiem tā ir pilnībā applūdusi. Filmas kadri līdzīnās vairāk tiešā ētera dokumentācijai nekā mākslas instalācijai, radot iespaidigu klātesamības efektu. Filma Applūdušais McDonald's nodēvēta par iespēju piedzīvot mūsdieni apokalipsi — vienlaikus, vai to attiecinām uz globālo kapitā-

lismu, politiku vai modernā cilvēka ēšanas paradumiem.

Superflex ir dāņu mākslinieku grupa, kuru 1993. gadā nodibināja Jākobs Fengers, Rasmus Nilsens, Bjernstjerne Kristiansens. Viņu mākslas projekti ir pētījumi par ekonomiskājiem spēkiem, demokrātijas nosacījumiem un pašorganizāciju. Superflex cenšas izgaismot pastāvošās struktūras, lai sniegtu iedvesmu cilvēkiem un iedrošinātu viņus dažās pasaules vietas (Brazīlijā, Taizemē, dažās Eiropas vietas) veidot pašiem savas ekonomiskās un sociālās alternatīvas. Viņu projekti ir bijuši eksponēti daudzos vadošos Eiropas un ASV muzejos un galerijās.

www.superflex.net

kim?

MILĀNAS SINDROMS

Irina Špičaka
Fotogrāfiju izstāde

Dirty Deal Café Maskavas iela 12/c. 2
04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

Kādu mācību tev devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Šajā laikā nācīs pamatīgi samazināt patēriņa apmērus. Es joprojām esmu Latvijas mākslas akadēmijas studente — ja kādreiz nauda piešķīra tikai mākslas radišanai, tad tagad varu teikt, ka dzīvoju tikai mākslai. Darba neitrūkst, atalgojuma gan. Šis ir tas moments, kas liek pārvērtēt ne tikai vērtības, bet visu dzīvi kopumā.

Vienigais risinājums ir orientēties uz ārvalstīm — izmantot rezidenču programmas, meklēt sadarbības partnerus un pircējus tur. Iespējams, mums vajag vairāk kompetentu

pārdošanas menedžeru un kuratoru, kas tendēti tieši uz ārvalstu tirgu. Es tikai pirms diviem mēnešiem atgriezos no studiju apmaiņas brauciena, un situācija šeit mani vēl joprojām paralīzē.

Kā tavs projekts SURVIVAL KIT 2 sasaucas ar festivāla tēmu?

Esmu aizravusies ar analoga fotogrāfiju un dažādu "sociālo formu" pētišanu — pareizāk sakot, mani interesē cilvēks un dažādība, tostarp dažādas dzīvošanas un izdzīvošanas formas. Festivālam SURVIVAL KIT 2 esmu sagatavojuši ieskatu tajā, kā darbojas Milānas pretsistēmas kustība, kuras ideoloģijas pamatā ir nepiedališanās patērētāju kultūras procesos. Kāpēc tu vēl neesi aizbraukusi?

Es nekad neesmu pilnībā gribējusi aizbraukt no Latvijas, jo te ir manas saknes. Ir lietas, kas šeit ir jāizdara.

FLOODED MCDONALD'S

Superflex (DK)
Videoinstallation (2009, 20')

Kim?, Maskavas 12
04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 19:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

With a diverse and complex practice that engages art, design, commerce and economic structures of dependency, the Copenhagen-based artists collective Superflex challenges the role of artists in contemporary society and explore the nature of globalization through ongoing collaborative projects. Since 1993 they have worked on a series of projects to do with economic forces, democratic production conditions and self organisation. The artists have examined alternative energy production methods and commodity production plants in Brazil, Thailand and Europe in their projects

both exposing and questioning the existing economic structures.

Flooded McDonald's is a film work in which a life-size replica of the interior of an empty McDonald's burger bar gradually floods with water.

Furniture is lifted up by the water, trays of food and drinks start to float around, electrics short circuit and eventually the space becomes completely submerged. The source and the reason of the threat are unseen, but it is certain that there is no escape. Emphasizing this dramatic build-up, Flooded McDonald's makes use of the editing and camerawork of Hollywood disaster movies.

www.superflex.net

THE MILAN SYNDROME

Irina Špičaka
Photography exhibition

Dirty Deal Café Maskavas 12/c. 2
04.09. / 19:00 – 01:00, 05.09. – 10.09. / 14:00 – 20:00, 11.09. / 12:00 – 18:00

What lessons have you taken from the changes that have taken place in Latvia and worldwide?

Over this time I have had to cut my spending drastically. I am still a student at the Latvian Academy of Art — where once I only used to have enough money to create art, I now can say I live just for art. There's no shortage of work, just a shortage of pay. That's the one thing that makes you rethink not just your values but your life in general.

The only solution is to look to abroad — to use residency programmes, seek partners and buyers. Perhaps we need more competent sa-

les managers and curators that would particularly specialize in foreign markets. I only returned from a study exchange two months ago, and I'm still finding the situation here paralyzing.

How does your project for SURVIVAL KIT 2 relate to the theme of the festival?

I am very keen on analogue photography and examining various 'social forms' — to be more exact, I'm interested in man and variety, including different forms of living and survival. For the SURVIVAL KIT 2 festival I have prepared a look at the Milan anti-system movement, whose ideology is based on non-participation in the processes of consumer culture.

Why haven't you left yet?

I have never wanted to leave Latvia for good, because my roots are here. There are things to do here.

FILMS BY ISABELL SPENGLER (DE)

IZABELLAS ŠPENGLERES FILMAS
 Dirty Deal Café Melnajā zālē, Maskavas iela
 12 a k. 2, ieeja bez maksas
 04.09. / 19:30 – 24:00

Izbellas Špenglere darbus raksturo gan iekšējās dzīves izvērtētā uz āru, sapņu un utopiju izdzīvošana, gan humoristisks un ironisks skaitums uz ikdienišķām dzīves situācijām. Cik lielā mērā mūsu fantāzija var palīdzēt pārvaret ārējos šķēršļus? Sapņi un utopijas atklāj to, kā trūkst reālajā dzīvē, kā arī zināmā mērā jauj to kompensēt.

A programma (39')

Pastāvīgie iedzīvotāji, 2005, 9'30
 Ekstrēms tērpu dizains un ikdienas norišu dokumentācija mūsdieni lielpilsētā — Losandželosā.

Pičings, 2008, 16'30

Filmas idejas prezentācijas beigās top skaidrs, ka, papildinot filmas scenārija pārklāstu ar performatīvu ilustrāciju, filma faktiski ir realizēta tās ieceres prezentācijas laikā.

Syncpoint, 2007, 4'

Filmas valodā pārtulkots feministiskās grupas Larry Peacock skatuves šovs. Centrālais motivs šajā eksperimentālajā mūzikas video ir sinhronizācijas punkts kā caurums. Ideja balstīta kino tehniskajā paņēmienā, kad, lai pārnestu materiālu sinhroni uz video, pirmajā izgaismotajā un numurētajā filmas kadrā tiek izsists caurums.

Lint Lent Land, 2009, 9'

Ainavas, kas sākumā šķiet gluži dabiskas, sabrūk, aplūkojot tās detaļas. Atklājas iekārtojuma sintētiskā daba.

B programma (42')**Mūmija, 2006, 2'30**

Mūmiju māmiņas tiekas un pārvietojas ar bērnu ēnām un spokiem, kas, ievīstīti mātes jūtās un ietuntuļoti bērnu ratipos un palagos, pārvietojas paši vai tiek stumti apkārt. Ielas ainas novērojums no loga. (Ida Vailda)

Psihiskais tekilas taro, 1998, 24'

Fiktīvā autobiogrāfija epizodiskas road movie formā stāsta par zīlnieci Leilu, kura, aizbēguusi no pārlieku liberālās vecāku mājas, cenšas piepildīt savu iekšējo tukšumu, projicējot uz sevi citu cilvēku vēlmes un problēmas. Viņa ceļo cauri Kalifornijai un aicina pilnīgus svešiniekus uz taro kāršu seansu savā auto un izmanto savu identifikāciju ar Svešinieku, lai meklētu ceļu pie sevis vai arī lai aizbēgtu no sevis.

Transformācija burvības zemē, 2003, 5'30

Brivdienās Tekساسā trīs sievietes piedzīvo misiskas pārvērtības un, šķērsojot Riograndi, sastop vietējos kovbojus.

Nāru dabiskā dzīve, 2004, 10'

Biolģiska, izglitojoša filma ar aculiecinieku liecībām un amatieru video par reti sastopamām mitiskām būtnēm — nārām Havasu ezerā, Arizonā, ASV.

Seansi: 19:30 A, 20:15 B, 21:00 A, 21:45 B, 22:30 A, 23:15 B

FILMS BY ISABELL SPENGLER (DE)
 Dirty Deal Café Black Hall, Maskavas 12 / c. 2
 No Entrance Fee
 04.09. / 19:30 – 24:00

Program A (39')**Permanent Residents, 2005, 9'30****The Pitch, 2008, 16'30**

By the end of the pitch it becomes clear that by folding the description and the performative illustration of the film's story into one another, the film is completed during the act of pitching.

Syncpoint, 2007, 4'

Translating a musical stage performance by the feminist group "Larry Peacock" into the language of film Central to this experimental music video is the image of the synchronization-point as a hole, derived from the film-technical synchronization method of punching a hole into the first exposed and keycode-numbered frame of a roll of film prior to its transfer to video.

Lint Lent Land, 2009, 9'**Program B, (42')****Mummy, 2006, 2'30**

"Mumminess mothering moms and mothers meeting and moving around with little shadows and ghosts of children enveloped in momminess wrapped up in babycarriages and sheets or going places and being taken around. A street scene viewed from a window." (Ida Wilde)

Psychic Tequila Tarot, 1998, 24'

Taking the form of an episodic road movie, the fictive autobiography of the self proclaimed fortune-teller Leila unfolds. Having escaped her all too liberal parental home, Leila tries to fill her inner emptiness by projecting the wishes and problems of other people onto herself. On a trip through California, she invites complete strangers to a free tequila tarot card reading in her car, using her identification with the Other as stranger to find a way to her self, or equally to flee from her self.

Transformation in the Land of Enchantment, 2003, 5'30

On vacation in Texas three women find themselves mysteriously transformed. After crossing the Rio Grande, they make contact with the local cowboys.

The Natural Life of Mermaids, 2004, 10'

Biological educational movie about the mermaids at Lake Havasu, Arizona, USA, with exceptional amateur footage and eye witness accounts of this rare to be seen mythical species.

Screenings: 19:30 A, 20:15 B, 21:00 A, 21:45 B, 22:30 A, 23:15 B

VEF / VEF

ES MIRSTU (ES DZĪVOJU)

Linda Blanka, Mārtiņš Blanks, Daiga Krūze, Kaspars Lielgalvis, Lita Liepa, Elīna Poiķāne, Laura Prikule, Katrīna Saušķina, Ilze Veita, Eva Vēvere, Modris Svilāns, Toms Jansons, Anda Lāce, Sabine Vekmane, Atis Jēkobsons, Valdis Jansons, Kate Krolle, Ilze Vanaga, Diāna Adamaitē, Kristijs Pudzens, Dāvis Kaņepē, Santa Remere, Ilva Klaviņa, Rasa Šulca, Inga Meldere, Mikelis Fišers, Iveta Vaivode, Krišs Salmanis

Izstāde

VEF Mākslas centrs, Ūnijas ielā 8, k. 7, ieeja teritorijā no Bērzaunes ielas
 04.09. / 20:00 – 03:00, 05.09. / 12:00 – 20:00,
 07.09. -11.09. / 12:00 – 20:00

Kādu mācību jums devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Kaspars Lielgalvis: Nekad neesmu bijis komforta un labklājības jūgā. Kad bija daudz naujas, tērēju to ceļojumos un savai radošajai darbībai. Kad valstī iestājas krīze, mans kopīgi ar dizaineri Dāvi Licitī rūpīgi būvētais dekorāciju bizness sabruka. Ekonomikas uzplaukuma gados tas mums bija devis "vieglu naudu" ar salīdzinoši nelielu laika ieguldījumu. Beidzoties uzplaukumam ekonomikā, drīz tas būs novērojams kādā citā sfērā — tieši kurā, atkarīgs no mums pašiem. Uzsāku darbu pie Mākslas centra izveides VEFā, lai provocētu sabiedrību vairāk uzdzirkstēties pievērsties iracionālākai darbībai, kas vērsta uz cilvēka iekšējo pasauli. Iespējams, šis lēmums socializēt savu darbību ir mazāk saistīts ar ekonomisko krīzi valstī, vairāk — ar personīgās dzīves pārvērtēšanu, ko drīzāk pamatoju ar saviem ceļojumiem uz Indiju un biologisko novecošanu. Ekonomiskā krīze pilnīgi noteikti ietekmēja konkrētās darbības formas un vietas izvēli.

Pagaidām jaunais Mākslas centrs kā jauns izdzīvošanas mehānisms saujinai latviešu nekomerciālo mākslinieku savu funkciju nepilda. Varētu pat apgalvot, ka cerības un

entuziasms lielākai daļai tā sākotnējiem veidošanas līdzdalīniekiem ir jau nomiris un citai daļai — mirst. Bet tiem, kuri palikuši uzticīgi idejai un turpina savu darbību, ik pa laikam uzrodas jauni, neprognozēti cerību stariņi un pamazām pievienojas entuziasisti, kuri saskata Mākslas centrā plašas iespējas radošai darbībai. Kaspars Lielgalvis, kurators

Kā jūsu projekts SURVIVAL KIT 2 sasaucas ar festivāla tēmu?

Ieva Kulakova: „Es mirstu“ ir kā vienādojums „es dzīvoju“. Katra nodzīvotā minūte, sekunde ir kā viens, tā otrs. Es nenodalu vienu no otra un nekādā gadījumā nedzīvoju, lai nomirtu, — drīzāk ik mirkli mirstu, lai dzīvotu! Katru sekundi noārdās mūsu šūnas. Mēs piedzimstam veci. Sākumā esam dienu, tad gaidu, tad vēl vairāk dienu un gadu veci. Tāpēc šī nav koketēšana ar nāvi, vecumu vai slimībām, bet dzīves apliecinājums ar balansēšanu uz naža asmens starp esamību un neesamību. Reiz mans draugs teica, ka nāve viņam ir kā labākā draudzene, ko viņš pie galda vienmēr sēdina goda vietā. Tā ir klātesoša mūsu dzīvē ik mirkli. Mēs katrs pats esam savā mazā, intīmā utopija, ko veidojam un ar ko pēcāk mums jāsazdzīvo. Izstāde Es mirstu... ir kā turpinājums tai eksistenciālajai sajūtai, ko mākslinieki mēģināja notvert izstādē Brīnišķigais ceļojums pērn. Tikai šoreiz katra autora skats ir vērts dzīlumā iekš sevis, nevis uz apkārt notiekošo. Lai izdzīvotu, radišanas brīnumu un utopiju meklējam sevi! Ieva Kulakova, kuratore

Kāpēc jūs vēl neesat aizbraukuši?

Anda Lāce: Nez kāpēc mani sadusmo šāds jautājums, tikpat labi man var jautāt, kāpēc es nemainu dzīnumu, ir taču visādas klapatas ar tām sieviešu lietām. Tas patiešām būtu kā atlalit ko svarīgu.

www.totaldobze.com/ArtCenter/

Andrejsala

PUTNI ANDREJSALĀ

Radošā studija Peahen (Patricija Brekte, Madara Makare, Kristīne Kušnere)

Radošā darbnīca un izstāde

Andrejostas 4, ieeja no upes puses, sarkanais durvis

04.09. – 05.09.

Kādu mācību jums devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Jau piecus gadus studija Peahen organizē dažadus kultūras pasākumus Andrejsalā, piedaloties gan Mākslas dienās, gan Baltajā nakti, gan organizējot pasākumus ar didžēju piedāļanos. Spītējot ekonomiskajai lejupslīdei, sabiedrībā novērots pastiprināts pozitivisms, kas izpaužas kā savstarpējā iecietība, labsirdiba, iejūtība un kur garīgās vērtības uzvar cīņā ar materiālajām, kā arī tiek pārvērtēti apkārt esošie līdzcilvēki — nošķiras draugi no garāmgājējiem. Pateicoties notiekosājām pārmaiņām, nevis pieaug nepārtraukts jaunu lietu patēriņš, kā tas bijis līdz šim, bet gan aktualizējas otrreizējā pārstrāde — jauns skatpunkts uz vecām lietām un vietām, dodot tām otro elpu un taupot visu veidu resursus. Notiek atgriešanās pie dabas un tās pamatlīkumiem. Politiskā situācija Latvijā mudina paļauties uz saviem spēkiem un rosina domāt un darboties pašam; ir radusies skepsē pret valsts formu kā sabiedrības ietvaru. Valsts ierobežo (nodokļu politika, birokrātija, korupcija, negodīga konkurence), nevis atbalsta, un

tās sniegtās iespējas ir vairāk teorētiskas, ne praktiskas.

Kā jūsu projekts SURVIVAL KIT 2 sasaucas ar festivāla tēmu?

SURVIVAL KIT 2 ietvaros mēs rīkojam finiera putnu appleznošanas radošo darbnīcu, kurā par idejisko pamatu tiks izraudzīti Andrejsalā mitošo putnu sugu silueti, kas tiks izgriezti no finiera un radošās darbnīcas ietvaros appleznoti. Veikums tiks izvietots pie vēsturiskās mājas fasādes. Andrejsala ir mājvieta 74 putnu sugām. Daļa no tām te ligzdo, daļa caurceļo un barojas vai pārlido. Šie izgrieztie putni kalpos arī kā simbols vairāk nekā 70 radošām personībām un uzņēmumiem, kas Andrejsalā piedāvā pakalpojumus mākslas, dizaina, video, foto, reklāmas, izklaides, sporta, atpūtas, burāšanas, jahtu, autolietu, tirdzniecības, ēdināšanas, muzeju jomā. Ar projektu Putni mēs vēlamies ikvienam sniegt iespēju iepazīt Andrejsalas teritoriju un tās vēsturi, kā arī šodienas radošā salas vidi — pilsētu pilsētā.

Kāpēc jūs vēl neesat aizbraukuši?

Cik stiprs var būt radošās jomas pārstāvis, lai nepārdotos labi apmaksātiem amatieriem vai nepamestu mājas, dodoties vieglā peļņā uz ārzemēm? Tas ir atkarīgs no entuziasma devas un dzīslās pulšošās radošās jomas pārstāvja personības.

www.peahen.eu

9 DZĪVĪBAS / 9 LIVES

Give Us Work Riga

Gaismas instalācija

Kūgupiestātne Andrejostas ielā 6

04.09. / 18:00 – 06:00

9dzīvības ir gaismas instalācija elpu aizraujošajā Andrejsalas Ziemeļu gala jahtu pīstātnē, kas, izmantojot gan ūdeni, gan kuģa virsmu kā darba laukumu, animētā gaismas priekšnesumā atdzīvina vienu no pastāvīgajiem Andrejsalas iemītniekiem — mācību kuģi Kapella.

www.giveuswork.net

Give Us Work Riga

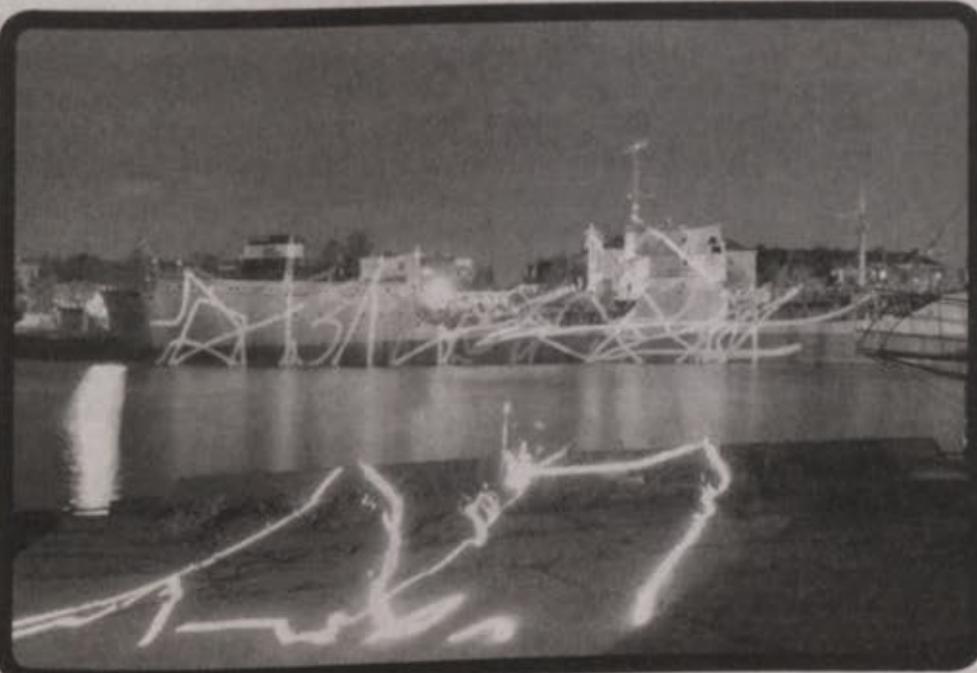
Light Installation

Andrejostas 6

04.09. / 18:00 – 06:00

9 Lives is a light installation at the breathtaking yacht jetty at the Northern end of Andrejsala, which, drawing upon both water and the ship's surface as its work stage, brings one of Andrejsala's permanent residents — the training ship Kapella — back to life in a stunning animated display of light.

www.giveuswork.net

BIRDS IN ANDREJSALA

Peahen Studio (Patricija Brekte, Madara Makare, Kristīne Kušnere)

Workshop and exhibition

Andrejostas 4, entrance from the riverside

04.09. – 05.09. / 12:00 – 15:00

What have you learnt from the changes that have taken place in Latvia and worldwide? For five years running the Peahen Studio has been staging various cultural events in Andrejsala, taking part in both Art Days and White Night, and organizing events with DJ participation. In spite of the economic downturn, there is a rise in positive attitudes in society, manifested as mutual tolerance, kindness and empathy, with moral values surpassing material ones; people around us are re-evaluated to separate friends from passers-by. Thanks to these changes, the former growth in relentless consumption of new goods is replaced by the actualization of recycling — taking a new view of old things and places, giving them a new lease of life and saving all kinds of resources. A return to nature and its basic laws is taking place. The political situation in Latvia encourages people to rely on their own strengths and to think and act for themselves; there is prevalent scepticism regarding the state as the framework of society. The state imposes limits (tax policies, bureaucracy, corruption, unfair competition) instead of providing support, and the opportunities it provides are rather more theoretical than practical in nature.

How does your project for SURVIVAL KIT 2 relate to the theme of the festival?

As a part of SURVIVAL KIT 2 we are putting together a creative workshop for decorating plywood birds; the basic idea entails cutting out plywood silhouettes of the species of birds that are found in Andrejsala, and painting them during the workshop. The completed birds will be displayed near the building's historical façade. Andrejsala is home to 74 species of birds. Some nest here, some stop to feed while in transit or during migration. These bird cut-outs will also symbolize the 70-plus creative individuals and companies which offer their services in Andrejsala in the fields of art, design, video, photography, advertising, entertainment, sports, recreation, sailing, yachting, motoring, retail, catering and museums. The Birds project is our way of offering everyone a chance to get to know the land and history of Andrejsala, as well as the current creative environment of the area — a city within a city.

Why haven't you left yet?

How strong can a creative person be, to not sell out to well-paid jobs, or not leave home and go abroad to earn some easy money? That depends on the level of enthusiasm and the personality rushing through this creative person's veins.

www.peahen.eu

Pilsētvide / City Space

HAJEK A PORCAL

Lukaš Hajeks un Zdeneks Porcals (CZ)
Mākslas un komunikācijas projekts

Hajek a Porcal ir sadarbības projekts, kurā mēs izmantojam geocaching iepazīstināšanai ar mūsdienu mākslu un tās izplatīšanai. Geocaching ir globāls pasākums, kurā cilvēki kaut kur pasaulei paslēpj mantu un tad tiešsaistē publicē apslēptās mantas GPS koordinātēs, lai citi varētu to atrast.

Mēs piedāvājam geocaching kopienai jaunu apslēptās mantas veidu — mūsdienu mākslinieku mākslas darbus; mēs izmantojam geocaching sistēmu, lai iepazīstinātu ar mākslu un izplatītu to. Pateicoties šai sistēmai, māksla izplatās cilvēku vidū. Mēs vēlamies izveidot komunikācijas platformu starp divām sociālajām kopienām — māksliniekiem un geocacheriem.

Sis projekts tika uzsākts 2009. gadā. Mēs izmantojam dažādas stratēģijas geocaching kopienas iepazīstināšanai ar mākslas darbiem. Mēs radām jaunas slēptuvēs, kas kalpo kā nelielas izstāžu galerijas, vai arī izmantojam esošas slēptuvēs kā izplatīšanas kanālu. Dažus no darbiem mēs saglabājām USB zibatmiņā un piešķirām tiem katram savu Travel Bug ar unikālu kodu. Tas nozīmē, ka zibatmiņai var izsekot, tai ceļojot pa tiklu. Mēs paši Rīgā neieradīsimies finansiālu problēmu dēļ, bet mēs nosūtīsim mākslu, izmantojot geocaching tiklu. Tas nozīmē, ka mēs paslēpsim mākslu Čehijas Republikā, un mākslas darbu uzdevums būs nokļūt līdz Rīgai, iekārta sācēs Survival Kit 2010. Tādejādi Čehijas Republika — Rīga tiks izsekota internetā (Google kartē), lai mēs varētu redzēt, kuriem darbiem izdevās nokļūt Rīgā, kā tie pārvietojās un cik daudz cilvēku iesaistījās šajā procesā. Šis process ir jauns eksperiments tikla, tādēj ir iespējams, ka mākslas darbi nonāks SURVIVAL KIT laikā, bet tie var arī ceļā pazust. Mūsu mērķis ir piedāvāt māksliniekiem jaunu auditoriju no dažādām sociālajām grupām dažādās valstis.

Seko mākslas darbu cejam uz Rīgu:
http://lukashajek.net/hajekporcal/postup2_survivalkit.html

ŠAURĀ BALTĀ STRĪPIŅA

(K)riteņbraucēji (neformāla riteņbraucēju aktivisti grupa)

SURVIVAL KIT 2 norises vietas
04.09. – 11.09.

Kādu mācību jums devušas pēdējo gadu pārmaiņas Latvijā un pasaule?

Pārmaiņas ir palidzējušas pieaugt riteņbraucēju skaitam Rīgā. Šķiet, ka motivācija sākt braukt ar divriteni cilvēkiem ir bijusi joti dažāda — gan ekoloģiska, gan ekonomiska, kādam arī sociāla, savas veselības uzlabošanai, iespējams, arī politiska. Mums, kas brauc jau vairāk nekā tikai 2 gadus un kam divritenis šķiet pašsaprotama ikdienas sastāvdaļa, nevis tikai aksesoārs, tas līcis kļūt uzmanīgākiem — krustojumos pie zajās gaismas atskaitīties, vai kāds karstgalvis neizšausies priekšā pirmais, nerādīties uz sabiedriskā transporta braukšanas joslas, lai gan citur Eiropā, piemēram, Šveicē un Belfāstā, Lielbritānijā, pa to drīkst braukt, ja nav ipaši paredzētas riteņbraucēju joslas, uz retajiem esošajiem veloceliņiem „braukt” kopā ar gājējiem, kuri tur atrodas, iespējams, iedomādāmies, ka arī viņiem ir nerēdzamie riteņi pie kājām, rēķināties ar to, ka riteņbraucējam šobrid Latvijā gandrīz nekad nav taisnības. No vienas puses, šādas attiecības rosina cilvēkus domāt un diskutēt, kas pilsētai ir, no otras puses, rodas arī lielāka vēlme braukt dzivot tur, kur divritenis ir neatņemama dzīves sastāvdaļa.

Kā jūsu projekts SURVIVAL KIT 2 sasaucas ar festivāla tēmu?

Šaurā baltā svītriņa radās un tikusi novilkta jau pirms Survival Kit 2 — sen zināms, ka Rīgā ir cilvēki, kas brauc ar divriteni, un cilvēki Rīgas domē (no kuriem daži arī ir riteņbraucēji), kas plāno un rūpējas par infrastruktūru, bet līdz šim veloceliņi ir izveidoti tā, lai pa tiem izķļūtu ārā no pilsētas, nevis lai pa to droši pārvietotos ikdienas gaitās. Mums patīk šī pilsēta un rūp gan riteņbraucēji, gan gājēji un auto sēdošie, un pat cilvēki, kas strādā Rīgas domē, tāpēc mēs paši, aicinot arī citus, zīmējam veloceliņus ar kritu pilsētas ielās, ceļot, ka tos pamani plānotāji un pārziņēs ar noturīgu krāsu ātrāk nekā pēc vēl kādiem 2 gadiem.

Survival Kit 2 ietvaros „šaurā baltā svītriņa” savienos pasākumu norises vietas, veidojot krāsinai un pamanāmu karti Rīgas ielās, kas mudinās un mērķtiecīgi aizvedis cilvēkus uz ēkām un teritorijām ieraudzīt citu Survival Kit 2 dalībnieku piedāvātās izdzīvošanas stratēģijas, iespējams, tādejādi atrodot arī saņēmošanas vietas.

Kāpēc jūs vēl neesat aizbraukuši?

No Rīgas var aizbraukt tikai uz Mežaparku, Jūrmalu un tagad arī uz Bergiem. Pa veloceliņu. Tāpēc arī esam palikuši te, jo ar divriteni pa tam ipaši veidotu ceļu tālāk nemaz nevarām nokļūt, lai gan jautājums, braukt prom vai nebraukt, ir joti aktuāls.

iet cauri dažādām vietām.
SURVIVAL KIT 2 mēs nolēmām izrādīt piecus Čehijas un Slovākijas mākslinieku radītus video, kas ir saglabāti USB zibatmiņā. Tie ir šādu mākslinieku darbi: Terēza Sochorova + Filips Ceneks, Jans Šrameks, Jans Pfeifers, Veronika Vlkova + Magdalena Bazantova un Viera Čakanjova.

Katrai USB zibatmiņai ir sava Travel Bug ar unikālu kodu. Tas nozīmē, ka zibatmiņai var izsekot, tai ceļojot pa tiklu. Mēs paši Rīgā neieradīsimies finansiālu problēmu dēļ, bet mēs nosūtīsim mākslu, izmantojot geocaching tiklu. Tas nozīmē, ka mēs paslēpsim mākslu Čehijas Republikā, un mākslas darbu uzdevums būs nokļūt līdz Rīgai, iekārta sācēs Survival Kit 2010. Tādejādi Čehijas Republika — Rīga tiks izsekota internetā (Google kartē), lai mēs varētu redzēt, kuriem darbiem izdevās nokļūt Rīgā, kā tie pārvietojās un cik daudz cilvēku iesaistījās šajā procesā. Šis process ir jauns eksperiments tikla, tādēj ir iespējams, ka mākslas darbi nonāks SURVIVAL KIT laikā, bet tie var arī ceļā pazust. Mūsu mērķis ir piedāvāt māksliniekiem jaunu auditoriju no dažādām sociālajām grupām dažādās valstis.

HAJEK A PORCAL

Lukáš Hájek and Zdeněk Porcál (CZ)

Art and Communication Project

Hajek a Porcal is a collaborative project in which we use Geocaching for the presentation and distribution of contemporary art. Geocaching is a global activity where people hide a cache (treasure) somewhere in the world and then publish its GPS coordinates online for other people to hunt and find it.

We offer geocaching community new form of treasure - artworks of contemporary artists and we use the geocaching system for communication, presentation and distribution of art. Thanks to the working profound geocaching system the works spread among the people. We want to create communication platform between two social communities, artist and geocachers.

This project is running from 2009 and we use different strategies how to present artworks to the geocaching community. We create new caches, which work as small galleries for exhibition, or we use existing caches as a distribution channel. Some of the works we placed on USB flash drives and they carried own Travel Bug with unique code, which can be tracked as it changes its location. The result you can see on Google map as a line going

through different places.

For SURVIVAL KIT 2 we decided to present five videos from Czech and Slovak artists stored at USB flash drives. These are: Teréza Sochorova + Filip Cenek, Jan Šramek, Jan Pfeiffer, Veronika Vlkova + Magdalena Bazantova and Viera Čakanjova. All of the USBs have their own TravelBug with unique code. This means that the drives can be tracked as they travel through the network. Because of the financial problems we will not come to Riga personally, but we will send the art by geocaching network. This means we will hide the art in the Czech Republic, and the mission of the items will be to get to Riga until Survival Kit 2010 begins. This way Czech Republic - Riga will be tracked on internet (google map), so we can see which works managed to reach Riga, the way they moved and how many people carried them. This process is a new experiment within the network, so it is possible that the artworks will get to SURVIVAL KIT in time, or they can disappear during the way. Our aim is to offer artists new audience from different social groups in different countries.

Follow the artwork travel to Riga:
http://lukashajek.net/hajekporcal/postup2_survivalkit.html

SABIEDRĪBA GRIB MIRT (?)

Viedokļa līderu diskusija par festivāla SURVIVAL KIT 2 ierosinātajām tēmām

Apkopojoj laikmetīgās mākslas festivālam SURVIVAL KIT 2 iesniegtos darbus, iežīmējās vairāki tēmu loki, kas sniedz priekšstatu par aktuālajām norisēm Latvijas un globālajā sabiedrībā. Aicinājām vairākus cilvēkus ar, mūsuprāt, interesantu viedokli par lidzēt mums atšifrēt šo sabiedrības pašsajūtas diagnozi.

Sarunas dalībnieki:
Anda Kļaviņa, sarunas moderatore

Kaspars Gobas pamatzglītība ir bioloģija; ar savām filmām un fotogrāfijām piedalījies daudzos laikmetīgās mākslas projektos Eiropā un Latvijā, bet nekad nav sevi definējis kā mākslinieku.

Margita Zālīte (Margo) ir skatuves pētniece no praktiskā un teorētiskā aspekta. Šobrid raksta magistra darbu vizuālajā antropoloģijā Berlinē, paralēli darbojas performanču māksla un režijā.

Krista Burāne, pēc izglītības filozofe, studē filmu režiju. Nomainījusi pasniedzējas darbu LU un radošās direktores amatu reklāmas uzņēmumā, tagad veido starpdisciplinārus mākslas projektus, dokumentālās filmas un teātra izrādes. Šobrid kopā ar Mārtiņu Eihi vada radošo apvienību Nomadi un ir viena no jaunā neatkarīgā Gertrūdes ielas teātra dibinātājām.

Mārtiņš Boiko ir Rīgas Stradiņa Universitātes profesors, Eiropas studiju fakultātes Komunikācijas studiju katedras vadītājs un pasniedz kursu Nāves vēsture. Galvenās interešu jomas: Baltijas tradicionālā mūzika, akustiskā biokomunikācija un mūzika, mūzika un nāve, identitāte un mūzika, klusums un klusēšana u. c.

Solvita Krese ir Laikmetīgās mākslas centra direktore, festivāla SURVIVAL KIT idejas autore un kuratore.

Tatjana Cvetkova attīsta sociālās uzņēmējdarbības iniciatīvas un festivāla SURVIVAL KIT 2 piedalās ar pasākumu Konsultācijas par dzīvi — pensionāru padomi labākai dzīvei (4. septembrī 19.00–22.00 Kr. Valdemāra ielā 19).

Viena no festivāla SURVIVAL KIT 2 darbu iezīmēm ir nāves un pēcnāves tēma (izstāde Es mirstu; „muzikālā katafalka“ braucens pa Rigu, pieminot izmirstošo Latvijas sabiedrību; eliksīrs, kas Rīgas mazdārziņu saimniekiem palidzēs pieņemt dārziņu iznīcināšanu, u. c.). Ko nozīmē šī rotājāšanās ar nāves tēmu — eskipisms, totīla podošanās vai vēcā iznīcināšana, lai sāktu no jauna? Kādos periodos sabiedrība „vēršas pie nāves“?

Mārtiņš Boiko: Visbiežāk aiz ilgām pēc nāves stāv vēlme pēc citādas, pilnīgākas un labākas dzīves. Ar nāvi var apieties visādi — distancēti un atsvešināti, mierīgi un prātīgi, pat racionāli, ar nāvi var apieties arī ar humo-

ru, ar cinismu un vienaldzību, nicinājumu, un ar nāvi var apieties izmisigi, afektēti, spēcīgi emocionāli. Tas, protams, ir atkarīgs no ikreizējiem apstākļiem, cilvēka uzskatiem un rakstura.

Socioloģijā un psiholoģijā ir jēdziens kontingence, kontingences pieredze. Kontingence nozīmē to, kas notiek, vai to, kas ir noticis, iepreti tam, kas ir cerēts, plānots, fantazēts. Jo lielāka ir plāsa starp šīm divām pusēm, jo lielāks ir iemesls sērām un ilgām, un domām par nāvi. Latvijas situācijā dažādu viegli saprotamu iemeslu dēļ plāsa starp abām kontingences pusēm daudziem ir ļoti plaša. Ar valsti neiet tā, kā esam cerējuši, politiķiem nevar uzticēties, esam izsniegti kontingenci. Tas nozīmē sēru procesu, un tam ir savas izpausmes, savas fāzes. Tam, kā cilvēki, sabiedrība tiek galā ar sērām, ir savi mehānismi: reliģijā ir iebūvēti spēcīgi mehānismi, rituāls ir viena no iespējām. Un, protams, arī māksla var iesaistīties sēru procesā: izdzivot šīs sēras un būt vērsta uz sēru un kontingences pārvarēšanu. Atgriežoties pie manis pirms teiktā: aiz ilgām pēc nāves stāv vēlme pēc laimigākas, piepildītākas dzīves.

Margo: Savam projektam nevaru izšķirties starp diviem nosaukumiem — Demografiskais orķestris vai Muzikālais katafalks. Caur pilsētu dodas muzikāla vienība, kas atstāj aiz sevis skaņas vibrāciju. Mēs noglāstām pilsētu ar skaņu. Tā ir priecīga skaņa. Katafalks ir ļoti skaista mašīna, un Latvijas gadījumā nestāv nemaz tik tālu no demogrāfijas jautājumiem. Tajā atrodas bēru muzikanti, kuriem ir apnicis būt par izvadītājiem, viņi turpmāk grib sēt svētku sajūtu.

Līdz šai tēmai nokļuvu, izlasot UNESCO pētījumu, ka 2050. gadā Rīgā būs uz pusi mazāk iedzīvotāju — tātad jau pēc 40 gadiem. Es biju šokā. Savukārt, kad ieliku šo informāciju Facebook, neviens no maniem draugiem nereagēja.

Pakāstāna, visi tuvie austrumi — pilns! Astoņās valstis pa šiem 40 gadiem iedzīvotāju skaita dubultosies, bet pie mums...

Kaspars Goba: Bet tā ir, pieņemot, ka te nebrauks iekšā jauni iedzīvotāji. Katrā populācijā ir minimālais skaits, pēc kura šī populācija riskē izmīrt. Ziloņiem tas ir viens skaits, skudrām — cits: tas ir atkarīgs no populācijas kvalitatīvajiem — adaptīvajiem u. c. — rāditājiem. Šobrid izskatās, ka Latvija ir situācijā, kad tās populāciju strauji var aiziet bojā. Ir jautājums, vai tagad to audzēt skaitliski līdz punktam, kur rāditāji vairs neiet lejā, vai izmainīt to kvalitatīvi. Piemēram, Ilandē ir 300 tūkstošu liela sabiedrība, kas attīstās relativi tik pat veiksmīgi, cik viena 80 miljonus liela nācija kā Vācija. Latvijā par to vēl nedzīrd runājam.

Islandieši veica kvalitatīvu apgreidu un stimulēja kvantitatīvo. Kad es 1997. gadā gāja Islandē biju pirmo reizi, tur dzīvoja 280 tūkstoši iedzīvotāju, tagad tur ir 320 tūkstoši. Tie ir daži vienkārši mehānismi no valsts puses, kas to ir veicinājuši.

Esmu mēģinājis kvalitatīvi ietekmēt kaut kādus procesus Latvijā līdz tam brīdim, kad ieraudzīju, ka no parauglaukuma ievāktie dati neliecīgāji ne par kādām pozitīvām izmaiņām manas darbības rezultātā. Tas lika man

pārdomāt manu darbibu un pievilk kaut kādas aktivitātes no savas puses. Var uz to skatīties ar sērām, var skatīties kā uz procesu, kas vienkārši notiek.

Margo: Tu savā veidā esi „izstājusies no spēles“ — dzīvo Berlinē. Kāpēc tā?

Margita: Es savu garigo potenciālu savācu tur, bet strādāju Latvijā.

Goba: Šī prombūtne ir jāskatās plašākā kontekstā. Tas ir aplauziens. 90. gadu sākumā bija milzīga cerība, ka mēs ieraudzīsim kvantitatīvi un kvalitatīvi augošu sabiedrību. Tā kā mēs to tagad tādu nerēdzam, par to ir sēras. Bet tas notiek ar visu rietumu sabiedrību, kultūru — tā tiek atspiesta atpakaļ areālā, kurā tā bija pirms 1000 gadiem. Rietumu sabiedrība faktiski vairs neattīstās, tā tērē savas rezerves, kuras tā ir uzkrājusi. Mums šobrid nav šādu rezervju, mums gribētos augt, bet nav uz kā augt — aug Kina, Tuvie austrumi; viņi patlaban uzkrāj savas rezerves. Par to ir tā baigā sāpe — ka mums nav, uz kā augt.

Boiko: Kāpēc Igaunija aug?

Goba: Tu domā, tā aug?

Boiko: Jā, gan demogrāfiski, gan ekonomiski.

Goba: Iespējams, viņu sabiedrībai ir kādi iekšēji labāki parametri, kas nepiemīt latviešiem. Kaut vai tā paša prāda gājiena sakarā — bija pētījums, kāpēc Igaunijā ar to bija mazāk problēmu. Secinājums: viņi ir uzauguši somu televīzijas ietekmē. Tas ir ļoti primitīvs un bānīls skaidrojums, bet tas strādā.

Krista Burāne: Margo projekts, Baltajā naktī gaidām Raudu koris u. c., manuprāt, norāda ne tik daudz uz sērām, cik uz nogurumu un vēlēšanos nogurumam ātrāk pieplikt punktu. Un, ja nu mēs gribam, lai sākas jauna dzīve, tad lai tās beigas nāk ātrāk, lai tā komēta krit un dzīvosim pēc tam ilgi un skaidri. Varbūt, ka līdz tādām patiesām sērām mēs nemaz vēl neesam aizauguši, jo beigas vēl neesam apzinājušies.

Nāves un dzīves tēma ir vispateicīgākā tēma katārēs sasniegšanai. Kā attirities

un tikt pie jaunām vērtībām? Mainīsimies: ja mums nepietiek jau ar visu to, kas ar mums noticis, tad mirsim, reflektējot par to, kam mūsos ir jānomirst, kam — jāpiedzimst.

Solvita Krese: Tavi projekti, Krista, — gan SURVIVAL KIT 2, gan tavas teātra izrādes — ir aicinājums katram pašam sevi atrast zvaigzni, atrast mākslinieku, atrast spēku sevi. Tu parādi, kā no mazajām lietām dzimst lielās...

Burāne: Mazo stāstu dominantei festivālā droši vien ir psiholoģisks pamatojums. Brīdi, kad liekas „nu ko tad es te vairs“, joprojām ir augi, dzīvnieki — daba cilvēciskajā mērogā, kurā tu vēl kaut ko vari. Tas izklausīsies raupji, bet tā ir teritorija, kurā tu vari kontrolierēt situāciju. Un no šīs spējas ietekmēt vismaz savu kāķi, ja ne ko citu, tu audzē savu pašapziņu, savu spēju radīt un darīt kaut ko tālāk.

Runājot ar savas ielas cilvēkiem, viņi jau saka šausmīgi vienkāršas lietas: ja man ir slikti, es aizeju dabā; ja nepietiek naudas vilcienu biljeti, pastaigāju tepat pa parku. Tas ir tas, kā es varu palidzēt otram: aizvest viņu pie smukā krūma. „Man ir trīs kāķi mājās, un man viņi dod tādu mieru,“ saka viena sieviete. „Ja kādam vajag, nu, lai viņš atnāk pie tiem maniem kājiem, varbūt viņam arī paliks labāk.“

Tās ir tās ikdienas stratēģijas, pie kurām cilvēki vēršas, kad lielās lietas nevar ietekmēt. SURVIVAL KIT 2 iezīme ir arī biežā vēršanās pie dzīvniekiem, dabas pasaules, ne tikai izmantojot viņus kā metaforu cilvēku pasaulei (Aigara Bikšes (reālu) aitu aploks), bet arī izrādot interesi par dzīvniekiem (Patriģijas Brektes Andrejsalas putnu populācijas pētniecības projekts) un vienkārši izvēloties viņus atveidot dažādos veidos (izgriežot no papīra, izšujot kā spilvenus, ieliekot festivāla logotipā). Ari augu pasaule ir iemīlota tēma. Par vienu no festivāla centrālajiem satikšanās punktiem solās kļūt puķu apmaiņas centrs Berga bazārā.

Boiko: Tā ir viena no stratēģijām kontingences pieredzes pārvarēšanai. Daba ne-

pievils — daba ir droša šajā ziņā. Dabu nevar korumpēt. Tas, ko tu iedēsti, visticamāk, arī izaugs. Tas ir paredzams. Cilvēks meklēto, kas ir drošs.

Raudu koris ir interesants, jo raudas daudzās kultūrās ir izplatīts sēru procesa vadīšanas mehānisms, kas palīdz cilvēkiem pāriet uz nākamo sēru procesa fāzi. Interesanti, ka latviešu kultūra, cik nu tas ir apzināts, ir viena no tām, kur šī žanra nav bijis. Atšķirībā no daudziem mūsu kaimiņiem — lietuviešiem, baltkrieviem, dienvidgauniem.

Krese: Tatjana nāk no sociālās uzņēmējdarbības jomas, un nesen tu kādā sarunā teici, ka krize ir labākais, kas ar mums ir noticis.

Tatjana Cvetkova: Atgriežoties pie nāves tēmas: ekonomikā ir tāds termins kā kreatīvā destrukcija: ja kāds uzņēmums „mirst”, tas nozīmē, ka rodas kaut kas jauns. Kas attiecas uz krizes labumu — piemēram, sociālā uzņēmējdarbība no neliela entuziastu pulciņa ir pārvērtusies globālā tendencē: joti daudzi uzņēmumi grib strādāt šajā virzienā. Ne jau tāpēc, ka visi kļuvuši „labi”, bet gan saredzot, ka, attīstot vidi un pievēršoties tām sociālajām problēmām, kas ir aktuālas reģionā, kurā viņi strādā, tas nes finansiālu ieguvumu. Latvijā to uzņēmumi gan vēl saskata tikai kā PR aktivitāti, un šādās sliedēs strādājošu uzņēmumu vēl ir maz, bet globālā tendence viennozīmigi ir tāda.

Goba: Esmu tomēr skeptisks, vai šādas izmaiņas patiešām notiek. Nesen runāju ar Džonu Branču, Mičiganas Universitātes profesoru un marketinga stratēģiju pasniedzēju, par jautājumu, vai biznesā ir iespējams sustainable development. Viņš teica, ka tas nav iespējams, jo bizness ir balstīts uz pelpu — tas ir darvinisms, kas iekodēts biznesā pašos tā pamatos, un grāmatvedības sistēma, kas nav piemērota cita veida uzskaitei — tikai peļņas.

Cvetkova: Tieši tas mainās — kā uzņēmums aprēķina savus rezultātus. Ir uzņēmumi, kur jau tagad vienu trešdaļu no darbinieku ienākumiem veido sociālie rādītāji, kas tiek aprēķināti pēc tādām pašām formulām kā peļņa, piemēram, kā uzņēmums labvēligi ieteikmē sabiedrību, kurā tas darbojas. Un tas nav pretrunā ar jebkura cilvēka vēlmi būt labam pret vidi, kurā viņš operē, nav pretrunā ar

cilvēka vēlmi lepoties ar uzņēmumu, ar vēlmi, ka vietējā sabiedrība lepojas ar šo uzņēmumu. Gan uzņēmuma darbiniekiem, gan ipašniekiem, investoriem un citām iesaistītajām pusēm rūp ne tikai finansiāls ieguvums, bet arī cits, piemēram, sociālais ieguvums no viņu darbibas — lai šī darbība ir „jēgpilna”. Un patiesībā jau rūpēja arī agrāk, tikai bija grūti to aprēķināt un lidz ar to arī iekļaut rezultātu rādītajos.

Šo izmaiņu attiecībā uz ieguvumiem var novērot arī starp jaunajiem uzņēmējiem un studentiem: pirms pāris gadiem darbs sociālajā sfērā tika uzskaitīts par marginālu un „smirdīgu”, tagad tas ir kaut kas cienīgs, jo izveidot sociālu uzņēmumu (tātad finansiāli patstāvīgu uzņēmumu, bet ar sociālu misiju) var būt diezgan izaicinoši. Tas veicina to, ka uzņēmējdarbības studenti sāk darboties šajā sfērā. Un cilvēki, kas braukāja biezajos džipos pa gludajām ielām, — daudzi šādā veidā vēlējās panākt sociālu atzinību, iegūt milestību; šobrid milestību var saņemt, izveidojot sociālo uzņēmumu.

Ja tu gribi piesaistīt publisku investoru, bez finanšu rādītājiem ir jāuzrāda vēl sociālās atgriezeniskās saites un vides rādītāji. Otra stabilā, skaitlīs pamatojotā tendence ir tas, ka cilvēki arvien vairāk dod priekšroku darbam uzņēmumā, kam ir augsti sociālās atbildības rādītāji.

Festivāla „pozitīvo galu” pārstāv daudzie veikaliņi, bufetītes un citas nelielas sabiedriskas iestādes, piemēram, frizētavas u. c., kas izmitina kādu no mākslas projektiem un piedāvā publisku telpu, kur ġenerēt ne vien ekonomiskās vērtības, bet arī kopības garu, pašpalidzības tiklus, ideju centrus. Kāds ir šo veidojumu pienesums? Vai tas ir ilgtspējīgi? Kāds ir aktivitātes, rosišanās kā tādas pozitīvais potenciāls?

Krese: Tās ir mikroutopijas. Kaspars teiks, ka tas ir naivi un ko tad nu tas var mainīt, bet es tomēr gribu ticēt, ka, tīri matemātiski sumējot šādas mākslinieku izveidotas ilgtspējīgas, pašprietekamas mikrosaimniecības, ir iespējams kāds kvalitatīvs kūlenis.

Goba: Tu domā, tās tiešām ir ilgtspējīgas iniciatīvas?

Krese: Tās nav peļņu nesošas, bet atpel-

nīt sevi tās spēj. Ja tevi interesē lielie trampini, tad šis nav tavs celš, bet, ja tevi interesē dzīvot, darīt labu apkārtējiem, pulcēt ap sevi lokālo sabiedrību, iesaistoties kopīgās aktivitātēs — kopā stādot kaut ko, pieskatot bērnus, gatavojet ēst... Tā ir sava veida kūniņa, kuru tu izveido un kurā jūties komfortabli; no vienas puses, tevi mazāk interesē makrokļūdas un vilšanās, no otras puses — tu kļūsti pašapzinīgāks, jo tev ir mikrolīmeņa atbalsts, un vienā brīdi tu jau vari iet un kļauvēt pie durvīm: „Džeki, nu ko jūs te darāt!”

Survival Kit es gribētu redzēt kā pozitīvu infekciju, ka „ei tu, mazais cilvēk, tu arī vari, tas nav tik grūti, no tā būs labāk gan tev, gan tavai ģimenei”. Tas, protams, nenozīmē atbildību no valsts, bet, matemātiski sumējot mazās lietas, varbūt izdodas ieteikmē arī lielo kuģi.

Cvetkova: Jā, noteikti viena mazā veiksmīgā lieta iedvesmo nākamo un nokļūst līdz lielā līmenim. Esmu dzirdējusi, ka, iedvesmojoties no Katrinas Neiburgas zupas virtuvei, vairāki cilvēki savos mikrorajonos apsver vai ir jau uzsākuši līdzīgu kopīgu pusdienu gatavošanu. Sociālie uzņēmumi sākas no mazām iniciatīvām, tagad Lielbritānijā ir pat atsevišķa juridiska forma šāda veida uzņēmumiem. Kā ir ar Berolini? Pati pilsēta ir minusos, bet sadziviskā limeni dzīve mutuļo kā nekur.

Margo: Berline ir pārbāzta ar mazajām iniciatīvām. Tās nereti tiek arī valstiski, bet pamatā — kaimiņiski atbalstītas. Man tikai šķiet, ka starp „lielajām” un „mazajām” iniciatīvām Berlinē nepastāv gandrīz nekāda komunikācija. Labdarības skrējiens ziedoju mu vākšanai suņu patversmei kaimiņielā neko nezina par starptautisko festivālu Filmas par mieru pasaulei un otrādi. Un neviens arī nemēģina ielauzties ar savām pasaules uzlaabošanas idejām cita laucījā. Katrs vairāk tādu kā sev aptveramo lauku mēģina piepildīt ar pašizaugsmi, nenorādot, uz ko lielāku viņš vēlāk kosmiskā limeni gribētu cerēt. Gribu, lūk, vienu dienu noorganizēt draugiem un paziņām biroja apstākļus meža vidū (ko viena draudzene tiešām izdarīja), noorganizēju un negaidu aplausus plus valsts dotācijas nākamajiem projektiem.

Pēc divu gadu prombūtnes es beidzot esmu ieguvusi distanci no Rīgas. Tas, ko es redzu: mums Latvijā nekad nav išti bijis tāds hipiju laiks, kad var izmēģināt visu: ēdam zemes, nodarbojamies ar milestību visur un ar ikvienu. Survival Kit es saredzu kā institucionalizētu iespēju izdzīvot šo periodu pātrinājumā — kā tinot filmu uz priekšu. Ir lietas, kas jaunai demokrātiskai valstij ir jāizdzīvo. Un mēs tajā institucionalizētā rāmī mēģinām izzināt, kas vēl ir, kā vēl var, ko vēl var. Mēs ieraugām „mums ir dzīvnieki!”, „mums ir puķes!”. Mēs it kā nodefinējam savu teritoriju. Pirms tam šīs definīcijas ir nākušas no ārpuses, no augšas.

Man liekas, ka Survival Kit nākotnes attīstības scenārijs varētu būt veidot projektus, kuros apvienojas mākslinieks un biologs, arhitekts un ekonomists. Lai notiek patiesa domu apmaiņa, lai rodas idejas, kādas sadarbības pilsētas ietvaros ir iespējamas un jēdzīgas.

Burāne: Mana doma par to, kāpēc šāds festivāls ir jēdzīgs — es nezinu, vai obligāti jēgpilns, —, ir līdzīga Margo teiktajam — robežu pārbišana. Pašiem autoriem, bet galvenokārt skatītājiem un tiem, kuru vidē šīs festivāls ienāk. Ja festivālam izdodas to cilvēku izsist no ikdienīšķi lietu līdzvara, tad tam ir jēga; ja tas nenotiek, tad tam nav jēgas. Tas ir atkarīgs no mākslinieku spējas radīt šo emocionālo lēciju vai kaut vai plaisu, kurai tad tu domā, kā tikt pāri.

Goba: Domājot par šo jauno iniciatīvu ilgtspējību, es kā cilvēks ar daļējām saknēm lauksaimniecībā tam nevaru līdz galam piekrustīt. Jo ekobūvniecība un ekoproduktu ražošana, kam mākslinieki pievēršas, ir vairāk dzīvesstila lieta. Jo, lai tas aizietu, tam būtu jābūt uz ekonomiskiem pamatiem, bet uz ekonomiskiem pamatiem to liedz nolikt esošā lauksaimniecības subsīdiu sistēma. Attiecībā uz daudziem produktiem Eiropas lauksaimniecība darbojas tā, ka nav pat svarīgi, cik kvalitatīvs ir tavs produkts un kāds ir pieprasījums pēc tā; tev ir noteikts vienību skaits, par ko tu saņem naudu. Rodas milzīgs produkcijas pārpakums, valsts dod eksportsubsidijas, un rezultātā tu nogalini citu valstu ekonomikas. Tas notika ar Latviju līdz ar iestāšanos ES. Mazos uzņēmējus lauksaimniecībā ir nogalinājuši lielie ražotāji, kas ražo nekvalitatīvu produkciju un piegāž ar to Rimi un Maxima.

Krese: Tu neredzi atpakaļceļu? Es regulāri braucu uz nakts tirgu Spikeros. Un tur ir tā, ka nav, kur mašīnu nolikt. Pie Fazendas ir lauku produkcijas tirdziņš — lauki brauc uz pilsētu.

Goba: Es nodarbojos ar savajās lopu gānīšanu, bet lielākā daļa manu kaimiņu zemes ir aizaugusi. Tā ir ekoloģiska zeme, kur varētu iegūt vislabākās kvalitātes gaļu.

Krese: Es un daudzi no maniem draugiem neejam iepirkties uz Rimi. Un ar šo festivālu mēģinu palielināt daļu, kas dara tāpat.

Goba: Cilvēku ar esošajiem patēriņšanas paradumiem ir pārāk daudz, lai atrastu rezultatīvu risinājumu. Es drīzāk ceru uz kādu globālu kataklīzmu, kad pietrūks naudas, ko izmaksāt nevajadzīgās produkcijas ražotājiem un mazo uzņēmumu nogalinātājiem. Pašos pamatos šī subsīdiu sistēma ir defektīva. Es ceru, ka pārtikas ražošana varētu atgriezties pie sistēmas, kurā pārtikas ražotāji, audzējot savai vietējai kopienai, no tā arī var izdzīvot. Lai nav tā, ka vācu un dāņu lielie lauksaimnieki izpērk Latvijas laukus, jo, kā jau es teicu, viņiem ir šīs rezerves, ko izmanto, lai nostip-

rinātu savas ietekmes zonas.

Cvetkova: Spēks un vara ir pircējam. Šie tirgotāji iegūst varu, runājot ar pircēju. Tieši tāpat Fair Trade sāka savas aktivitātes: izglītojot pircēju, ietekmēja daudzu cilvēku izvēli — rezultātus mēs varam redzēt apjomos.

Goba: Bet pircēju var sasniegt tie, kam ir nauda mārketingam. Daudzām lielajām pārtikas kompānijām organic food, fair trade ir kārtējais mārketinga elements, kas nostiprina un palielina uzņēmuma tirgus daļu. Man tiešām žēl noskatīties, kā Latvijas lauksimnieki brauc prom uz britu salām lasit ogas.

Kāds ir secinājums pēc pērnā gada festivāla? Vai tas sasniedza kādu jaunu auditorijas daļu un ierosināja kādas kvalitatīvas pārmaiņas?

Krese: Pēc pagājušā Survival Kit Rīgas dome izveidoja projektu Duka. Tas ir projekts, kurā radošās iniciatīvas iesteno savas aktivitātes telpās, ko Rīgas namapašnieki piedāvā tikai par komunālo izdevumu maksu. Duka ir organizācija, kas saved šīs puses kopā un darbojas kā mediators.

Esmu dzirdējusi, ka vairākas politiskās partijas, atsaucoties uz veiksmīgo zupas virtutes piemēru, grasās šogad šo ideju iekļaut savās priekšvēlēšanu pasākumu programmās. Nav simpātiski, ka tas tiek izmantot politiskiem mērķiem, bet jāatzīst fakts, ka šī iniciativa tika pamaniņa un novērtēta kā efektīva sabiedrības uzrunāšanai.

Cvetkova: Staigājot pērn pa SURVIVAL KIT pasākumiem, biju pārsteigta, cik daudz tur bija manu paziņu ne no mākslas un kultūras vides.

Goba: Cik liels pagājušajā gadā bija SURVIVAL KIT apmeklējums?

Krese: Aptuveni 45 tūkstoši.

Uz tu ceri tu, Krista, ar savu projektu Pelekā asfalta stāsti?

Burāne: Patiesībā ir sarežģītāk, nekā biju domājusi. Mana sākotnējā ideja bija pavisam utopiska un naiva — savest kopā cilvēkus ar piedāvājumu, kā palīdzēt otram cilvēkam bez naudas. Tā bija poētiskā daļa. Sociālā daļa ir tā, ka Upīša iela ir ļoti multinacionāla. Speciģākā ir krieviski runājošā daļa, bet arvien spēcīgākā klūst arī musulmaņu daļa — azerbaidžāni, indieši u. c. Mūsu mājā tikkō atvērās musulmaņu garīgās kultūras centrs. Cilvēki pie mums atbrauc, veido savus uzņēmumus, atver kafejnīcas. Latviešu daļa ir tā, kas iet uz beigām. Kopš projekts ir sācies, trīs mazās latviešu vietas ir aizvērušās. Man interesē runāt ar cilvēkiem, kas iebrauc, un saprast, kāpēc viņiem te ir labi. Mums ir slikti, bet citiem te ir apsolitā zeme. Tas ir miršanas un dzimšanas paradokss, kas man negaidīti ir pavēries.

Bet — vienalga, vai tie būtu krievi vai latvieši, — cilvēki joprojām baidās publiskoties, baidās no iesaistīšanās ikdienai neparatās darbibās, baidās no jauna tipa kopības veidošanas, ko ierosina šis festivāla projekts. Viņi jūtas pietiekami komfortabli savā vidē, savā sociālajā grupā, savā kultūrā. Viņi visi, protams, man stāsta par lietām, kurās viņi varētu dalīties, — daba, labais vārds, cilvēcība —, bet reāli tomēr bailes no svešiem cilvēkiem pastāv. Un nevēlēšanās reāli palīdzēt arī.

Tāpēc šobrīd mūsu projekts, kas saucas Pelēkā akmens stāsti, mazliet provokatīvā veidā piedāvās iespēju cilvēkiem dažādos veidos dalīties ar stāstiem, kas viņiem palīdz. Gan tiem, kas dzīvo uz mūsu ielas, gan tiem, kas nāk no citiem rajoniem.

Grūtības, ar kurām saskāros, mēģinot

istenot savu ideju, liek domāt, ka lielā mērā SURVIVAL KIT ir mūsu nelielas — ar kultūru saistītās — sociālās grupas utopiska fantāzija par to, kā vajadzētu būt. Un arī mūsu fantāzija par to, ka mēs varam kaut ko mainīt. Tas, kas mums ir vērtība, ko mēs uzskatām par labu, nav tāda ļoti lielai daļai, lai neteiku, ka lielākajai sabiedrības daļai. Cilvēku mērķis joprojām ir laba jeb droša dzīve tikai materiālā izpratnē. Tur neko nevar izdarīt.

Tas, kas varētu būt pozitīvais rezultāts varbūt ne pēc šī, bet gan pēc 2014. gada SURVIVAL KIT: varbūt mēs, tā sociālā grupa, kuru neapmierina esošās varas spēles, beidzot uztaisīsim normālu politisku spēku. Nevis jo kosīmies „davai, kaut ko darām!”, bet paši beigsim baidīties, paši beigsim domāt „negribu smērēties, sistēma ievēl, es sabrukšu”.

Es piekritu Kasparam, ka augšām šādi mākslas festivāli neko daudz nenozīmē un vieniem mūsu vēstījumi nav svarīgi.

Tāpēc tas sēru moments, par ko mēs runājam, ir ļoti produktīvs: ja nāves ideju varētu aiznest līdz tiem, kas ar mums spēlējas... Jo nāve ir robežķirtne, pie kuras visi sāk domāt. Un tai robežķirtnei ir jābūt ļoti krasai, tai izvēles situācijai — ļoti spēcīgai, lai vispār kaut kas sāktu mainīties.

Vai tu ceri, ka pēc septembra tavā ielā kaut kas būs citādi?

Burāne: Tad jau redzēs. Tur jau tāpat iet jautri. Pēc spēles noskatīšanās Sporta bārā cilvēki, kas ir sagērušies katrs savas krāsas kreklīnos, iziet uz ielas, lai izkautos, tur pat pāri ielai Bībers sēz pīrādziņos un runā ar pārdevējām par operām, tālāk ir kurpnieki, bet pa vidu — salsas klubs, kas pēdējā laikā ir sevišķi uzplaucis. Dzīve tur mutuļo! Un mans kuslais „Dzīvojam jaunrāk!” viņiem ir galīgi nevajadzīgs.

Krese: Birznieka-Upīša ielā notiek, Miera un Baznīcas ielā notiek, bet varbūt citur ne-notiek. Festivāla ideja ir pateikt tiem, kas vēl saubās, ka pie jums taču arī viss tāpat var notikt! Nemiet un dariet!

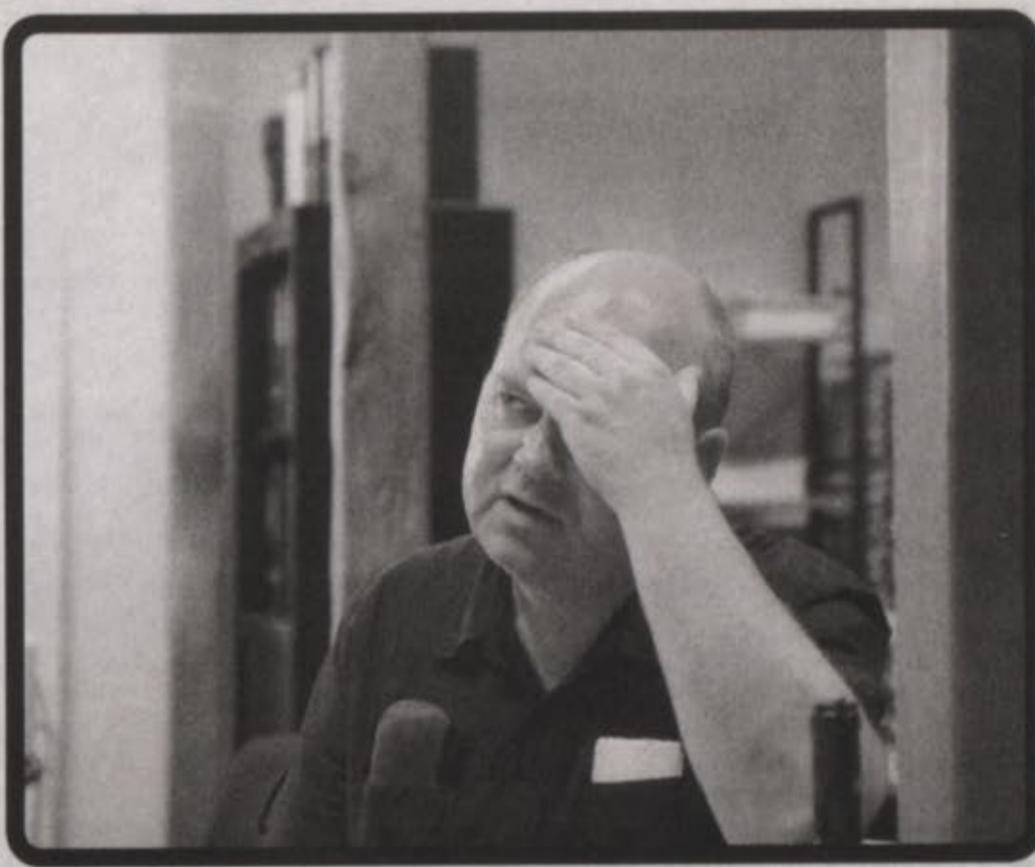
Goba: Man liekas, ka visur viss notiek, bet notiek citādi, nekā bijām iedomājušies. Piekrītu Tatjanai, ka krīze ir labākais, kas varēja notikt, tai ziņā, ka pēkšņi pilsētas centrā ir pieejami desmitiem kvadrātmetru par cenu, kādu tu vari atlauties. Pirms tam Berline bija pilsēta, kurā tu vari atlauties vienkārši dzīvot, bet pamazām arī Riga top par pilsētu, kurā tu vari vienkārši dzīvot, nevis būt nemītīgā chicken-run.

Krese: Mākslas sfērā labi ir tas, ka neviens vairs īsti ne no viena neko negaida. Mākslas atbalsta sistēmas ir novājinātas, institūcijas, piemēram, Mākslas telpa, brūk kopā. Šis no apakšas nākošās iniciatīvas ir gaidījušas, bet nav sagaidījušas, un ir izlemts darīt kaut ko pašu spēkiem.

Goba: Vēl viens liels atvieglojums ir tas, ka Rīgas ielās vairs nerēdz māklērus un celtnešus ar BMW markas automašīnām.

Boiko: Tavā gadījumā šai aspektā kontingeneces pieredze ir pārvarēta.

No Kristas teiktā izriet, ka Latvijas sabiedrība ir vismaz divas lielas daļas. Latviešu sabiedrība, kurai ir milzīga vajadzība pēc kontingences pieredzes pārvarēšanas, pieradināšanas, savalšanas. Bet ir otra daļa, kas nespēj ar latviešiem šo kontingences pieredzi dalīt. Jo viņiem tādas nav. Cik lielā mērā SURVIVAL KIT sasniedgs viņus? Nesaņiegs. Bet, neskatojoties uz to, ir liels cilvēku skaits, kurus šīs festivāls uzrunās.

Margo: Domājot par ieceļotājiem, kas gaidāmi Rīgā tuvāko gadu laikā, varbūt vairāk jādomā par viņu uzņemšanu — gan mentāli, gan apsverot, kurus rajonus mēs varētu viņiem atvēlet.

Goba: Rīga nekad nav bijusi latviešu pilsēta. Ir pārpratums tā domāt.

Cvetkova: Šis gads ir bioloģiskās daudzveidības gads, es to gribētu attiecināt arī uz sabiedrības daudzveidību. Tas, kāpēc Berline ir tik simpātiska, ir saistīts ar daudzveidi, kam šī pilsēta jauj notikt. Jo lielākā daudzveidība tu dzīvo, jo atvērtāks ir tavs prāts. Un vienlaikus tu skaidrāk apzinies savu identitāti. Kas ir pozitīvie potenciāli, kurus jūs redzat veidojamies, topam vai vismaz burbulojam kaut kur apakšā? Kas jums dod cerību un tīcību šai vietai?

Cvetkova: Darit pašiem — tā ir galvenā pozitīvā tendence, ko redzu un uz ko aicinu. Piekrītot, ka var būt kļūdas — no kļūdām mācīties. Bet darit. Pašiem! Negaidot, vai kāds augšā to dzirdēs.

Margo: SURVIVAL KIT ir pozitīvs rituāla treniņš. Ko vēl mēs varētu darīt kopā. Mums pietrūkst kopā būšanas ceremoniju. Un SURVIVAL KIT varētu kļūt par šādu iepēju, kaut vai vienreiz gadā.

Goba: Nesen runāju ar kādu ebreju izcelmes žurnālisti no Kalifornijas, un viņa izteicās, ka Latvijā sociālā un politiskā vide ir ļoti toksiska. Un ka šāda toksiskā vide ir ļoti grūti nākt klajā ar pozitīvām iniciatīvām. Man tam jāpiekrīt.

Neskatojoties uz to, mūsu sabiedrībā ir daudz gaišu, labu cilvēku, kas varētu kalpot kā lieliski mediatori kādām lielākām kustībām, kas sākas citviet, bet kas rezonē arī lokāli, teiksim, ekokustībai. Mūsu sabiedrība ir spējīga pieņemt sakarīgas iniciatīvas, kas sākas citviet. Man dod cerību tādi cilvēki kā Margo, kas savas idejas generē Berlinē, bet censās tās iedzīvināt arī šeienes apstākjos.

Piekritu Kristai, ka nevajag kēmoties, bet gan vajag ļoti cieši iet pie cilvēkiem, kas pieņem lēmumus, vai kļūt par vienu no viņiem. Nesen The New York Times bija raksts par visai brutālu putnu keršanas tradīciju Kiprā, ko savās grāmatās aprakstījis arī Aksels Munte, kur kāds viriņš saka, ka cilvēki brauc uz Kipru, domājot, ka tā ir Eiropa, tikai tāpēc,

ka Kipra ir Eiropas Savienībā: „Patesībā mēs esam tuvo austrumu zeme.” Tas pats attiecas uz Latviju: cilvēki brauc uz šejieni, domājot, ka esam Eiropa, lai gan pēc ļoti daudzām pametēm mēs vairāk atbilstam tai valstij, no kurās mēs atdalījāmies pirms 20 gadiem. Tas ir jāņem vērā.

Krese: Piekrītot Kristas un Kaspara kritikai par to, ka mēs darbojamies visai šaurā un pašpietiekamā vidē un mūsu mērķi ir daļēji iluzori, es tomēr ticu, ka šie saskaitāmie veido kaut kādu kvantumu un ka tas varētu būt kā micēlijs, kā infekcija, kas tiek radīta pašpietiekamā vidē, bet kas ar katu reizi aizsniedz neaudz vairāk cilvēku. Pozitīvo piemēru skaits aug, un tā domāšana pielip kā reklāma, kas tiek uz tevi pilināta, pilināta, līdz tā ietekmē tavu rīcību.

Goba: Tas ir tas, ar ko es rēķinājos, diezgan ilgstoši darbojoties ar dažādām sociālām tēmām, bet rezultāts...

Burāne: Būtu labi, lai tas ne vien pilinātos veikaliņos, frizētavās un vēl dažādos apkalpojošās sfēras uzņēmumos, bet arī kaut kas alternatīvs sāktu veidoties izglītības jomā. Jo tā ir vienīgā iespēja, uz ko mēs varam cerēt. Ir, protams, jau daži pozitīvi piemēri, kur cilvēki pašorganizējas un veido savas skolas. Varbūt nākamo SURVIVAL KIT vajag veidot skolas? Tā ir vide, kas nosaka, kā mēs dzīvojam tālāk.

Goba: Mans pēdējais mēģinājums kaut ko pozitīvi ietekmēt bija filmu cikls Pieci stāsti par dabu (www.pieciastipardabu.lv), ko uzdāvīnājām visām Latvijas skolām. Es zinu, ka tuvāko desmit gadu laikā katrs skolēns vismaz vienu reizi būs redzējis šīs filmas.

Boiko: Psihiatriskās slimnīcas ir pārpilditas ar sensibiliem, krīzes skartiem cilvēkiem. Pēdējos gados šo iestāžu pacientu skaits ir būtiski pieaudzis. Pašnāvību skaits pēdējos mēnešos ir nedaudz krities, bet joprojām ir ļoti augsts. Pozitīvi simptomi? SURVIVAL KIT ir pozitīvs simptoms! Taču pozitīvākais ir tas (te gan spriežu galvenokārt pēc savas apķārtnes), ka daudzi sāk skaidrāk saprast notikumu loģiku un raksturu. Tam vajadzētu veicināt risinājumu meklējumus. SURVIVAL KIT jau arī ir risinājumu meklējums.

Paldies par sarunu!

Foto: Ivars Grāvejs

SK2 PASĀKUMU PROGRAMMA

Sestdiena / Saturday
04.09.

Putni Andrejsalā

12:00 – 15:00

Andrejostas 4, ieeja no upes pu-

ses, sarkanais durvis

Papira putnu griešanas un ap-

gleznošanas radošā darbnica. Va-

da studija Peahen

Zvēri man! Čaklo roku stunda

14:00 – 15:00

Satori, Lāčplēša 31

Radošā darbnica

Izstādes Nabas saite atklāšana

17:00 – visu nakti

NABAKLAB, Z. Meierovica

bulvāris 12

Piedalās: Aigars Bikše, Patricia

Brekte, Kristians Brekte, Diāna

Dimza-Dimme, Maija Kurševa,

Liga Laurenoviča, Elīta Patmal-

niece un Andris Vitoliņš

Apolonia Sustersic (SI/NL)

prezentācija / Artist's Talk

17:00

Upīša pasāža, Marijas iela 16

Muzikālais katafalks

18:00

Upīša pasāža, Marijas iela 16

Muzikāla mobilā performance.

Piedalās: Margita Zālīte (Mar-

go), Jēkabs Nimanis, Ansis Ni-

kolovskis, Maksims Sentejevs

Rotu darbnica

18:00 – 24:00

Baba/ Babette, Baznīcas iela 37

Cilvēks + divritenis = 1

19:00 – 24:00

Miit, Lāčplēša iela 10

Skaisto riteņbraucēju fo tosej-

ja, filmu programma par riteņ-

braukšanas kultūru

Kafija ar orākulu un izstādes

Survival Sale atklāšana

19:00

Taka, Miera iela 10

Piedalās Latvijas mākslinieki ar

grafikām, gleznām un foto dar-

biem

Superflex(DK) izstādes atklāša-

na / Exhibition Opening

19:30

kim? Maskavas iela 12

Videoinstalācija Applūdu-

šais McDonald's (2009, 20'

Isabell Spengler (DE) filmu

programma

19:30 – 24:00

Dirty Deal Melnā zāle, Maskavas

iela 12, k.2.

Benjamin Sabatier (FR) perfor-

mance

21:00 – 24:00

Miera iela 39

Mākslinieks naglu rakstā veidos

pasauļes karti

Muhamora darbnica

20:00 – 01:00

Miera iela 39

Stikla un keramikas darbnica

Dad Cafe koncerts

20:30 – 22:30

Miera iela 17

Piedalās: Sus dungs, Liene Dravniece, Klāvs Liepiņš, Kaspars Ezeriņš, Kristine Prauliņa

Laimes pulveris

23:00

Taka, Miera iela 19

Iniciatīvas Gavi performance ar govju mēslu pulveri, kas radīts pēc indiešu receptes.

Svētdiena / Sunday
05.09.

Uzzīmē pats /

Izgatavo savu zīmi

12:00 – 18:00

NABAKLAB, Z. Meierovica

bulvāris 12

Radošā darbnica bērniem un pie-

augušajiem. Vada Diāna Dimza-

Dimme

Putni Andrejsalā

12:00 – 15:00

Andrejostas 4, ieeja no upes pu-

ses, sarkanais durvis

Papira putnu griešanas un ap-

gleznošanas radošā darbnica. Va-

da studija Peahen

SK2 filmu programma un tik-

šanās ar autorēm / Film Scree-

nings and Artists' Talk

19:30

Kino Riga Pelēkā zāle, Elizabe-

tes iela 61

Tanja Ostojic, Eleonore de Mon-

tesquiou, Meggie Schneider, Ni-

na Lassila

Dzejas taka

20:00

Taka, Miera iela 10

Ronalds Briedis, Arvis Viguls un

Uldis Bērziņš

Muzikālā darbnica bērniem

16:00 – 20:00

Berga bazārs, Elizabetes iela 85a,

bijušās AirBaltic kases

Mūzikas instrumentu izgatavo-

šana no visdažādākajiem mate-

riāliem. Vada Daba & Una Mei-

berga.

Saruna ar Isabelle Spengler

(DE) un filmu fragmenti Izdzī-

vot Holivudā / Film Screening

and Artist's Talk

19:30

Kino Riga Pelēkā zāle, Elizabe-

tes iela 61

Pirmdiena / Monday
06.09.

Muzikālā darbnica bērniem

16:00 – 20:00

Berga Bazārs, Elizabetes iela

85a, bijušās AirBaltic kases

Mūzikas instrumentu izgatavo-

šana no visdažādākajiem mate-

riāliem. Vada Daba & Una Mei-

berga.

Raudu Betijas darbnica

16:00

Taka, Miera iela 10

Lellišu Betiju šūšanas darbnicu

saskāpā ar maiju tradīcijām. Li-

dzi jāņem krāsainas lupatiņas,

diegi un dzīja, lūgums pieteikties

iepriekš: tikpataku@gmail.com.

Saruna ar filmu mākslinieci

Tanja Ostojic (DE)

16:30

ES māja, Aspazijas bulvāris 28,

1. stāvs

Mākslinieces darbu demonstrā-

cija, diskusija par ES integrācijas

un migrācijas politiku.

Nākotnes mazdārziņš / maz-

dārziņa nākotne Rīga

18:00

Marijas iela 16

Diskusijā piedalās / Discussion

participants: Reinhard Krehl

(DE), Kārlis Lesiņš (LV), Mar-

kus Ambach (Vācija)

Ilzes Dātavas perkusiju darbnica

18:00 – 24:00

Baba/ Babette, Baznīcas iela 37

Izgatavosim mūzikas instrumen-

tus no dabas materiāliem un eko

traukiem.

Zvēri man! Čaklo roku stunda

19:00 – 20:00

Satori, Lāčplēša 31

Radošā darbnica

SK2 filmu programma un tik-

šanās ar autorēm / Film Scree-

nings and Artists' Talk

19:30

Kino Riga Pelēkā zāle, Elizabe-

tes iela 61

Dzejas taka

20:00

Taka, Miera iela 10

Ronalds Briedis, Arvis Viguls un

Uldis Bērziņš

Otrdiена / Tuesday
07.09.

Eksperimentālās radošās darb-

nicas

NABAKLAB, Z. Meierovica

bulvāris 12

Diskusija par kultūras patēriņu

un piedāvājumu Latvijā. Vada Il-

mārs Šlapins, Rīgas Laiks.

Saruna par bambusiem

18:30

Mājas svētība, Elizabetes ie-

la 83/85

Pieredzē dalās Muris no xray.lv

Dārza foruma

SK2 filmu programma un tikša-

nās ar autori / Film Screenings

and Artist's Talk

19:30

Kino Riga Pelēkā zāle, Elizabe-

tes iela 61

Patrick Graf(CH) prezentācija

19:00